LIBRARY
STATE LEGISLATURE
DEC 1956
MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 11th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Burglaries and highway robbery

* 41 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the steps taken by the Government for the detection and prevention of burglaries in the City of Madras;

(*b*) the areas selected in the North and South Madras for the intensive night patrol schemes; and

(*c*) the extra expenditure incurred towards the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) On the detective side, a Special Party has been organized under an Inspector of Police and the party is systematically checking up on out-of-view criminals and criminal gangs. On the preventive side, the City is being intensively patrolled by platoons of the Armed Reserve under regular supervision by the Officers.

(*b*) The Scheme is spread over the entire City, despatch of patrols from day to day being regulated by the incidence of crime.

(*c*) No extra expenditure has been incurred so far.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, of late, complaints have been lodged that numerous burglaries have been perpetrated by miscreants. After the institution of this kind of check by the Police, what is the experience gained by the Government? Is there a downward trend or upward trend in the detection of these crimes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this is the report which has been made available to me. The Commissioner of Police has reported that since the institution of the intensive patrols on the 26th of May, there has been no grave professional crime in the City and even ordinary cases of house-breaking have fallen down considerably.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, is it a fact that these offences are committed in a very organized manner and they have very wide ramifications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it may be true to a certain extent, but we need not stretch our imagination and think that there is state-wide or country-wide organizations operating in this way.

[11th August 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Is there any basis for the public feeling that police officers in the lower rung of ladder have also a hand in these burglaries and in the new scheme that the Hon. Minister proposes to evolve, will he please see that men of good character are put in charge of the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think there is any basis for these suspicions and perhaps these suspicions create more troubles than anything else.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, the intelligence of the police dogs seems to be uncanny in the detection of crimes. Are these dogs used only for the detection of murder cases or are they used for detecting burglary cases also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, they are used in respect of all cases where they would be useful. I am sure the hon. Member might have noticed the press report of a burglary case where the dog was found to be useful.

SRI M. PALANIYANDI : வீட்டைக் கொள்ளையடிப்பதை விட்டுவிட்டு, பெண்வேடம் தாங்கி தெருவில் இருந்துகொண்டு கொள்ளையடிக்க ஆரம்பித்திருக்கும் செய்தி நேற்று செய்தித்தாளிலே வந்திருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வாழ்க்கையே இப்படித்தான். ஏதோ ஒரு கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். இப்படி செய்துகொண்டிருக்கும்போதே இன்னொரு கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதேமாதிரிதான், திருடர்களும். அவர்கள் ஒரு வழியில் வேலை செய்கின்றார்கள். அந்த வழியைக் கண்டு பிடித்து தடுக்கும் போது அவர்கள் புது வழிகளைக் கண்டுபிடித்து தங்கள் தொழிலை ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இது தான் வாழ்க்கைப் போராட்டம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, is it a fact that parties named as "raiding parties" have been organized in the different Police ranges in the City and they are placed under the supervision of an inspector and they go about the City during nights as well as during mornings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, particularly during nights.

SRI S. RAMALINGAM : சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்லாமல் மற்ற நகரங்களிலும் இம்மாதிரியான கொள்ளைகளும், திருட்டுக்களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Whatever action is necessary on the part of the Police is being taken and certainly I cannot answer such a general question if it is put in such a general way. So if the hon. Member puts any specific question with reference to any town or City, certainly I will be able to give the answer.

SRI V. BALAKRISHNAN : Are canine officers being associated with this new scheme?

11th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not know the existence of canine officers. The hon. Member will please enlighten me on that and perhaps he may contact those officers and find out what they are doing.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, are the Government aware of the fact that of late certain gangsters are arranging to commit thefts near railway stations on the eve of arrival of certain trains and immediately after the commission of thefts they get into the trains? If that is so, what steps do the Government propose to take?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have particular information with regard to the methods referred to by the hon. Member. But I am sure, the Police are aware of the activities and methods of these various gangs and are taking necessary steps to prevent them.

* 42 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that cases of highway robbery are on the increase near the Magnesite Mines on the trunk road between Omalur and Salem; and

(*b*) if so, the steps taken by the police to detect the cases and to prevent recurrence of the menace?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஓமலூருக்கும் சேலத்திற்கும் மத்தியிலே இருக்கும் ரஸ்தாவில் வாரத்திற்கு இரண்டு முறை வழிப் போக்கர்கள் வழிமறிக்கப்பட்டு வண்டியிலேயிருக்கும் கனத்த சாமான்கள்கூட தூக்கிச் செல்லப்படுகின்றன. இது போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருந்தும், அம்மாதிரி நடக்கவேயில்லையென்று எப்படி அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the question is whether there were any cases of highway robbery. That is a technical term and technically there was no highway robbery. But it has been brought to my notice that there were two cases of theft relating to some tamarind and grains which were being carried in carts along the road, one on 29th November 1955 and another on 4th March 1956. The hon. Member, who was taking rest in his father-in-law's house, has brought these incidents to the notice of the police. Immediately action was taken and I am told that the hon. Member has also been informed about it.

Opening of a new Engineering College at Madras

* 43 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government have given permission to the management of the Polytechnic College, Coimbatore, to open an Engineering College at Madras during the year 1956? 9-10 a.m.

[11th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have no information regarding the opening of an Engineering College at Madras during the year 1955–56 or 1956–57 by the management of the Polytechnic, Coimbatore.

I may tell the hon. Member that I am really unable to understand what he means by the Polytechnic, Coimbatore. When I was at Coimbatore, I tried to find out which was this institution of Polytechnic, Coimbatore, but I could not find it out at all.

Pre-University course

* 44 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Madras University exerted pressure to get the consent of the Princpals of the Colleges affiliated to the Madras University with regard to Pre-University course being introduced during the academic year 1956–57?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have no information in the matter.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it a fact that the Government were not in favour of beginning the Pre-University course this year and conveyed it to the authorities of the University?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know from the Government what was the compelling necessity for the University to exert pressure on the unwilling Principals of Colleges to open the Pre-University course and whether it is not a fact that the Government wanted to investigate the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My answer to the main question is : The Government have no information in the matter. Therefore this supplementary question does not arise at all.

SRI M. PALANIYANDI : சர்வகலாசாலை தனிப்பட்டு இயங்கக்கூடிய ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும்கூட Pre-University course-ஐ அடுத்த ஆண்டில் துவக்கலாம் என்று யோசனை சொல்லியும் இந்த ஆண்டிலேயே இதை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன அவசரம்? கல்லூரி நடத்துபவர்களுக்கு இதில் மிச்சம் இருக்கிறது. இதில் செலவு குறைவு, வருமானம் அதிகம். ஆகையினால் உயர்தர அதிகாரிகளின் தொந்தரவு காரணமாக இந்த ஆண்டிலேயே Pre-University course ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டதா? இது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் புது திட்டம் சர்வ கலாசாலைப் படிப்பில் எப்பொழுது அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்பது பற்றி சர்வகலாசாலை பரிசீலனை செய்து, இந்த வருஷம் அதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அதை ஆரம்பித்தாகியும் விட்டது. கல்வி இலாகா இதைப் பொறுத்த வரையில் பரிசீலனை செய்து இந்தத் திட்டத்தை இந்த வருஷம் ஆரம்பிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இதை ஒரு வருஷத்துக்குத் தள்ளிப் போடுவது நல்லது என்பதுபற்றி சர்வகலாசாலைக்கு எழுதியது. இந்த விஷயத்தில் கடைசியாக முடிவு செய்யவேண்டியவர்கள் சர்வகலாசாலை நிர்வாகஸ்தர்கள். அவர்கள் சர்க்காரின் அறிக்கையைப்

11th August 1956]

பார்த்த பிற்பாடும் கூட இந்தப் புது திட்டத்தை இந்த வருஷமே ஆரம்பிப்பது அவசியம் என்று முடிவு செய்து ஆரம்பித்தார்கள். இந்த முடிவில் சர்க்கார் தலையிட்டு மாற்றுவதற்கு இடமில்லை.

SRI S. PANCHAKSHARAM : What were the reasons urged by the Hon. Education Minister for postponing the introduction of the Pre-University course—were the reasons financial or were there other reasons also—and what were the reasons for which the Vice-Chancellor and the Senate did not agree to the postponement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The difficulty was not mainly financial; it was mainly educational. In my view, the change would create difficulties for the students, if sufficient preparations had not already been made. But the Vice-Chancellor and the University seem to think that these difficulties will have to be faced at some time or other. Therefore they decided to face the difficulties earlier rather than later.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Now that the Pre-University course has been introduced, may I know whether admission to the professional colleges will be made after the students pass the Pre-University Course or after their Graduation? May I also know whether the introduction of the Pre-University Course has been recommended by the Universities Commission under the chairmanship of Dr. S. Radhakrishnan and, if so, will a copy of the report of that Commission be supplied to the Members?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Dr. Radhakrishnan Commission's Report is a voluminous one. Copies of the report are available in the Library and any hon. Member who is interested will have access to the report. The question of admission to the professional colleges is still in a state of flux. This was one of the factors which impelled me to recommend the postponement of the introduction of the course by one year.

SRI K. VINAYAKAM : If I can trust my memory, I remember to have read a statement by the Hon. Leader of the House that the University authorities have been exerting pressure on individual colleges in the State to adopt the Pre-University Course. If that is a fact, is he right when he says that the Government have no knowledge of the exercise of pressure on the Colleges by the University authorities for the adoption of this Course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That wrong impression about my statement might have been created because of a wrong headline given by a particular paper. What I said was this : The Principals seem to have said before the Syndicate and the University authorities that they are prepared to introduce the course even during this year. But when I contacted them, they said that they were not fully prepared to introduce the course. I simply said that I was unable to reconcile these two statements. I did not attempt to draw any inference out of that.

[11th August 1956

SRI M. NARAYANA KURUP: The Government are the highest authority in the matter of educational policy, though, no doubt, the University as an institution has also a certain amount of independence. Now there has arisen some apparent conflict or lack of co-ordination between the two. May I know whether the Government propose to take any step to avoid a similar contingency in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: University is an autonomous body and no doubt that autonomy has been granted by the Legislature. The only question now is whether it is necessary for the Legislature to interfere in the matter. I do not think a situation has arisen where it is necessary for the Legislature to interfere and amend the Madras University Act.

SRI S. RAMALINGAM: எஸ். எஸ். எல். ஸி. வரையில் பாடங்களை தமிழிலேயே படித்துவிட்டு இப்பொழுது Pre-University course ஒரு வருஷ காலத்தில் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் படித்து ஆங்கிலத்தில் பரீக்ஷை எழுதுவது மாணவர்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கும் என்று பெற்றோர்களும், மாணவர்களும் ஆசிரியர்கள் உள்பட எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். ஆகையால் மாணவர்கள் தமிழில் பரீக்ஷை எழுத விரும்பினால் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்கு சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளுடன் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தப் பிரச்னையை இந்த விதத்தில் தீர்க்கமுடியாது. இந்த ஒரு கஷ்டத்தையும் அனுசரித்துத்தான் இந்தப் புதிய திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து அடுத்த ஆண்டிலே அமுல் நடத்தலாம் என்று நான் யோசனை சொன்னேன். இப்பொழுது அந்தக் கஷ்டத்தை எல்லோரும் ஒருவாறு உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எந்த மொழியில் பாடம் போதிக்க வேண்டுமென்ற பிரச்னையை தீர்க்கும் வரையில் இந்தக் கஷ்டம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உயர் நிலைப் பள்ளியில் எந்த மொழியில் பாடம் போதிக்கப்படுகிறதோ அந்த மொழியையே சர்வகலாசாலைப் படிப்பிலும் போதனா மொழியாக உபயோகப் படுத்துவதுதான் இந்தப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு வழி என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அங்கத்தினர் அறிவார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: Having introduced the Pre-University course in the colleges, will the Government take steps to reduce the eleven-year course of elementary and secondary education to ten years as they once proposed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There is no proposal to shorten the course by one year and limit it to ten years. This eleven-year course will be necessary, and the intention of the Government as enunciated in the White Paper on Education is to step up the standards within these eleven years.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The tendency manifested by the University of Madras is obviously defiant and unwholesome, because the ultimate sanction must come from the Legislature. Though it is just an instance, it may form the basis of a series of such instances which may have catastrophic consequences on our educational policy. So will the Government take up this question with the University and not take it lying down?

11th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I don't think the suggestion made by the hon Member is a wholesome one. My own view is that we should give autonomy to the University authorities and they should be allowed to function within the framework of the University Act. I do not think that for every difference of opinion, we should be amending the University Act to see that the suggestions of the Government are implemented. I am sure that ultimately the authorities of the University also will realize the difficulties involved and come round to the point of view expressed by the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The University Authorities are ordinarily of a reactionary brand and are cut off from the current active life and the spirit of the times, while the Government and the Legislature are in contact with the movements that are astir. Therefore may I suggest to the Government to get tough really so that we could call the bluff of this autonomy stuff and tell that ultimately the Legislature must reign supreme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I don't think I can subscribe to the statements made by the hon. Member. In the University also, there are elections and elected bodies like the Senate and the Syndicate. There are also men who are posted with up-to-date trends in national life and in social movements. Therefore, I am not prepared to say that the University Authorities are conservative authorities or even reactionary authorities. I am sure they would keep in mind the various trends developing in the country and see that necessary changes are made in the educational set-up at the University level.

SRI M. PALANIYANDI : நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தாழ்மையோடும் வணக்கத்தோடும் நல்ல ஒரு பொருளைக் கொண்டு தமிழ் மொழியில் பாடம் போதிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியும் அதற்கு எதிர்ப்பு வந்தது. உயர்நிலைப்பள்ளியில் பாடத்தை தமிழில் படித்தவிடு Pre-University course-ல் ஆங்கிலத்தில் படிப்பது மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும் ? இப்பொழுது Pre-University course-ஐ ஒரு வருஷம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று சொல்லியும் அதுவும் நடக்கவில்லை. மாணவர்களின் இந்தக் கஷ்டம் எப்பொழுது உணரப்படும் ? அது எப்பொழுது தீர்க்கப்படும் ? இதுவே அதற்கு நல்ல தருணம். ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளிடம் தலையிட்டு இது விஷயமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 9-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளும் அதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையினால் இது விஷயமாக நாட்டிற்கு எது நல்ல முடிவோ, மாணவர்களுக்கு எது நல்ல முடிவோ அப்பேற்பட்ட ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கல்வி அமைச்சர், சர்வகலாசாலை ப்ரோ சான்ஸலர், இவ்வளவு பேர்களுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் கல்லூரியில் தமிழ் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறதென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காபினெட்டுக்குள்ளேயா அல்லது சர்வகலாசாலைக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையிலா அபிப்பிராயபேதம்

[11th August 1956

இருக்கிறது ? கனம் மந்திரி அவர்களே இதை இவ்வளவு தூரம் உணர்ந்திருக்கும்போது தமிழை கல்லூரியில் போதனு மொழியாக அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்னை. போதனு மொழியைப் பொருத்தவரையில் காபினெட்டில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததே கிடையாது ; சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயமாகத்தான இருக்கிறது. போதனு மொழியைப் பற்றி மகா நாடு நடைபெற்றதும் கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். தமிழ் மொழி மூலமாக சர்வகலாசாலையினும் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினுல் இதை ஒத்திவைக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it not a good policy for the Government to leave educational matters to be dealt with by educational experts in the University bodies rather than mix them up with politics of this House for a preview and decision by half-educated members like myself in the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we cannot have water-tight principles like that. No doubt, to a certain extent, we are to be guided by educational experts in educational matters. But, at the same time, the Legislature cannot absolve itself of its responsibility of seeing that proper things are done at the proper time for the benefit of the people. So, I am not prepared to say that even though we have to be guided by experts in such matters, the responsibility should be their own. We will have also to take up the responsibility of finally deciding what is good for the people and what is good for the country.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that education cannot be independent and autonomous since it has got a bearing on the productive forces and the means of production which in their turn depend upon the economic policy of the State, will the Government see that the University authorities are not allowed to be so autonomous as to be in conflict with the economic policy of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Certainly, if a particular policy of the University comes into conflict with the objectives that we have set for ourselves, then we may have to interfere. As a matter of fact, the policy with regard to the medium of instruction is one of the fundamental issues. That is why I was stating that even though the University may be of a particular opinion, in the interests of the country, the Legislature may have to intervene. In all other matters relating to day to day administration—curriculum of studies, examinations and various other things—, certainly, the Universities should be autonomous. It will be injurious if we should be interfering with these matters relating to day to day administration. It is better if we do not interfere with their working except in matters of a fundamental nature in which we cannot allow even an autonomous body to carry out its own policy.

11th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Though there is almost a consensus of opinion that higher education should be imparted in the regional languages, the real difficulty arises in its actual application. It is found extremely difficult to teach technical and scientific subjects in the regional languages. While we appreciate the Government's stand in the matter, may I know what steps they have taken or proposed to take to overcome these difficulties and shortcomings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The first thing is to standardize technical terms, particularly, scientific terms. That is being done now. That is under preparation. Books also will have to be brought out in the various regional languages. So far as the technical subjects are concerned, attempts are being made to bring out books in the regional languages, particularly in Tamil. We are thus taking steps in that direction. I do agree with the hon. Member that unless sufficient preparation is made, it will be difficult. If we take a hasty step without sufficient preparation in the matter, we may perhaps find ourselves in great difficulty. That is why, the Government are taking necessary steps to see that the regional language, when introduced as the medium of instruction, will not create difficulties.

Construction of Government theatres in the State

* 45 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any communication from the Sangeet Natak Academy during the Drama Seminar held in April 1956, regarding the construction of theatres in the State by the Government; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : On the basis of the resolution received from the Sangeet Natak Academy, will the Government be prepared to construct theatres in each district so that many cultural activities could be organized in proper surroundings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only a question of priorities as to whether we should first take up the construction of theatres or attend to the urgent needs of the people of the State. I do agree that these are all necessary. But, we will have to have a sense of proportion in taking up these things.

Investigation of mineral deposits

* 46 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any investigation about the availability of—

(1) Uranium,

[11th August 1956

(2) Gold,

(3) Iron, and

(4) Bauxite was made in 1955–56; and

(*b*) if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Investigation regarding the availability of iron ore was made during the field season 1955–56. No investigation of bauxite and gold occurrences was carried out during the field season 1955–56. Uranium is an atomic mineral and investigation of atomic minerals is being carried out by the Department of Atomic Energy, Government of India.

(*b*) The reports on the investigations of iron ore are under preparation, by the Superintending Geologist and are awaited by the Government.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, may I know the extent of uranium found out in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no information. I have said that investigation is being carried out by the Department of Atomic Energy, Government of India.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether any investigation was made to find out the iron ore in Karivarangundu in Ernad taluk of South Malabar and gold deposits in Vandoor firka in Ernad taluk and if so with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question relates to what was done in 1955–56. This is all the information that I have. In view of the reported occurrence of iron ore in the Karigeri Hills, Gudiyatham taluk, North Arcot district and, in the area around Elakurichi, hamlet of Radiapatti, Kulitalai taluk, Tiruchirappalli district, the Geological Survey of India have made investigations and their reports are awaited. I have no other information with me, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM : It is stated by people in Tiruvannamalai that there are deposits of gold in Randum village, Thurinjupuram firka in North Arcot district, and recently a tablet was also found to that effect. Will the Government ask the Deputy Director in charge of Mines to make an investigation into the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the hon. Member may put a separate question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that he had no information about the uranium investigation. May I know whether he is aware that uranium is a very precious metal nowadays? Does he at least know or has information as to where uranium is available in our State and if so, may I know whether we can have a share in the profits or the value of uranium that is found in this State?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am well aware that uranium is a very valuable material. I have only said that I have no information about its availability. The matter is being investigated by some other department of the Government of India. At the proper time, this Government will look into the other aspects of the question.

SRI M. PALANIYANDI : நமது ராஜ்யத்திலுள்ள புதைபொருள்களை இந்த அரசாங்கம் இதுவரை பரிசோதித்திருக்கிறதா ? அதற்கு புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களை நியமித்திருக்கிறதா ? 9-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that this Government have got a proposal to have its own Geological section.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is this Geological Survey conducted at random or at the instance or recommendation of this Government? If so, what it has recommended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Geological Survey is not undertaken or initiated at random. When the Government have specific information about the availability of this or that material, they arrange to have a Geological Survey undertaken.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Have the Government ordered an investigation in the Vandur firka in the Ernad taluk where it is reported—and it has also been recorded in the Investigation Report published by the State Government—that there are gold deposits in Karivarangundu. It is evident from the fact that when the sand from the Nilambur river-bed is filtered, gold particles say gold rust are found?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister was pleased to state that the Atomic Energy Department was primarily concerned with the investigation of uraniam deposits. But have the Government of Madras attracted the attention of the Atomic Energy Department to the possibility of such deposits in the Madras State and asked them to investigate into the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the Atomic Energy Department of the Government have been conducting a complete survey of the availability of uranium in the whole of India.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether this Government have constituted recently a Committee to consider the exploitation of the mineral wealth of the State and if so, whether any direction has been given to that Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that any Committee as suggested by the hon. Member has been recently constituted by the Government.

[11th August 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Why is the Hon. Minister uncertain and uninformed of the whole position? As a responsible Minister of a State, is it not necessary that he should be fully informed of the whole position?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may admit that I am not so informed as the hon. Member about so many other things.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. My question is a simple and straightforward question and the question of my being informed about other matters does not arise or is the concern of this Minister. As the responsible Minister of a State he should inform the public about the whole position. If the Centre has conducted a survey, it is the duty of the Centre to inform as also the right of the State to find out the whole position and make the information available and not give the light-hearted answer that he is accustomed to.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : On a point of information. Sir. May I know what the Hon. Minister meant by saying that the hon. Member was better informed about so many subjects? On what subjects he is better informed?

MR. SPEAKER : I pass on to the next question.

* 47 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any reconnaisance work has been conducted on the Madras beach during the year 1955-56 to find out the availability of monazite deposits;

(*b*) if so, the results of the survey; and

(*c*) the steps taken for the excavation of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) & (*c*) Do not arise.

Improvement of orchards

* 48 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any financial assistance from the Centre during the year 1956 for the improvement of orchards; and

(*b*) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether there is any proposal to start orchard centres?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There are proposals for the starting of 10 orchard-*cum*-nursery centres by the Government in 10 districts at a cost of Rs. 14 lakhs during the Second Five-Year Plan period. There is also a proposal to start orchards by private parties with the aid of interest-free loans of Rs. 30 lakhs to private parties. These proposals are under examination and we have been corresponding with the Government of India with regard to the financial assistance that we can get from them.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know what is meant by "monazite" and whether the Government have investigated into the utility of that?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are on the next question. (Laughter.)

Training to fishermen in mechanized fishing

* 49 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether training centres are proposed to be started to give training to fishermen in mechanized fishing; and

(*b*) if so, the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The answer is in the affirmative.

(*b*) Rs. 1,38,960.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know when the Government intend to start these training centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A sum of Rs. 98,660 had already been sanctioned for the training centres and they will be taken up presently.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the names of the centres selected for giving training to fishermen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Four centres will be run in a year under this scheme. Two centres will be on the East Coast, i.e., at Madras and Nagapattinam and two centres at Beypore and Mangalore, each for a period of six months for the training of fishermen in two batches of 10 fishermen. Then, again, another training centre will be started at Tuticorin under the Technical Co-operation Mission Project.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know when this is likely to materialize though it has been in the offing for so many years? So far not one trained person has come out from the fishermen community.

[11th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now stated that a sum of Rs. 98,660 had already been sanctioned and the scheme to start a training centre at Tuticorin will be taken up presently.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Will the Government consider the desirability of starting one such centre either at Mandapam or at Thondi in the Ramanathapuram district which is a very important centre for fishing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that a large number of fishermen require this training in the West Coast, will the Government consider the desirability of starting two more centres in the West Coast, one at Bakkalam in Kasaragode taluk and another at Palayangadi in Chirakkal taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It may be that the East Coast has along been neglected as compared to the West Coast, but I am not quite sure that the East Coast is shorter than the West Coast.

Typewriter manufacturing plant

* 50 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any communication from the Centre with regard to the location of a typewriter manufacturing plant in the State during the year 1956; and

(*b*) if so, where it will be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir. The Government of India approved in July 1955, a scheme submitted by the Rayala Corporation (Madras), Limited, for the manufacture of typewriters.

(*b*) The factory is located at Guindy.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have taken any shares in that Company?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Rice, Flour and Oil Mill Owners' Association, South Arcot

* 51 *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received copies of resolutions passed by the general body meeting of the District Rice, Flour and Oil Mill Owners' Association, South Arcot district, on 22nd April 1956; and

11th August 1956]

(*b*) if so, the action taken on resolution No. 4 requesting the Government that the grinding of foodstuffs by flour mills should be treated as essential service for purposes of exemption of such mills from electricity cuts?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) Yes.

(*b*) The request was examined when it was reported that during periods when a cut in consumption is enforced, rice mills are treated as seasonal loads and quota for them fixed either on the basis of their average consumption during the months immediately preceding or on the basis of consumption during the corresponding months of the previous years, whichever is advantageous. No further concession was considered necessary. However, subsequently the cut in supply to rice mills was reduced to 50 per cent with effect from 26th May 1956 when the cut in respect of others was 66-2/3 per cent.

Requisition of buildings for Collectors' Conference at Ootacamund

* 52 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government had requisitioned buildings in Ootacamund in May 1956 to accommodate officers attending the Collectors' Conference;

(*b*) what was the rent paid in all; and

(*c*) whether any building was given free to the Government for the aforesaid purpose, and if so, by whom?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

(*c*) No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Were any private buildings requisitioned or used at all for the residence of the officers attending the Collectors' Conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. The Government did not requisition any private buildings for that purpose.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether any building had been taken on rent though technically it may not come under the word "requisition"?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether all the Collectors were accommodated in Government buildings? 9-40 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Some of the Collectors remained in Government buildings. Some Collectors made their own arrangements for their stay.

[11th August 1956

SRI S. PANCHAKSHARAM : The general complaint has been that with regard to both officials and non-officials who attended the conferences and committee meetings no arrangements for proper accommodation—although some arrangements were made —had been made. Is it not the duty of the Government to provide suitable accommodation both for officials and non-officials whenever such conferences or committee meetings are held at Ooty?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree, Sir, that proper accommodation should be made available. But this was the first occasion we held a conference in Ooty and we do not know whether this would be the usual feature for every year. Therefore, we could not provide as convenient an accommodation as we would have liked to provide.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is it not a fact that in fact accommodation was available in Ooty but that the Collector created some scare in the minds of Members who were to attend the committee meetings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, Sir, hon. Members could be scared by any Collector. They got the accommodation all right and they made use of it.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Government have given any intimation to the Collector of the Nilgiris, and if so, whether the Collector made necessary arrangements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, he was asked to arrange accommodation for the hon. Members and accommodation was arranged.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Minister aware of the fact that the so-called arrangement of the Collector was woefully lacking with regard to non-official members and but for the timely intervention of hon. Member Sri K. Rajaram the position would have been that non-official members would have been thrown on the streets of Ooty?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree the hon. Members also co-operated in making the accommodation more convenient. But the Collector also had taken certain steps, perhaps not as much as we would have liked him to do.

Bogus receipts issued by village headman

* 53 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of any cases brought to the notice of the Revenue Divisional Officer, Tindivanam, and the Collector of the South Arcot district, in which the village headman issued receipt for the amount received on behalf of the Government as authorized agent of the Government without actually receiving the amount; and

(*b*) if so, the action taken in the matter?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government will constitute an Expert Committee to go into the working of sales tax . . .

MR. SPEAKER : We are now on a different question.

Collectors' Conference at Ootacamund

* 54 *Q*.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the total cost to Government in connexion with the Collectors' Conference in Ootacamund in May 1956; and

(*b*) for how many days did the Conference meet?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Government consider that the time and labour involved in the collection of the particulars will not be commensurate with the public interest that it may serve.

(*b*) The Conference was held for three days on the 5th, 7th and 8th May 1956.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether the inference that if the appropriate information were placed before the public it might be hardly creditable to the Government is also partly the reason for not answering the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Absolutely nothing of that sort. I am really unable to understand what is in the hon. Member's mind. Is he inclined to think that a heavy expenditure or unnecessary expenditure has been incurred in this connexion about which the Government are not willing to give out the information? If that is the feeling in his mind, I ask him to disabuse his mind of that feeling. I may tell him that no heavy expenditure has been incurred.

Setting up of a Board of Experts in sales tax

* 55 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Centre during 1956 with regard to the setting up of a Board of Experts in sales tax to study and improve the system for the levy of sales tax ; and

(*b*) if so, the steps taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) The decision of the Government of India is awaited.

[11th August 1956

SRI N. K. PALANISAMY : In view of the fact that the best of judgment clause in the Sales Tax Act requires rectification, may I know whether that clause was examined by the Committee and may I also know whether that clause will be removed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Where is the Committee? The Committee is yet to be appointed about the working of Sales Tax administration, especially with regard to evasion of sales tax.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister is probably apprised of the fact that the Commercial Tax Officers are causing havoc to the commercial classes by assessing sales tax under the best of judgment clause. Will the Hon. Minister see when the recommendations are made to the Central Government or to the Committee that is to be appointed that this provision is deleted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think there is any justification for saying that havoc is being caused. If at all there is havoc it is in the sense that when the assessments that are legitimately due are demanded then the merchants feel that it is a question of havoc. Otherwise no havoc is being caused.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know whether this Government have received any communication from the Central Government conveying their views that they are opposed to levying of multi-point sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question is about the administration of Sales Tax Act. With regard to the question of levying multi-point or single point sales tax there was a Commission which went into it and the report of that Commission is also available. The main question now put is a different one.

SRI S. RAMALINGAM : சமீபத்தில் Sales Tax Advisory Committee என்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருப்பதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அது நிஜம்தானா? அப்படியிருந்தால் அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்கள் யார் யார்? அந்தக் கமிட்டிக்கு என்னென்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை நம்பாத மனப்பான்மை கனம் அங்கத்தினருக்கு எப்பொழுது வந்தது என்று தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, Sales Tax Officers make use of the best of judgment clause wherever accounts are not submitted or wherever they are not satisfied with the accounts submitted. Is the Hon. Minister aware that such a provision gives a kind of blank cheque to the officers to deal with the assessees as they liked. Really a lot of havoc is being caused to the assessees by the officers as a result of the existence of this clause. Will the Government come forward with an amending Bill or give suggestions to the expert body that is to be constituted that this particular clause is to be removed?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As it is, there are opportunities given for further representation and appeals also.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : The Hon. Minister was pleased to say that the Government have received a communication regarding setting up a body of experts for improving the system of levy of sales tax. Did the Government of India suggest in that connexion that single-point sales tax must be substituted for multi-point sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question does not relate to the subject of single-point or multi-point sales tax and all that. This question is only with regard to the working of sales tax administration, and with regard to that the Government of India proposed to appoint a Committee to find out ways and means of bettering it. That is all.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் பத்திரிகைச் செய்தியிலே எனக்கு எப்பொழுது நம்பிக்கை குறைவு ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர் முதன் மந்திரியை சந்தித்ததாகவும், என்.ஜி.ஓ. குறைகளை தீர்ப்பதாக முதன் மந்திரி அவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்ததாகவும் பத்திரிகையிலே செய்தி வெளிவந்திருந்தது. அதைத் நம்பி நாங்கள் இங்கு கேள்வி கேட்டோம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று மறுக்கப்பட்டது. அதைப்போலவே இதையும் எங்கே மறுத்துவிடுவார்களோ என்றுதான் கேட்டேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர் என்ன சொன்னாரோ அதை அப்படியே பத்திரிகையில் பிரசுரித்திருந்தார்கள். என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர் சொல்லியதுதான் தவறு. பத்திரிகையில் வந்த விஷயம் தவறு என்ற பிரசினை அங்கு எழவில்லை.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Have the Government issued immediate denial about the statement made by the non-gazetted officers?

SRI N. K. PALANISAMY : In view of the fact that the object of constituting the Committee is to rectify the defects found in the levying of the sales tax and in view also of the fact that all over the State the merchant classes are clamouring for the deletion of the best of judgment clause, will the Hon. Minister on behalf of the State recommend to that Committee that that particular clause should be deleted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We do not know in what direction the mind of the Central Government is working.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, since the sales tax is a sort of "Kamadhenu" as far as the Government is concerned and "Dhoomakethu" as far as the people and the merchants are concerned, will the Government see that when the 9.50 a.m.

[11th August 1956

question of appointing an expert Committee is taken up, representatives of the consumers and the peasants at large, who are finally affected by this, are also included in the Committee?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I cannot now say in what manner the Central Government are thinking of constituting the Committee.

SRI M. PALANIYANDI : விற்பனை வரிச் சட்டத்தில்கூட, வியாபாரிகள் தவறான கணக்குக்கொடுத்தால அவர்களுக்கு விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்கள் எண்ணம்போல் வரி வசூலிக்கலாம் என்றிருப்பதால், பெரிய வியாபாரிகள் தவறுகள் செய்வதால்தான் அவர்கள் இந்த மாதிரி வரி போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லவா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, while there is the possibility of evasion of tax, nevertheless this clause gives rise to the possibility of blackmail and extortion being resorted to on people who are liable to pay the tax. In view of the large volume of public opinion against this clause, will the Government re-examine the question of amending this clause?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I would like the hon. Member to put a separate question. Under this question, I may not be able to answer that.

Afforestation of Pykara and Mukurthi areas

* 56 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have referred the dispute between the Madras Forest Department and the Electricity Department over the afforestation of Pykara and Mukurthi areas to the Union Government for expert opinion ; and

(*b*) if so, their opinion in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes. The matter was referred to the Central Water and Power Commission, Government of India, New Delhi.

(*b*) The Commission have not given any opinion so far.

SRI N. K. PALANISAMY : This is not an Inter-State matter but it is an internal matter. If it is an internal matter, how can this Government refer it to the Central Government for advice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was only an expert opinion that the Government sought and they made a reference to the Central Water and Power Commission of the Government of India.

11th August 1956]

Prohibition Rules

* 57 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to relax Prohibition rules in the Nilgiris district; and

(*b*) if so, how the liquor permits are proposed to be issued?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether previously there was a proposal to relax the rules in respect of Prohibition in Nilgiris during a particular season and if so, how it was whittled down?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No different procedure is adopted in respect of the Nilgiris district. The same procedure is adopted with regard to the grant of permits.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER: Sir, it was reported that a Cabinet Sub-Committee has been appointed to consider the question of effecting control of Prohibition in the State. May I know what steps have been taken by that Committee to revise the Prohibition Act and to control illicit distillation and tapping?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: A separate question may be put.

SRI S. RAMALINGAM: நீலகிரி பூராவிற்கும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தளர்த்துவதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசிக்காவிட்டாலும் உதகமண்டலத்திற்காவது அம்மாதிரித் தளர்த்துவதற்கு யோசனை செய்தது உண்டா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: வெளியிலிருந்து வருகிற பிரயாணிகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன.

Issue of medical certificates to opium addicts

* 58 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether District Medical Officers and Assistant Surgeons are permitted to charge fees for the issue of certificates to opium addicts; and

(*b*) if so, the rate fixed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) District Medical Officers and Assistant Surgeons are permitted to charge fees for the medical examination and issue of certificate to the registered opium addicts, who are directed departmentally to undergo such medical examinations.

(*b*) The rate of fee fixed is Rs. 16 in the case of a Civil Surgeon and Rs. 5 in the case of an Assistant Surgeon.

[11th August 1956

Sri M. KALYANASUNDARAM : அபினி போன்ற பொருள்களை வாங்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் தான், அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இதனால் அவர்களுக்கு ஒரு தனி வரி போடுவதுபோல் இருக்கிறது; அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, ஆகையால் ஒருமுறை சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்று உத்திரவு அளிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : நூறு ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானமுள்ளவர்கள் கிராம முன்சீபிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்று உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

Sri M. KALYANASUNDARAM : கிராம முன்சீப்பிடமிருந்து அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்கிவந்தால் டாக்டர் fees வாங்கக்கூடாது என்றதான் உத்திரவு இருக்கிறது, கிராம முன்சீபின் சர்டிபிகேட்டின் பேரிலேயே பெர்மிட் கொடுத்தால் நல்லது, ஆனால் கிராம முன்சீபிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கிவந்தால் 'பீஸ்' வாங்காமலிருக்கவேண்டும் என்று உத்திரவில் இருப்பதால் டாக்டர்கள் சர்ட்டிபிகேட்டே கொடுப்பதில்லை. ஆகவே எப்படியிருந்தாலும் டாக்டருக்கு 'பீஸ்' கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, ஆகையால் ரூ. 100 வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு டாக்டருடைய சர்டிபிகேட் இல்லாமலே பெர்மிட் கொடுக்கலாம் என்றோ அல்லது ஒருமுறை டாக்டரிடம் சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்றோ உத்திரவை மாற்றமுடியுமா ?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : இந்த உத்திரவு பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Publication of the report of the Backward Classes Commission

10 a.m. * 59 *Q.*—Sri K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have made any recommendation to the Union Government regarding the publication of the report of the Backward Classes Commission, and if so, what it is?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : No, Sir.

Sri K. ARANGANATHAN : Why, Sir?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : Because the Government feel that there is no need for it.

Sri V. R. NAGARAJAN : May I know the reasons for the delay in the publication of that very important Report by the Government of India?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : It is still under the examination of the Government and perhaps they think that the time is not ripe for releasing it to the Press.

Sri S. PANCHAKSHARAM : Sir, is it true that the Government have not agreed to decide backwardness on the basis of communities and classes but want to classify the backward classes on a different basis altogether?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN : Sir, the Backward Classes Commission has set before itself certain criteria for deciding whether a community can be classified as backward or not.

11th August 1956]

The most important consideration is economic, education and social backwardness and therefore such of those communities which were considered 'backward' in these respects by the Commission were classified and were included in the list of Backward classes. I do not know whether the hon. Member refers to the Government of Madras or the Government of India when he says that different principles are followed.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Is it not a fact that the Government of Madras received a copy of the Report of the Backward Classes Commission and that this Government were asked to send their opinion? What is the opinion expressed by this Government on the various recommendations?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Since the Government of India wanted this to be considered as top secret, the Government of Madras do not propose to divulge their views.

SRI R. V. SWAMINATHAN: From the answer of the Hon. Minister, are we to understand that the work of the Commission is still pending and, if so, will the Government come forward to make some recommendations that have been left out? If the Hon. Minister is agreeable, we can submit proposals to him.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: That stage is over. Though the Report has been received by the Government of Madras, its publication is awaited. I do not think this is a stage at which we can consider any suggestions made by the hon. Members of this House, unless they are of a trivial nature which can be considered by the Government of India even at this stage.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: The Hon. Minister was pleased to say that our Government had not sent any recommendations to the Centre. Are we to take it that our Government agree with all the recommendations made by the Commission?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I said that our Government did not send any recommendations to the Government of India with regard to the publication of the Report. The question was about publication and I have answered it.

Symbols of candidates in panchayat elections

*60 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have assigned separate symbols to candidates contesting the panchayat elections?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYATCHI: The answer is in the affirmative.

SRI N. K. PALANISAMY: கனம் மந்திரி அவர்கள் இனிமேல் நடக்கப்போகிற மேஜர் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களிலும், மைனர் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களிலும் நேரடியாகக் கைதூக்கி வோட்டுக்கு விடுவதை விட இம்மாதிரிப் பொட்டிகள் வைத்துத் தேர்தல் நடத்துவதற்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்வார்களா ?

[11th August 1956

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYATCHI : அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* THE HARDSHIP TO PEOPLE OF TANJORE DISTRICT DUE TO RISE IN PRICE OF PADDY AND RICE AND NEED FOR FAIR PRICE SHOPS.

MR. SPEAKER : Sri S. Ramalingam has given notice under Rule 40 of his intention to call the attention of the Hon. Minister for Agriculture to the hardship felt by the people of Tanjore district on account of the increase in the price of paddy and rice and the need to open fair price shops. I call upon Sri S. Ramalingam to speak.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இப்போது அரிசி, பட்டணம் படி ஒன்று 14 அணா, அல்லது 15 அணாவிற்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் தஞ்சை ஜில்லா உபரி ஜில்லாவாக இருந்தாலும் கூட அங்கிருந்து மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி, நெல் முதலியன ஏற்றுமதியாவதால் இப்போது அங்கு அரிசியின் விலை மிகவும் அதிகமாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் ஏழை மக்களும் அரிசியை இந்த அதிக விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிட முடியாமலிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. கிராமங்களிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள், artisans முதலியவர்கள் இந்தக் காலத்தில் அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட்டுத் தான் ஆகவேண்டும். அவர்களும் அதிக விலைகொடுத்து அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இதை கவனித்து, உடனடியாக நகரப் புறங்களிலும் பெரிய கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து குறைந்த விலையில் அரிசியையும் மற்ற உணவுப் பொருள்களையும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, owing to the heavy demands from the merchants of Travancore-Cochin State and West Coast, the price of rice in Tanjore showed an upward tendency during the recent months. Besides this, the large-scale purchases made by the West Bengal and Saurashtra merchants in the Andhra area during the current year had also its repercussions in the Tanjore market. With a view to check the further increase in price in the Tanjore area and in order to enable the poor consumers to get rice at cheap rates, a conference of mirasdars, millers and merchants of the district was convened by the Collector of Tanjore at the instance of the Commissioner of Civil Supplies on 21st and 22nd of July 1956 at Mayuram and Tiruvarur, respectively. The Commissioner of Civil Supplies also attended the conference and persuaded the mirasdars, millers and merchants to part with 5 per cent of their stocks at a price of about Re. 0–11–0 per Madras measure for sale to consumers at a rate of Re. 0–11–6 to Re. 0–11–9 per Madras measure including sales tax approximating to the Government controlled rate fixed for other districts. With the stocks thus expected to be available, it was proposed to run fair price shops

at the following municipal areas: Tanjore town, Nagapattinam town, Kumbakonam town, Mannargudi town, Mayuram town and Tiruvarur town. For this purpose a reliable merchant will be selected for each area and he will be required to execute an agreement and to furnish a security. He will buy the 5 per cent stocks from the mirasdars, millers and merchants at a rate of Re. 0–11–0 per Madras measure and sell the rice at the rate to be fixed by the Collector approximating to the Government controlled rate of Re. 0–11–6 to Re. 0–11–9 per Madras measure in quantities not exceeding 1 Madras measure per head per day.

The Collector of Tanjore has since reported as follows :—

Mayuram.—Three fair price shops have been opened on 6th August 1956 through co-operative societies and 1 Madras measure of rice per head per day is given at Re. 0–11–6 per Madras measure. Fifteen bags of rice are being sold at each shop per day. The promised quantity is 3,000 bags and it will last for about 70 days.

Kumbakonam.—Four fair price shops have been opened through co-operative stores. Fifteen bags of rice are being sold at each shop per day. One Madras measure of rice is being given to every consumer at Re. 0–11–6. The promised quantity is 2,000 bags and it will last for 33 days.

Tanjore.—Four fair price shops have been opened on 9th August 1956 through co-operative stores. Here also 15 bags are being sold at each shop per day and one Madras measure is being given to every consumer at Re. 0–11–6 per Madras measure. The promised quantity is 2,300 bags and it will last for 38 days.

Nagapattinam.—It has been decided to open four fair price shops through co-operative stores. One thousand eight hundred bags of rice have been promised and they will last for one month.

Mannargudi and Tiruvarur.—The mirasdars and millers in these areas have not so far responded to the appeal made by the authorities by releasing five per cent of their stocks for sale to the public at controlled rates. It will not be proper to send Burma rice to Tanjore for sale to the public. The Collector is making attempts to prevail on them to release stocks. If the response is still not forthcoming, the Government will no doubt take steps to divert a portion of the rice to be obtained by converting the paddy now stored in Tiruchirappalli and Tanjore and make it available for sale in the areas.

The Collector has stated that the price has come down and the prevailing price of rice is Rs. 38 per bag of 2 maunds or Rs. 19 per maund. Arrangements are being made by the Board to send raw rice to the district for sale to consumers through selected retailers.

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

MR. SPEAKER : The Chairman of the Public Accounts Committee will present the report of that Committee.

* DR. K. B. MENON : Sir, I have the honour to present to the House the Report [a] of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the State of Madras for the year 1952–53.

In this connection I would like to inform the Members that the Committee is engaged on examining the Accounts for 1953–54 and that the report will be made available to the Members before the Assembly disperses.

IV.—EXTENSION OF TIME FOR NOTICE OF AMENDMENTS TO GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, a notice has been sent to us to the effect that the amendments to the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, should be sent so as to reach the Secretary to the State Legislature before 3 p.m. to-day. The Bill was placed on the table only to-day and we have had no time to study the Bill and propose amendments. To-morrow is a holiday and the Bill is going to come up for discussion only day after to-morrow. So I request that the time for sending in amendments may be extended till 9 a.m. on Monday the 13th August. If this is not convenient, I suggest that extension of time may be given till at least 4 p.m. to-morrow.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Just now I received that notice. Particularly to give notice of amendments, Members should read the Bill and devote some thought to it. Now we are sitting in this House, and we are asked to give amendments before 3 p.m. How is it possible, especially when the Bill is placed on the table only to-day? So, I also suggest that some more time may be allowed to the Members for giving notice of amendments.

MR. SPEAKER : I understand that the Bill was published in the Gazette, dated 18th July and the hon. Members are expected to read it. I should like to know what the Leader of the House has to say.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no objection to extending the time till 9 a.m. on Monday.

MR. SPEAKER : With the consent of the House, the time for giving notice of amendments is extended till 9 a.m. on Monday, the 13th August.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

* SRI K. P. GOPALAN : Hon. Speaker, in the Governor's Address, no mention is made about the flood havoc in South

---

[a] **Printed as Appendix on pages 453–499 infra.**

11th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Kanara and Malabar. In the Nileshwar Firka of South Kanara district alone, thousands of houses have been destroyed and property worth about rupees ten lakhs has been lost by the people. I have made a tour in this area and I am convinced that the Government really did not understand the seriousness of the situation there and did not give adequate relief or compensation to the victims of the flood. Even the Collector of the district visited the place after two weeks. Even now it is reported that they were not getting sufficient quantities of rice for opening gruel centres. There are many thousands of homeless poor people and the Government did not care to give them sufficient relief. In Malabar also, about 500 houses have been destroyed. The Collector of Malabar has of course taken some relief measures, but they are not adequate. 10-10 a.m.

I expected the Governor to indicate in his Address the labour welfare measures that the Government were contemplating to introduce. We expected legislation for the benefit of the beedi workers, hotel workers for the benefit of the thousands of women workers and also for the recognition of trade unions. I am sorry no mention has been made about these matters in the Governor's Address. The Government speak so much that they are the champions of the working classes in this State and all that. But in actual practice they have failed to bring forward suitable legislative measures to benefit the working classes.

In Malabar, so many managements are ready to arrange for the opening of fair price shops in their factories and they have intimated this fact to the Collector also. As a matter of fact, some of them are even ready to run these fair price shops. In spite of this, the Collector of Malabar has not cared to move in the matter and arrange for the opening of fair price shops for the benefit of the workers in Malabar. Moreover, in the estates of Malabar and also other parts of Tamilnad, the workers are suffering a great deal. In the absence of fair price shops, how can the poor workers get rice and other foodstuffs at a reasonable price? It is the duty of the Government to see that the estate workers get rice at a reasonable price by opening adequate number of fair price shops.

It is stated that the Government have been able to solve the food problem and it is a great achievement of the Government. I feel that it is the policy of the Government to help the big merchants who stock large quantities of rice and do considerable harm to the interests of thousands of poor people. The Government are giving a free hand to these big merchants to hoard as much rice as they can. I do not suggest that there should be control. The Government must come forward to build sufficient stocks and distribute the foodstuffs through organized agencies at reasonable price. In Madai, the Co-operative Society wanted to help the people in the matter of distribution of rice at a reasonable price. The Society even approached the Collector in the matter But, the distribution work has been entrusted to a private merchant. Though it was stated that fair price shops will be opened in many

places, it has not been done. The Government are not coming forward to open them in adequate numbers. Why should there be this delay? I am sure there is still that bureaucratic spirit working in the administration. I want the Government to consider this question seriously. It is stated that only the professional classes are suffering on account of the heavy rise in the prices of essential commodities. Take the case of tamarind. Why is it being sold at such a high price? I am sure there are sufficient quantities of tamarind available in the State. The capitalists and monopolists have purchased all the available essential commodities and stocked them with a view to selling them at a later date for huge profits. The Government should really feel concerned over the present state of affairs and take effective steps for the benefit of the poor people of this State.

Now, I come to the question of Non-Gazetted Officers. Our Finance Minister in his usual way says there is no finance available and so the Government cannot raise the salary or even the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers. The Government can levy agricultural income-tax in all spheres. They must also come forward to have control over the internal and external markets. We have repeatedly spoken on these subjects. We have also suggested other ways. If only the Government could come forward to tax the rich who can afford to pay more tax, I am sure the Government can get quite a lot of money. Because of certain policies pursued by the Government here and at the Centre, these poor people are made to suffer. Thousands of them do not receive a living wage. They are not able to purchase rice at the high price in which it is being sold now. It is something like Kaurava-Pandava struggle. Like the Pandavas, the poor Non-Gazetted Officers first wanted that their salaries should be raised. Then, they said that at least their dearness allowance should be raised to the level drawn by Central Government servants. The Pandavas too first wanted a portion of the kingdom to which they were entitled, then they wanted at least five villages and in the last resort they wanted the Kauravas to give them at least five houses. Even that modest request was denied. Today, the poor Non-Gazetted Officers, like the old Pandavas, want at least a lump-sum as loan so that they could clear off their debts to some extent. They want a month's salary at least as loan to meet their debts. Sir, till 1946, the Non-Gazetted Officers of this State were paid the same dearness allowance as was paid to the Central Government servants. Only after 1946, the Government began to pay their servants a lesser sum as dearness allowance. I wish to warn the Government that they cannot expect good and efficient service from a discontented staff. The Finance Minister and the Government cannot put any blame on the Non-Gazetted Officers. They have been struggling very hard in the past and are struggling even now. I will blame only the Government. They preach and speak so much on equitable distribution, socialistic pattern of society, raising the standard of living of the people and all that. But, when it comes to the question of granting reasonable dearness allowance to their own staff, they fail to act up to their

11th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

preachings. It is not a question of this Government alone. It is a question affecting the entire people of this State. The whole people of this State, the Members of the Legislature not only on this side, but also those belonging to the Congress benches, I am sure, will stand by the poor Non-Gazetted Officers in their struggle for getting enhanced emoluments from the Government. I hope the Government will come forward even at this stage to do justice to their own staff.

* SRI M. P. PERIASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவைகளை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவோ கிராமங்களுக்கு நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுஜனங்கள் அவற்றை அறிந்திருக்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்தில் கிராமங்களுக்கும் போகமுடியாத நிலைமை இருந்தது. இப்போது எல்லா கிராமங்களுக்கும் போகக்கூடிய வசதி செய்யப்பட்டு பொதுஜனங்கள் ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வண்டிகள் மூலமாகப் போவதற்கு அநேக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளினால் கிராமங்கள் எவ்வளவு பயனடைகின்றன என்பது பொதுஜனங்கள் நன்றாக அறிந்த விஷயம். மேலும் கிராமங்களில் ஏராளமான பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாமக்கல் தாலுகாவில் கூட நிறைய ஹைஸ்கூல்கள் திறக்கப்பட்டு எவ்வளவோ பொதுஜனங்களுக்கும், ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், படிக்கமுடியாத ஏழைகளுக்கும் ஹைஸ்கூல் படிப்பிற்கு வசதி செய்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைய ஹைஸ்கூல்களும், கிராமங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளும் நிறையத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 10–19 a.m.

சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும். அதற்காகப் பல முறைகள் முயற்சிசெய்தும் இன்னும் அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் சீக்கிரம் இன்னொரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஆகும் செலவில் ¼ பங்கை பொது ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீர்த் தொட்டிகள் ஜனங்களுக்கு மிகவும் உபயோஜனமாகவையாக இருக்கின்றன. கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. நாமக்கல் தாலூகாவில் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை. காவேரி ஆற்றிலிருந்து லாரிகள் மூலமாக தண்ணீர் கொண்டுவந்து பொது ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறார்கள். காவேரியிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக (tanks) கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் நாமக்கல்லுக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரவில்லை. இந்தத் திட்டதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாகிலும் சேர்த்து எப்படியாவது அங்கே தண்ணீர் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதற்குத் தக்கநடவடிக்கை எடுத்தால் தான் காவேரித் தண்ணீர் நாமக்கல்லுக்கு வந்து அங்குள்ள மக்கள் பயனடைவார்கள். தண்ணீர் தொட்டிகள் (tanks) அங்கே சரிவர நடந்துவருகின்றன. ஆனால் அங்குள்ள நாமக்கல் யூனியன் சாக்கார் சார்பில் பணம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக அங்கே ஸாவே நடந்திருந்தாலும் கூட அங்கே இன்னும் தண்ணீர் வராதது வருந்தத்தக்க விஷயம். நாமக்கல் யூனியன் மூலமாக சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நாமக்கல்லுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பணத்தில் ரூ. 34,000-ஐ மட்டும் கொடுத்தார்கள்.

[Sri M. P. Periasamy] [11th August 1956

மீதிப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,20,000-க்கு மேல் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு எல்லா வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் செய்யப்பட்ட வேலைகள் எல்லாம் அப்படியே நின்றுவிடும். குடி தண்ணீர் வசதி அவசியம் வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் இப்பொழுது மழை இல்லாத காரணத்தால் குடிதண்ணீர் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகக் கலெக்டர் சொல்கிறார். உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தாலும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்தால் தான் கிணறுகள் வெட்டி குடி தண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். இந்த விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு நிலங்கள் கொடுப்பது ரொம்பவும் தாமதமாக நடக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஜரிப் செய்து முதலில் இந்த வீட்டுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ரோட்டு விஷயமாக கொள்ளிமலைக்கு பலதடவை போயிருக்கிறேன். கொள்ளிமலையில் இருந்த ஜனங்கள் ரொம்பகாலமாக துன்பப்பட்டு வந்தார்கள். இப்போது நமது அரசாங்கம் கொள்ளிமலைக்கு ரோடு போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சுமார் இரண்டு, மூன்று மைல்கள் வரை வேலை நடந்திருக்கிறது. இந்த நன்மைகள் செய்வதற்காகபொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்திடம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமலிருக்கும்படி வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு, இந்தத் திட்டங்கள் காரணமாக கிராம ஜனங்கள் எல்லோரும் மிகவும் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-26 a.m. * SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை பொருந்திய கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் இன்று பரிசீலனை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டுகள் தோறும் எவ்வாறு அவருடைய சொற்பொழிவுகள் இருந்தனவோ, அதே முறையில்தான் இவ்வாண்டும் அவர் நிகழ்த்திய உரை இருக்கிறதே தவிர, புதியதாக அதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்பதை கவனிக்கு மிடத்து மிகவும் வருந்த நேரிடுகிறது.

நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆங்காங்குள்ள குறைகளை, அந்தந்த தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கூறினால் ஒழிய, சர்க்காரே அதிகாரிகள் மூலம் அவற்றை தெரிந்து நீக்குவது என்றால், ஆண்டுகள் பலவாகும் எனபதுடன், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இரண்டல்ல, இன்னும் பல தேவைப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். சென்ற நாலறை ஆண்டு காலமாக, நாங்கள் வோட்டுப்பெற்று வந்த தொகுதிகளின் குறைகளை வரிசையாக பல முறை எடுத்துக் கூறியிருந்தும்கூட, அவைகளில் மிகச் சிலதான் சர்க்காரால் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறனவேயொழிய, பெரும் பகுதி கவனிக்கப்படவில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். சட்டசபை கூட்டங்கள் கூடுவதற்குமுன், ஒவ்வொரு தடவையும் அந்தந்த தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தொகுதிகளின் தேவைகளைக் குறித்து அல்லது இல்லா வாரியாகவோ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கு எழுதி அனுப்பினால்தான், அவர்கள் அக்குறைகளை கவர்னருக்கு எடுத்துரைத்து, அவரும் அந்தக் குறைகளை புரிந்து கொண்டு தன்னுடைய சொற்பொழிவை சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியும்.

11th August 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

அடுத்ததாக நமது நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியமான தேவைகள் மூன்று. அதாவது, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம். இவற்றில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிவருகிறார்கள். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். சர்க்காரை பாராட்டும் அதே சந்தர்ப்பத்தில், எங்கெங்கே மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வாய்ப்புகளிருக்கின்றன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட தொகுதி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட, அவை கவனிக்கப் படாமல் புறக்கணிக்கப்படுவது குறித்து மிகவும் வருந்த நேரிடுகிறது. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அடுத்தபடியாக, சிறிய திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருக்கின்றன. எங்கள் தொகுதியில் உள்ள கொடகனாறு, நல்காஞ்சி, நொய்யல், அணைத்திட்டங்கள் கீழ்பவானி விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருந்தும் அவற்றிற்கு சர்க்கார் செவிசாய்க்கவில்லை. இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் நதிகளில்லை. இன்றைய நிலையில், இனி மழை பெய்யுமோ, பெய்யாதோ, அல்லது நமது நாடே பாலைவனமாகிவிடுமோ என்ற பயங்கர சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஒரு குளம் அல்லது ஏரி மிகவும் அவசியமாக தேவை. இதை கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது எஸ்டேட் அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ செய்து தரவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இப்போது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள், Community Development Schemes, Community Projects போன்ற வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. இந்த வேலைகள் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு புது உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழோ, Community Development Schemes-ன் கீழோ போடப்படும் பாதைகள் mud road-ஆக இருக்கக் கூடாது என்று, கூழுக்கு உப்பில்லை என்ற நிலையில் இருக்கும்பொழுது பாலுக்கு சர்க்கரை தேவை என்று சொல்வதை ஒத்து இருக்கிறது இந்த உத்திரவு. உள்ளபடியே, இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களில் mud road-கள் போட அனுமதித்தால் ஒழிய, metal road போடுவது என்பது சாத்தியமில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற களிமண் ரோடுபோல் அல்லாமல், சேலம், திருச்சி, கோவை ஜில்லாக்களில் இருக்கின்ற சுக்காங்கல் ரோடு மாதிரி எங்கள் பக்கம் போடப்படும் mud road வலுவாக பல ஆண்டுகள் நிற்கக்கூடியன. ஆகையால், இதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, mud road-போட அனுமதித்தால் ஒழிய, இந்த திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் ரோடு வேலைகள் நடைபெறுவது சாத்தியமில்லை என்பதை திட்ட வட்டமாக தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri M. D. THIAGARAJA PILLAI** : சபாநாயகர் அவர்களே, சவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சர்க்காரின் கடந்த கால சாதனைகளையும், இனி செய்யப்போகிற காரியங்களையும் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்போது முக்கியமாக, நெல், அரிசியின் விலை எறியிருப்பதால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையிலிருந்து, வெள் ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி அதிகமாக ஏற்றுமதியாவதால், அங்கு நெல் அதிகமாக உற்பத்தியான போதிலும், விலை இப்போது ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, நெல், அரிசி விலையை குறைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 10-31 a.m.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு, குறுவை சாகுபடி ஆகிற இந்தக் காலத்தில், மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் காவேரி டெல்டா பிரதேசத்திற்கு எவ்வளவு க்யூஸெக்ஸ்

[Sri M. D. Thiagaraja Pillai] [11th August 1956

(cusecs) தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று உத்திரவாதம் செய்யப்பட்டதோ, அந்த அளவிற்கு தண்ணீர் விடப்படாததால், தண்ணீர் மிகக் குறைந்து வருவதுடன், காவேரி டெல்டா area-வின் கடைசி பாகத்திற்கு தண்ணீர் செல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தி அதிகமாகவேண்டிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் காவேரி டெல்டாவில் கால தாமதமாக விடப்பட்டதோடு மட்டுமில்லாமல், காவேரி டெல்டா பிரதேசத்தின் கடைசிவரை தண்ணீர் வராததால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் குறுவை சாகுபடியாகாமல், சாகுபடி மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. எனவே, மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் உத்திரவாதம் செயயபபட்ட தண்ணீர், குறைக்கப்படாமல் விடப்படவேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது புதிதாக ஐந்து Industrial schools ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவே கிறேன். Industrial school-கள் நிறுவுவதைவிட Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால், அதுவும் முக்கியமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நன்னிலம் தாலூகாவில் நிறுவினால், நலமாக இருக்கும். நாகபட்டினத்தில் Industrial School ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கும் பாது, Polytechnical school-கள் அமைக்க தேவாலயங்களிடம் உள்ள நிதியில் அவைகளின் திருப்பணி, நிர்வாகச் செலவுபோக பாக்கியிருக்கும் ரிஸர்வ் நிதியை உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை குறிபிட விரும்புகிறேன். தரன் ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருப்புகலூர் போன்ற கோவில்களுக்கு, நிர்வாக டிரஸ்டியாக இருக்கிறேன். இந்த கோவில்களில் நிறைய ரிஸர்வ் நிதியிருக்கிறது. தவிரவும், தேவஸ்தான நிர்வாகத்தின்கீழ் பெரிய மண்டபங்கள், கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த Reserve நிதியையும், கட்டிடங்களையும் உபயோகப் படுத்தி Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். திருப்பதியில் அந்த மாதிரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இந்தாண்டு திட்டங்களின் கீழ் புதிதாக பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற இன்ஜினியர்கள் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது. எஞ்ஜினியரிங், மெடிகல் காலேஜுகள் admission கிடைப்பது இப்போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவில் மாத்திரம் ஆறு லட்ச ரூபாய் தேவாலய நிதியிலிருந்து கொடுக்க முடியும். இதை கவனித்து, உடனடியாக Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்துமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-35 a.m. * SRI P. SELVARAJ : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor. While doing so, I propose to deal with some of the salient features that are found in his Address. The first and foremost thing that comes to my mind is about the agriculturists. Sir, our State is predominantly inhabited by agriculturists and our Government are also doing their best to improve the lot of the agriculturists. Yet there remains a lot of relief to be given to them. . For the purpose of augmenting the agricultural products, the Government have come forward with a very good scheme. They have opened many a farm to supply good seeds and good manure that the ryots need but in spite of all these, seeds and manure are not made available to them at the proper time. Therefore, the Government must start a depot in each firka for the supply of good manure and seeds in time. Sir, we know the poor condition of the agriculturists. They are born in debts, live in debts, die in debts and also bequeath debts. The Government are aware of their condition and they are giving credit facilities to them. But those credit facilities cover only 25 per cent of the population. So, to cover the rest of the population, more enterprises should be started. Co-operative Credit Societies are also being encouraged to give credit facilities to the agriculturists. In

11th August 1956] [Sri P. Selvaraj]

this connexion, I must bring to the notice of the Government that they are giving loans only to agriculturists who have got pattas. But we are aware that many of the tillers of the soil are not owners of the soil. Of course, now steps are being taken to make the tillers of the soil the owners of the soil; but meanwhile they remain as tillers only and credit facilities are not available to them. Therefore, I suggest that the Government should grant loans by taking into account the crops on the land cultivated by them. In this way they can give help to the tillers of the soil and by doing so they can also increase the food production.

Then, I consider the Community Projects and the National Extension Service Schemes as the most important thing. They are all nation-building activities and they have done a lot of good to the villagers. Now we find that many improvements have been effected in the villages. It is stated that the money spent on those schemes is a waste. But I am not one of those who consider it a waste. It is not thrown into the Bay of Bengal or the Arabian Sea. They have lived up to the expectations of the people and their producing capacity has been increased. They are now able to satisfy the people's needs. These are really beneficial schemes introduced by the Government. By the introduction of such schemes, the people also have come to feel that they have a part to play in the nation-building activities of the State. In this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact about the need to extend the National Extension Scheme to my constituency. My constituency is a very backward one and undeveloped too. I have repeatedly pleaded, in the past, in this House that National Extension Schemes must be introduced in my area. I hope the Government will now take steps to extend the scheme to my area.

We all know that development of agriculture and industrialization of the State are very important and that one depends upon the other. In order to solve the problem of unemployment, the State Government have come forward to start a number of industries during the Second Five-Year Plan period. By starting industries we not only manufacture goods required by the people but also solve the problem of unemployment. Particular emphasis has been laid in the Second Five-Year Plan for the starting of several industries in the State in general and in Tirunelvelli district in particular. I am glad to know that the Government are starting a Technical Institute in my district and that they are also proposing to locate one of the industrial estates there. At present villagers have got work only for six months and for the other six months, i.e., during the non-cultivating seasons they have no work. So, the Government must come forward to start a number of cottage industries also.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is over. Sri H. B. Ari Gowder will now speak.

* SRI H. B. ARI GOWDER: Mr. Deputy Speaker Sir, the Governor's Address presents a very big target for attack, so much so no Member of the Opposition misses to say that the interest

[Sri H. B. Ari Gowder] [11th August 1956

of the Government is lacking in this matter or in that. I am not surprised if the Ministers do not listen to the speeches of the Members carefully. I wish to refer to one or two matters in the course of my speech and they relate to the Five-Year Plan and the finances of the State.

I consider that the schemes contemplated under the Five-Year Plan only serve as raw materials for the propaganda machinery of the Government. Otherwise, I do not see much in them. A condition is usually laid down that the people should contribute from 25 up to 50 per cent for giving effect to any scheme taken up in any area under the Plan. As long as that condition is insisted on, I am afraid, much of the money allotted for executing the Plan will remain unspent. I suggested at one of the meetings of the Planning Board in my district that that condition should be relaxed. I told the Committee that the Government might spend as much as they could afford and if that was not sufficient for the purpose, they could spend the balance in the next year and the year after. That was not accepted as it was against the directives given by the Central Government at Delhi. I seriously suggest that if the Government are interested in doing something for the people they must relax that condition. The people have not got much money with them and they cannot contribute anything from 25 per cent to 50 per cent.

A couple of years ago, there was said to be a deficit of 10 to 12 lakhs in the Budget and the wizard of the finances of the State thought it fit to cover the deficit by levying the agricultural income-tax on plantations in the Nilgiris district. The Government have got more than one and a half crores of rupees. A Government for the people—I do not know whether it is a Government of the people—would not take that much of money from the people, and they are also not justified morally in doing so. What they should do immediately is to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act or repeal the Act altogether so that the injustice caused to the people is not continued. On the statute book of this State there is this legislative discrimination which will never reflect any credit upon the State. I do not wish to speak much on that subject but I would at least request the Government to raise the limit of exemption from tax to 50 acres in the case of tea and to something more in the case of coffee. I wish they do that or else—I am not holding out any threat—the people of the Nilgiris district will remain discontented and they will feel that they have been discriminated against, and they will rather pray and pray until they got out of the State in which they cannot get justice. A year or two ago the industry was not as bad as it is to-day. It is working at a loss and as the law of diminishing returns will operate the Government cannot hope to get the income they expect from the people of that district in the near future.

As regards the propaganda machinery which I would like to refer to again, I do not think the Government can—here again I do not want to use plain language as ' bluff '—feed the people with

11th August 1956] [Sri H. B. Ari Gowder]

all sorts of things like that. We understand and the people also understand that the Government have got a lot of money to spend and they spend it on a lot of things. Anybody can spend the money equally well. There will be a challenge thrown sooner or later from the people stating that they can have an alternative Government which will do equally well if not better.

I am not going to take more time. The Government themselves want opposition. The leaders of the Government from Delhi down to Madras want a healthy opposition. When a healthy opposition is offered the party in power reject it. Still they say that a healthy opposition is an integral part of democracy. After all what is an opposition? A healthy opposition is required not for opposition's sake but just to tell the people the other man's point of view. We have got always a few people outside the party in power who have got their own ideas to offer and they can only do so as long as they are free and they are never free as long as they remain in the Congress. So, it is up to the party in power to encourage opposition. I make this suggestion seriously to the Government. Thank you, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Deputy Speaker Sir, there is a tinge of sadness when this session began because ere long the Members from Malabar and South Kanara will be parting. But I am perfectly confident that although the districts of Malabar and South Kanara may be separated from the Madras State, the people of Malabar will have the utmost goodwill towards their Tamil Nad brethern; and I also feel quite confident that there will be reciprocally feelings of good sentiments, friendship and brotherhood among the people of Tamil Nad towards the people of Malabar. 10-50 a.m. The mind of the people in the two places, or for that matter in the two States, is in the right direction and they will certainly cling together as fraternal people of this great country of India, but then I should like certainly to refer, in passing, to what has been alleged to have taken place in the recent past. There have been wild or perhaps legitimate allegations that various things have been removed. I do not want to refer to all these things. Timber has been removed, bullocks have been removed and machinery has been removed. According to one version, all kinds of things have been removed. It is not possible for Members from Malabar to get into the mind of the Government or into the facts or data. Some see before their very eyes certain things being taken away. It may well be that the Government are not doing anything *mala fide*. It may well be that the Government are removing things from one place to another in the normal course, but one thing is quite clear that in the light of the impending partition, it is but appropriate that people's suspicions are allayed and more than all that, so far as the Government are concerned, Ceasar's wife must be above suspicion. That much I would like to say. I am quite certain that the Government will have their own case with regard to all this, and I should certainly be happy to hear what the Government have got to say on these matters. The people of Malabar are now filled with distrust and unless that is removed,

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956

there will be unnecessary misgivings. I hope the Hon. the Leader of the House will take the opportunity to clear away the suspicion so that the people of Tamil Nad and the people of Mabalar may judge the situation properly. I am perfectly certain that if anything has been removed, it is certainly not at the instance of the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad do not want small things or big things to be removed from Malabar or South Kanara district. The action of some misguided men in doing some wrong thing should not be foisted on the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad and Malabar will get on well together as I said in the beginning.

Now, I would like to refer to one or two matters. I should like to suggest to the Hon. the Minister for Law and Finance, who also happens to be the Leader of this House, that there is a kind of parallel functioning of the minds of the Courts in the country and also the Legislature. We find that there is absolutely no connection between the Legislature on the one hand which passes all the laws and the Courts which are supposed to administer and interpret them. There must be some kind of a liaison body which will bring to the notice of the Legislature and the Government any decisions of the High Court or the lower Subordinate Courts where the intention of the Legislature has been miscarried. We pass umpteen legislations here or even in Parliament, but when they go to the Courts, we find that the very purpose of the legislation is defeated. In such cases, immediate rectification by the Legislature will be necessary so that the intention of the Legislature may be carried out.

As an instance in point, I may mention that the Malabar Tenancy Act, which was passed more than a year ago, contained certain seemingly salutary provisions, but when it went to Courts for decision, it was found that most of the beneficial points had vanished, because the Courts interpreted the language in such a way that they took away all the benefits which the Legislature wanted to confer. I would therefore request the Hon. the Minister for Law to consider the suggestion of creating a liaison body which will report to the Legislature and particularly to the Government, as and when decisions are rendered interpreting the legislation passed in this House in such a way that it is discordant with the note struck in the House. The purpose of our legislations should never be miscarried. Some kind of machinery like that should be brought into being so that we may not find ourselves stultified.

We pass various laws here, but ultimately when they go to Court, they are misfired. For that, some kind of effective remedy should be found.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really unable to follow the suggestion of the hon. Member. He was referring to legislations passed here and the Courts giving decisions which made the provisions ineffective and in that connection he pleaded for the

11th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

setting up of a liaison body. Does he suggest that there should be liaison between the Courts and the Members of this Assembly. Otherwise, I do not see how it can function.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The concrete suggestion I have is this. Whenever decisions are rendered by Courts, particularly the High Court, such decisions really nullify or render nugatory or futile the effect of the legislation itself. In such cases, this body which I am suggesting could be watchful and could report to the Legislature or draw the attention of the Government and the Members of the Legislature to the fact that a decision has been taken by the High Court which does not appear to fulfil the object of the legislation. I do not exactly mean a kind of liasion established between the Courts and the Legislature as such, but a body which would immediately convey and alert the Legislators of what is taking place in Courts in respect of the various legislations passed here. Hon. Members know that the Legislature wanted to confer the benefit of wiping off all arrears of rent if six months' deposit was made. But the High Court recently interpreted it in such a way that no man in Malabar could actually get the benefit of it. Is it not really frustration of the legislative purpose? The High Court is quite right because it gives grammatical and literal interpretation, but the Legislature is also right in expecting that its intention should be carried out. There must be some machinery which must draw the attention of the Legislature to that circumstance so that we may remedy the defects quickly.

Lastly, I would like to refer to the white collar drudges, namely the N.G.Os. and how we should not forget them. They have been very much in the air now. It is common knowledge that suffering is the badge of that tribe and we should not allow that to continue because they are the backbone of the administrative machinery. All of us know that they are the most underpaid and the most overworked of the species that the State entertains. It is but fair, therefore, that they should have some kind of enthusiasm, some kind of cheer and I should therefore expect the Government to hold out some sop by giving them some increase and thereby keeping them contented. I am not holding out threats nor am I saying that if no increase is given to them, they will go on strike or create things of that sort. They themselves have not said like that, but it is high time that we remembered them. Everybody acknowledges that the N.G.Os. are grossly underpaid and everybody agrees that they are drudges and that their life is one of wretchedness and all that. But then, what is really required is not mere compassion or lip sympathy nor even scaring us away by figures like Rs. 24 lakhs. These are days of expenditure in astronomical proportions and we find that crores and crores of rupees are being spent on various schemes and I suppose that a scheme of asking for half-grant from the Government of India—for which the delegation of the N.G.Os. probably went to Delhi would not be considered improper. The salaries of teachers are to be increased and half-grant has been promised by the Government of India. Similarly, in the case of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956

N.G.Os. also, the Government of India might give half-grant provided we press hard and make out a strong case. It is a case of conscience, it is a case where the State cannot come to their rescue and it is a case where the underdogs are being low-paid and are suffering so much. I therefore ask for some compassionate treatment and if the finances of the State cannot bear the burden, there is no point in scaring us away with figures. We should ask for Central aid. Central aid will surely come provided we press for it. Knock and the door shall open.

10 58 a.m. DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையில் நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விஷயங்கள் சில இருக்கின்றன. தமிழ் மொழி இனி வருங்காலத்தில் ஆட்சி மொழியாக வரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்து இருந்தோம். அதை நம் மனப்படியே அறிவித்ததுபற்றி நமக்கு மிகச் சந்தோஷம்.

அடுத்தபடியாக, வேறு கனரகத் தொழில்கள் குறைந்து நம் நாட்டில் நெய்வேலி எங்கே சரியாக வராமல் இருந்தவிடுமோ என்ற பயம் நம்மில் எல்லோருக்கும் இருந்தது. ஆனால் அந்தப் பயம் இனி வேண்டாம். நெய்வேலித் திட்டம் மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று நாம் எதிர்பார்த்ததுபோல் வாக்குறுதி கொடுத்ததிலே நமக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம்? இந்தச் செய்தியை நானும் உங்களுடன் பங்குகொண்டு அதற்காக நான் இந்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை வருகிறது. இதிலே பெருமைப்படுகிறோம்; நமக்குச் சந்தோஷம் உண்டு. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் நமக்கு அதிகமான பாசன வசதிகள் இல்லை. இயற்கையாகவே அப்படி இருக்கிறது. ஆகையினால் மற்றப் பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் தீவிர ஆலோசனை செய்யப்படுவதால் அதற்குத் திட்டங்கள் நடத்தும் முயற்சியைப் பிறகுதான் முடிக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே நாம் பொருளாதார விடுதலைத் துறையில் 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்பியிருக்கக்கூடியது சிறு கைத்தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களுந்தான். ஆகவே பெரிய கனரகக் கைத்தொழில்களுக்கும், மற்ற தொழில்களுக்கும் இந்திய சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிர கவனம் செலுத்துகிறதோ அதேமாதிரி தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சிறு கைத்தொழில், குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கும் மிக அதிகமான பணம், எவ்வளவு அதிகப் பணம் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகம் ஒதுக்கி அதாவது, பாசன வசதியில்லாத வறண்ட பிரதேசங்களில் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் செலவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன் பாசன வசதி குறைந்த இடங்களில் பரவலாக இந்த கைத்தொழில்கள், சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களைப் பெருக்க முன் வரவேண்டும். இதற்குத் தீவிரமாக திட்டமிடப் படவேண்டும். கைத்தொழில் பள்ளிகள் (Industrial Schools, Polytechnics) முதலிய வைகளில் இப்போதிருந்தே மிக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து திட்டமிட்டால்தான் இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒரு பங்காவது நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்தி நிறைவேற முடியும். ஆகவே இதைத்தான் நான் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயத்தில் நாம் உண்மையிலேயே தீண்டாமையை அகற்றவேண்டுமென்று கருதினோமானால், இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். நான் இரண்டு விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்று. லேபர் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வைத்திருக்கிறது இந்தக் காலத்துக்கு இனி சரியல்ல. அது ஒரு காலத்தில் அவசியமாக

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]
11th August 1956]

இருந்தது. இனி நாம் அவர்கள் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் சாதாரணப் பொதுவான பள்ளிகளிலும், மற்றப் பள்ளிகளிலும் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்குப் பகல் உணவு கொடுத்து உதவினால் அதிகமான அளவு ஹரிஜனக் குழந்தைகள் பள்ளிகளுக்கு வருவார்கள். ஹரிஜனப் பள்ளி என்ற பெயர் நல்லதல்ல. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அவர்கள் படிக்க முன் வருவது தீண்டாமையை நன்றாகப் போக்குவதற்கு ஒரு வழியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டம். இப்போது பல இடங்களில் இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலுக்கு வருகின்றன. நான் ஒன்று சொல்லக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிற இடத்தைப் பிடுங்குகிற முறையல் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நாம் இடங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம். அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதானது சேரிகளைத்தானே encourage செய்கிறோம் என்கிற பயம் நம் மனதில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஹரிஜனச் சேரிகள் 50 வீடுகளை எடுத்தால் 10, 8, 4, 5 வீடுகள் ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவருக்கும், ஜாதி ஹிந்து என்றுகூட இல்லை. ஹரிஜன அல்லாதவருக்கு நடுநடுவே, முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரவேண்டும் இலவசமாக. அவர்களுக்கும் நாம் கடன் கொடுக்கவேண்டும். சேரி ஒழிப்பு, ஹரிஜன சேரிகள் ஒழிக்கப்படுவதற்கு இந்தத் திட்டம் மிக மிக ஆதரவாய் இருக்கும். நம்மில் இந்த ஹரிஜன சேரி ஒழிப்பில் ஆர்வம்கொண்ட அதிகம்பேர் அந்த இடத்தில் குடியிருக்க வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இதை சர்க்கார் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இயந்திரத் தொழில்கள் என்று பல கோடி ரூபாய்கள், பல லட்சம் ரூபாய்களில் பல இடங்களில் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் யாரும் போய் குடியிருக்க விரும்பாத காரணம் அடிப்படை இல்லாத காரணம்தான். ஜில்லா போர்டு தனி மானேஜ்மெண்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் கிராமங்களில் பள்ளிகள் நடத்துகின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் ஒரளவு மானியம், 25 சத விகித மானியம் என்று கொடுக்கலாம். 75 சத விகிதம் குறைந்த வட்டியிலோ, வட்டியில்லாமலோ கடன் கொடுக்கலாம். பத்தாயிரக் கணக்கான ஏழைகளுக்கு நாம் ஒரு வீடுகட்டும் திட்டம் ஏற்பாடு செய்வோமேயானால், அந்தப் பள்ளிகள் வேலை செய்வதன்மூலம் கல்வித் தரம்கூட உயரும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த வீடு கட்டும் திட்டம், இதை ஒரு முக்கிய அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. NALLASIVAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. விசைத் தறிகள் புகுத்துவதுபற்றி இந்திய சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்த முடிவின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆபத்து கொண்டுவரப்படுகிறதென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை, ஒரு பக்கம் குடிசைத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டே விசைத்தறியும் புகுத்தப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று முரணான காரியத்தைச் சர்க்கார் செய்கிறது. இது கைத்தறியாளர்களுக்கு ஆபத்தானது, 11-05 a.m.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க என்று அதற்காக நியாய விலைக் கடைகளை அநேகமாக நகர்ப்புறங்களில்தான் ஆரம்பிக்கின்றனர். நகரங்களில் இருக்கிற நியாயவிலைக் கடைகளிலும் ஜனங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு தானியங்கள் வழங்குவது கிடையாது. ஆகவே தேவையான தானியங்களை நியாய விலைக்கு ஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஆன நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். கிராமங்களிலும் பூராவும் தானியங்கள் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்னுடைய பிரதேச விஷயங்களைப்பற்றி பலர் சட்டசபையில் பேசினார்கள். கீழ்பவானியில் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களைப்பற்றி நிலைமையை எடுத்து நேற்று ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச்

[Sri K. R. Nallasivam] [11th August 1956

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலத்தில் மகாநாடு கூட்டி மூவர் விண்ணப்பம் கொடுத்தனர். அதுபற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றுவரையில் அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் தண்ணீர் விடப்போகிறார்கள். இபபோது நான் சொல்வது சர்க்கார் அதற்கும் திருந்திக்கொள்ளும் வகையில் முடிவு செய்வார்களானால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் ஏதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதற்காகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. எஸ். ரங்சாமி நாயுடு போன்றவர்கள்கூட இதை வற்புறுத்திப் பேசினாலுங்கூட, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும் போது எதிர்க் கட்சி ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சி பேரில் குறைகூற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைப்பதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இருக்கமுடியாது. இங்கு சட்டம் உண்மையிலேயே கால்களின்கீழ் போட்டு தேய்க்கப்படுகிறது. ஜமாபந்திமிலே விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அன்று மாலைக்குள்ளாகவே அதற்குத்தக்க நிவாரணம் செய்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பதில் தெரிவிக்கவேண்டும். அம்மாதிரி பதில் தெரிவிப்பதே கிடையாது. ஆயிரத்திற்கு பத்து, அல்லது ஐந்து விண்ணப்பங்களுக்குதான் மாலைக்குள் பதில் கிடைக்கிறது. பாக்கி 990, 995 விண்ணப்பங்களைக் கவனிக்காமல் கட்டி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. வரி வசூல் முறையைப்பற்றி ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் போன்றவர்கள் இங்கு அனுபவித்து நிலைமையை நேரில் பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எப்படியாவது பணம் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் அதிகாரிகளின் குறிக்கோளாக இருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு அரசியல் கொள்கை உண்டு. அதை ஜனங்களிடத்தில் வெளியிடுவதற்கும் உரிமை உண்டு. இங்கு தவறாகச் சொல்லித்தான் ஜனங்களைக் கவரவேண்டுமென்பதில்லை. அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக என்றைக்காவது ஒரு நாள் அவர்கள் எழுவார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தார் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சமீபத்தில் விவசாயிகள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அநுபவசியமான தீர்வையை எதிர்த்து 'ஸ்டே' வேண்டுமென்று தாலூகா காரியாலயத்தில் கேட்டுக்கொண்டால் 'ஸ்டே' தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் காரியாலயத்திற்குச் சென்று கேட்டால் 100 விண்ணப்பங்களுக்கு பத்துக்கு 'ஸ்டே' கிடைக்கிறது. 90 விண்ணப்பங்கள் குப்பைக் கூடையில் போடப்படுகின்றன. தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எப்படியாவது வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை கோபி தாலூகாவிலிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். ஈரோடு தாலூகாவைப்பற்றி தெரியவில்லை. கூடிய விரைவில் விவரம் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் ஸ்ரீ கக்கன் அந்தப் பகுதிக்கு வருவதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. சும்மா வருவதால் ஒன்றும் விவசாயிகள் எமாற மாட்டார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஜனங்களிடத்திலே காரியங்களைச் செய்துவிட்டு ஊருக்கு வந்தால் ஜனங்கள் காது கொடுத்தாவது கேட்பார்கள். ஒரு காரியமும் செய்யாமல் மகாநாடு போடுவது, ஊர்வலம் வருவது என்று இருந்தால் நிச்சயமாக எதிர் காலத்தில் மாபெரும் ஆபத்தில் கொண்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, உடனடியாக சர்க்கார் அதற்கான நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

11-10 a.m. * **Sri A. DORAISAMI GOUNDER** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கவர்னர் உரையிலே சேலம் ஜில்லாவிலே அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார். அதை சந்தோஷமாக,

11th August 1956] [Sri A. Doraisamy Gounder]

வரவேற்கிறேன். ஆனால், சேலம் ஜில்லாவிலே சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி இருந்தும் அங்கே அம்மாதிரி சிமெண்ட் தொழற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் பலமுறை கோரியும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரிய வில்லை. இதை அரசாங்கம் அவசியம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஹரூர் தாலூகாவில் வாணியாறு திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்திருந்தும், அது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வில்லையோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலூகாவிலே பாம்பாறு திட்டத்திற்கும் எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தும் இதுவரை யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை. அதையும் இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலாவது சேர்ப்பதற்கு அவசியம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு போதுமான தண்ணீர், நீர்ப்பாசன வசதி ஹரூர் தாலூகாவிலும், ஊத்தங்கரை சப-தாலூகாவிலும், கிருஷ்ணகிரி தாலூகாவிலும் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதேமாதிரி தண்ணீர் சௌகரியம் அங்கு ஏற்படுத்தாவிட்டால் அங்கு கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு ஜனங்கள் ஏராளமான பேர்கள் உயிரிழக்கும்படி ஏற்படும் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால், அங்கு சிறு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். சிமெண்டு உற்பத்தி தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஜனங்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் போதுமான ஒத்தாசை செய்து, நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால்தான் அங்கு ஜனங்கள் வாழமுடியும்.

அதோடுகூட, முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒரு பிளாக்குகூட எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இரண்டாவது திட்டத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கும் 23 புதிய அபிவிருத்தி பிளாக்குகளில் ஹரூர் தாலூகாவிலும், மற்றொன்று ஊத்தங்கரை சப-தாலூகாவிலும் கேட்டும் ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. அங்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இவை யாவும் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***Sri M. KATTIMUTHU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டு மென்றால் எந்த வகையில் வரி போட்டு சரிப்படுத்துவது என்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ரூபாய் இருபத் தைந்துக்குமேல் சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு வரி போடலாம். ஐந்து ஏக்கராக்களுக்குமேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடலாம்.

இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத் திலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ரயில்வே இலாகா மூலமும், தபால் தந்தி இலாகா மூலமும், வருமான வரி இலாகா மூலமும் சேரும் வரித் தொகையிலிருந்து நம்முடைய ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களின் உதவிக்காக ஒரு பங்குத் தொகையை ஒதுக்கும்படி மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் கேட்கலாம். ஏனென்றால், ஒரு இடத்தில் ரயிலுக்கு, ஏதாவது கோளாறு விபத்தோ ஏற்பட்டு ரயில் நின்று விட்டால், நடுக்காட்டிலானாலும், அந்த

[Sri M. Kattimuthu] [11th August 1956

ரயில் வண்டியையும், அதிலுள்ள உடைமைகளையும் கலெக்டர் முதல் தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், தோட்டி, தலையாரி வரையில் காவல் காத்துகொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சகல பொறுப்பும் இருக்கிறது. அதன்பிறகுதான் ரயில்வே அதிகாரிகள் ஸ்தலத்திற்கு வருகிறார்கள். அபபொழுதுதான் அங்குள்ள ரெவினியூ சிப்பந்திகள் ரயில்வே அதிகாரிகளிடம் ரயிலை ஒப்படைக்கிறார்கள். இவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்த ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ரயில்வே வருமானத்திலிருந்து குறைந்தபட்சம் இருபது சதவிகிதமாவது 'கிராண்டு' நமது சர்க்கார் வாங்கிகொள்ளலாமென்று நான் யோசனைகூற விரும்புகிறேன்.

இதேபோல, தபால் தந்தி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், தபால் பில்லைகளையெல்லாம் கலெக்டர் ஆபீஸ் கஜானாவில்தான் பொறுப்பாக வைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் காபந்து செய்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தபால் இலாகாவினர் அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விற்பனை செய்து அதிலிருந்து வருமானம் அடைகிறார்கள். அதையும் மத்திய சர்க்கார்தான் கொண்டு போகிறார்கள். அவ்வளவு பொறுப்போடு காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கும் ரெவினியூ இலாகாவினருக்காக தபால் தந்தி இலாகா வருமானத்திலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு வாங்கி என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழி செய்யலாம்.

மூன்றாவதாக, மத்திய அரசாங்கத்தாரால் வசூலிக்க முடியாத வருமான வரியானது ஜில்லா கலெக்டருக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, கலெக்டர் பொறுப் பெடுத்து, நபருக்கு சம்மன் கொடுத்து, அவனுடைய ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்களை ஏலம் போட்டு, பணத்தை வசூல் செய்து மத்திய அரசாங்கத் திற்கு செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்காக இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிற ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ-க்களுக்காக வருமான வரி இலாகாவிலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு வாங்கி நம்முடைய மாகாண என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டிலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தை ஒழிக்க வேண்டும். இரண்டுபேர்களுக்கும் சம்பள விகிதம் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டு இது விஷயமாக அரசாங்கத்தாருக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை கவர்னமெண்டார் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு சிப்பந்திகளுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரேமாதிரி சம்பள விகிதம்தான் இருக்கவேண்டும்.

சென்ற மாதத்திலே ரயில்வேயில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே சம்பள விகிதம் போதவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும் சென்னை சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு அது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கக்கூடிய விஷயத்தில் சர்க்கார் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து அவர்களுக்கு சம்ப ளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வழியை வகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களைப்போன்ற எம்.எல்.ஏ-க்களின் சம்பளத்திலுருந் தாவது 20 சதவீதத்தை எடுத்து என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குக் கொடுத்தால் ரொம்ப திருப்தியாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவர்களால்தான் அரசாங்கமே நடக்கிறது. அவர்கள்தான் அரசாங்கமாகிற வண்டிச் சக்கரத்திற்கு அச்சாணி போன்றவர்கள். எதிர்காலத்தில் நம்முடைய கட்சியைப் பலப்படுத்தி நடத்தக்கூடிய திறமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருந்தால் நாம் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்திப்போக ஏதுவாக இருக்கும். அவர்கள் மனது புண்படாமல் இருக்கும் அளவுக்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் அலவன்ஸையும் உயர்த்திக்கொடுக்க

11th August 1956] [Sri M. Kattimuthu]

വേണ്ടുമെന്നു കേട്ടുകൊള്ളുന്നേൻ. അല്ലെങ്കിൽ അലവൻസെയാവതു സംബളത്തോടു ചേർത്തുകൊടുക്കുക സർക്കാർ മുൻ വരവേണ്ടുമെന്നു കേട്ടുകൊള്ളുന്നേൻ.

നെയ്‌വേലി പഴുപ്പു നിലക്കുന്നിട്ടത്തെപ്പറ്റി ഗവർണ്ണർ തമ്പുടെയ്യ ഉരെയിൽ ചൊല്ലുന്നപോതു നെയ്‌വേലി ഒരു പെരിയ തൊഴിൽശാലയാക മാറി എല്ലാവിതമാൻ നൻമൈയും കിടൈക്കും എൻറും, അതനാൽ ജനങ്കളുക്കു നലൈ പലൻകൾ കിടൈക്കും എൻറും തെരിവിത്തിരുക്കിറാർ. മറ്റവർകൾ അങ്കേ പോയ്പ് പാർത്തുച് ചൊന്നാർകളോ അല്ലതു പത്തിരികൈ മൂലമാകപ് പാർത്തതൈത്താൻ ചൊല്ലുന്നാർകളോ എനക്കുത് തെരിയവില്ലൈ. ആനാൽ, നാൻ ഒവ്വൊരുവാരമും തവറാമൽ നെയ്‌വേലിത് തൊഴിൽശാലൈയിൽ വേലൈ ചെയ്കിൻറവർകളുക്കുത് തെരിയാമൽ അങ്കു പോയ്‌വരുകിറേൻ. അങ്കു നടക്കക്കൂടിയതൈപ്പറ്റി നാൻ നേരിൽ അറിന്തിരുക്കിറേൻ. ഒൻപതു വറുഷ കാലമാക ഇതുവരൈ അങ്കു എവ്വളവു കാരിയങ്കൾ ചെയ്തിരുക്കിറാർകൾ. വെളി നാടുകളിലിരുന്തു വരവഴൈക്കപ്പട്ട പിരമാതമാൻ ഇൻജിൻകൾ അങ്കേ ഇറക്കപ്പടുകിൻറന. ആനാൽ അങ്കുള്ളവർകളുക്കു വേലൈയിൽ കുരുത്തു ഇരുപ്പതാക എനക്കുത് തെരിയവില്ലൈ. ആകൈയാൽ മന്ത്രി അവർകൾ ഇതു സംപന്ധമാക ഉടിക്കടി അങ്കു പോയ് വേലൈയൈത് തുരിതപ്പടുത്തി, ചീക്കിരത്തിൽ ഇട്ടങ്കൾ നിറവേറുവതുക്കുത് തകുന്ത നടവടിക്കൈ എടുക്ക വേണ്ടുമെന്നു കേട്ടുകൊള്ളുന്നേൻ.

ഹരിജനങ്കൾ വിഷയത്തിലേ തരിശു നിലം അടമാനം ചെയ്തൽ മനൈ കൊടുത്തൽ തുരിതമാക്ക വേണ്ടും. (നേരം മുടിന്തുവിട്ടതു എൻപതുക്കു ഉതവി ചപാനായകർ മണിയൈ അടിത്താർ.)

* SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിലെ ഭക്ഷ്യസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഗവർണ്ണരിന്നു ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടാൽ തോന്നുക ഈ ഭക്ഷ്യപ്രശ്നം ചില പട്ടണങ്ങളെമാത്രമേ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നാണ്. ഗ്രാമങ്ങൾക്കായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മാത്രമേ വിഷമമുള്ളു എന്നാണ് ഗവർണ്ണരുടെ റിപ്പോർട്ടിലുള്ളത്. ധാരാളം നെല്ലുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന തലയാവൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽപ്പോലും ഇതു ഇന്നൊരു വലിയ പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളപ്പോൾ പണ്ടു ഒരു കമ്മിപ്രദേശമായ മലബാറിലെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രദേശം ഓരോ വില്ലേജിലും സ്വയപര്യാപ്തകൾ തുറക്കണമെന്നു നിവേദനം നടത്തിയിട്ടു അതു പ്രായോഗികമല്ലെന്നാണ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ നിലപാട്. എന്തുകൊണ്ടു പ്രായോഗികമല്ലെന്നു ഗവർമ്മേണ്ട് പറയേണ്ടതാണ്. അതു ആലോചിച്ചതായോ കാരണം, വിശദീകരിച്ചതായോ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായോ കാരണം എന്ന് അറിയുന്നില്ലെന്നു. വിതരണം ചെയ്യാനാണെങ്കിൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികൾ അതിന്നു സന്നദ്ധമാണ്. സൊസൈറ്റികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അതു മാററാൻ സാധിക്കും. കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റികളില്ലാത്ത ദിക്കുകളിൽ വിതരണം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. അടിയന്തരമായി, വിശേഷിച്ചും ഈ ഓണക്കാലത്തു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ സൌകര്യമായി കിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, നാട്ടിന്റെ നന്മാഭാഗത്തും ന്യായവിലക്കടകൾ ഉറന്ന ക്ഷാമകാലത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് പരിഹരിക്കണമെന്നു അവേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ തോട്ടങ്ങളിലു ഫാക്ടറികളിലും തൊഴിലാളികൾക്കു ഗുട്ടുകൂടുന്ന മററു സ്ഥലങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കടകൾ ആരംഭിക്കുപോലെ അരിവിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നും അടിയന്തരമായി ഏർപ്പാടുചെയ്യേണ്ടതാണ്.

മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രശ്നമാണ് മലബാർ കുടിയാന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്റെ പ്രശ്നം. അതിനെക്കുറിച്ചു ശ്രീ വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ ഇവിടെ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. കോടതികളുടെ തീർപ്പിന്റെ ഫലമായി നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം തന്നെ ഇന്നു പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാട്ടക്കോടതികൾ കൊണ്ടു കുടിക്കാൻ യാതൊരു ഗുണവുമില്ല. ഒന്നാമത്തെ വിളയുടെ പാതി മാത്രമേ കണക്കാക്കാവൂ എന്നുള്ളതു ഇന്നു പോയിരിക്കുകയാണ് കൊയ്ത്തുകൂലി വകയെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും തീർപ്പുമാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കരുവാടിക്കു ഒടുക്കിക്കൊണ്ടു മററപ്പുലം മുത

[Sri C. H. Kanaran] [11th August 1956

ലായ പാടുകോടതികളിൽ വിധിയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. നിയമംകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചതിന്നുനേരേ വിപരീതമായ അനുഭവമാണ് ഇന്നു കൃഷിക്കാർക്കു ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്നു ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കേണ്ടതു് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമാണ്.

വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ് വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും എൻ. ജി. ഒ. മാരുടേയും പ്രശ്നം. ഈ പ്രശ്നത്തെ ഗൌരവപൂർവ്വം നേരിടാതിരിക്കുന്നതു് ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ഭോചനയിലാണെന്നു വളരെക്കാലമായി പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലുതെ എന്താണ് ആലോചനയിലുള്ളതു്, എന്തുചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നു, അതു് എന്നു ചെയ്യും എന്നൊന്നും ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അടുത്ത കാലത്തു പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തു വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായ കെടുതികൾ ഗവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഭവണുവോളം ആകർഷിച്ചു മട്ടു കാണുന്നില്ല. വടക്കെ മലബാറിൽ ഭയങ്കരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളാണ് വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ആയിരക്കണക്കിന്നു വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകാൻ ഗവമേണ്ടു ഇനിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മലബാറിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും ആദിവാസികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അട്ടപ്പാടിയിലും മററും വസിക്കുന്ന ആദിമനിവാസികളെ മനക്ഷത്രായിട്ടു പോലും കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ള ലക്ഷണമില്ല. അവരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു എത്രയോ വക്കം ഉദ്ദേശിക്കു ചെലവുചെയ്യേണ്ടിവരും. ജന്മിമാരും പോലീസുകാരുംകൂടി കൂട്ടുചേർന്നുകൊണ്ട് ആദ്യവാസികളെ ഒഴിപ്പിച്ചു അട്ടിയോടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു്. സമുദായത്തിന്റെ ഏററവും അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈ ജനവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഈ ഗവമേണ്ടിന്നു പദ്ധതിയൊന്നുമില്ലേയെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനെപ്പററി ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. അവർക്കു രക്ഷ നൽകുന്നതിന്നുവേണ്ടി അടിയന്തിരമായി ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

സർ, ബീഡിവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഗവമേണ്ടു ഒരന്വേഷണമെങ്കിലും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമെന്തായി, റിപ്പോർട്ടെവിടെ എന്നൊന്നും യാതൊന്നറിവുമില്ല. ബീഡിത്തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നും ബീഡിവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നു കൊണ്ടുവരും എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല.

മലബാറിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ അടുത്തിരിക്കുന്ന മട്ടത്തിൽ പല സാധനങ്ങളും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുവെന്ന് വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പററി ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതൽ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലേയും മലബാറിലേയും ജനങ്ങൾ എക്കാലവും സൌഹാർദ്ദത്തോടും ഐക്യത്തോടും കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരാണ്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആലോചനക്രമത്തെയുള്ള നടപടികളായിരിക്കാം ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഏതായാലും ഈ തെററിദ്ധാരണകളും അസുഖകരമായ അന്തരീക്ഷവും ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നു സ്വഭാവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പററി ഒരന്വേഷണം നടത്തി വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവമേണ്ടിനുണ്ട്. അതിന്നു ഇരുഭാഗത്തേയും എം. എൽ. എ. മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നു ഒരു നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരന്വേഷണം നടത്താനുള്ള ചുമതല ഗവമേണ്ടു എടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. പല മട്ടിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാകുകയും ജനങ്ങൾ ഇരിക്കെയെല്ലാം ആശങ്കയോടെ വീക്കിക്കകയും ഇരിക്കുമ്പോൾ കുറെ പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ആളുകളും പത്രങ്ങളും പ്രസ്താവനകളിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതിലും കുള്ളമാണ്, അതിന്നു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല എന്നു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. ഇരുന്നും ഒരു സമാധാനമല്ല. ഇത്രയ്ക്കു പരസ്യമാനെന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, സാധാരണ മട്ടിലുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം, അതിനെ അതിശയോക്തികൊണ്ടു പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുകയാണ് ചിലർ ചെയ്യിട്ടുള്ളതെന്നെല്ലാം ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞു

11th August 1956] [Sri C. H. Kanaran]

கேடு. ஶரியாயிரிக்கும். எங்கிலும் ஶரனேபக்ஷணம் நடத்தியிடுவேணம் அது நிரமாநிக்கான். அது கூவாண், அடிஸ்ஸாநமிஷ்ஷாத்தாண் எண்ணும் ஶரெங்கிலும் அபிப்ராயப்பெடுதுகொண்டு மறுக காஷ்ம் அவஸாநிக்கயிலெந்ணாண் எனிக்க உரிஞ்ஞு பறயுவாஞுள்ளது.

* SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே திருவாங்கூர்-கொச்சி தமிழ்ப்பகுதி சென்னையில் சேர இருக்கிறது என்றும், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வரப்போகிறது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். முதலில் செங்கோட்டை தாலுகா முழுவதும் தமிழ்நாட்டுடன் சேரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. இடையிலே புளியரை பகுதியைத்தவிர பாக்கி எல்லாம் தமிழ்நாட்டுடன் சேரும் என்ற அளவிலே சொல்லப்பட்டது. எல்லைக் கோட்டை எப்படி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நமது அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும், திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகளும் ஆலோசனை இப்பொழுது நடத்தும்பொழுது, திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகள் சில தவறுதலான கணக்குகளைக் காட்டி அச்சன்கோயில், அச்சம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறுவதாகத் தெரியவருகிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் இதை விட்டுக்கொடுக்காமல் எல்லைக் கோட்டை நிர்ணயம் செய்து அச்சன் கோயில், அச்சம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க சகல வழிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 11-23 a.m.

மேலும் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பருவ மழை சுமாராக இருப்பதாக கூறினார்கள். இருந்தாலும் திருநெல்வேலியில் தாமிரபரணிப் பகுதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. பாபநாசம் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. இதனால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் திரக்காது இருக்கிறார்கள். ஆகவே பச்சைப் பசேல் என்று அழகாக இருந்த பயிர்கள் கருக ஆரம்பித்துவிட்டன. கருகுகின்ற பயிர்களை பார்க்கும்போது எங்கள் உடல்களெல்லாம் கருகுவதுபோன்று இருக்கின்றன. அந்த நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல், இருக்கிற தண்ணீரைத் திறந்துவிடும்படி அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்குச் சர்க்கார் இங்கிருந்து உத்திரவு உடனடியாக அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதியான கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் போன்ற இடங்கள் மிகவும் வாண்டிருக்கின்றன. நாங்குநேரி தாலுகா பல வருஷங்களாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. முன் சொன்னவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. கடனா நதி என்ற நதியின் தண்ணீரை வீணாக மேற்கு நோக்கி அரபிக் கடலில் ஒரு பக்கத்தில் போய் விழுகிறது. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அதில் ஒரு அணை கட்டினால் அதைக் கொண்டு அங்கு இருக்கப்பட்ட பல் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கப்பட்ட இடங்களெல்லாம் நஞ்சைப் பிரதேசமாகும் என் என்ஜினியர்கள் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து அங்கே உடனடியாக ஒரு அணை கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நியாயவார மசோதா இப்பொழுது ஆலோசனைக்கு வரப்போவதாக கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே சொல்லப்பட்டது ஆனால் அது செப்டம்பர் மாத சட்டசபைக் கூட்டத்தில்தான் ஆலோசனைக்கு வருமென்று தெரியவருகிறது. எப்படியாவது இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கப்போவதில்லை, ஆனால் இதற்கிடையே அறுவடையானால் ஏதாவது தகராறுகள் வரலாம். ஆகவே முன்னாலேயே இந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவது நல்லது. விவசாயிகள் மிகவும் கடன்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களிடம் போதுமான பணம் கிடையாது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு தேவையான கடன் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல ஆதரவு கிடைத்துவருகிறது. திருநெல் வலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அங்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கு பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அங்கே

[Sri R. S. Arumugam] [11th August 1956

ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு எல்லா மக்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமாவது அங்கு மக்கள் எவ்வளவு பணம் கேட்கின்றார்களோ அவ்வளவு பணத்தையும் கொடுத்துதவ நிச்சயமாக சர்க்கார் வழி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டும்மென்று பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியாவது வாடுகின்ற பயிர்களுக்கு பாபனாசம் அணைக்கட்டிலிருக்கும் தண்ணீரை நிச்சயமாக திறந்து விடவேண்டுமென்று மீண்டும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : சபையின் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே புயல் நிவாரணத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி விநியோகிக்கப்படும் பணம் புயலினால் சேதமாக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான குடிசைகளை செப்பனிடுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதா, புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பகுதியான ஏழைகளுக்கு, பெரும் பகுதியான அழிந்த குடிசைகளை செப்பனிடுவதற்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேரவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. கொஞ்சம் பணம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இன்னும் அதிகமான பணம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சொத்து உள்ளவர்கள் வீடுகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, சொத்தில்லாத ஏழைகள் வீடுகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சொத்து இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து கொண்டு புயல் வீடுகளை சூரையாடுவதில்லை. சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, கனம் மந்திரி அவர்கள் நபர் ஜாமீன் மீது அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதாகக் கூறினார். ஆனால், நடைமுறையிலே சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு சொத்து இருப்பவர்கள்தான் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. சொத்து இருப்பவர்கள் சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. நபருக்கு நபர் ஜாமீன் கொடுப்பதாயிருந்தால்தான் சொத்தில்லாத ஏழைகளுக்கும் கடன் கிடைக்கும். சொத்தில்லாத ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக வீடுகளை இழந்து புயலினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சமாக ரூ. 50-ஆவது ஜீவனோபாய கடனாகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால், புயலினால் அழிக்கப்பட்ட பல வீடுகள் செப்பனிடாமலே போய்விடும். சொத்து இல்லாத ஏழைகள் வீடிழந்தால் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் மேலும் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்டவன் வயிறே மேலும் நிரம்புகிறது என்றும், உண்ண வழியில்லாமல் படினியால் சாகிற வனுடைய குறைகள் எந்த அளவுக்குச் சொன்னாலும் தீர்க்கப்படவில்லை என்றும் ஒரு நிலைமை நிலவுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வடவார் பிரதேசத்திலே போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காததனால் 20, 30 நாட்களில் பிடுங்கி நடவேண்டிய நாற்றுக்களெல்லாம் காய்ந்து போகின்றன. மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் 110 அடி தண்ணீர் இருந்தும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. சபீபத்தில் எக்ஸிகியூடிவ் என்ஜினியர் இந்த இடத்தை நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அவரோடு நானும் எல்லா இடங்களையும் பார்வையிட்டேன். 1½ அடி தண்ணீர் வேண்டிய இடத்தில் ½ அடிகூட

11th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

தண்ணீர் இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து எக்ஸிகியூடிவ் என்ஜினியர் அவர்கள் கூடுமான அளவுக்கு தண்ணீர் பாயும்படிச் செய்வதாக கூறினார்கள். ஆனால் அவருக்கு மனமிருந்தாலும்கூட, வேண்டிய அளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு வழியில்லை. ஏனென்றால், அங்கு இருக்கக்கூடிய கால்வாய் அகலமில்லாமலும் ஆழமில்லாமலும் இருக்கிறது. 1,400 கன அடி தண்ணீர் வந்தால் தேவை பூர்த்தியாகும். ஆனால் கால்வாய் ஆழமில்லாததால் 1,140 கன அடி தண்ணீர்கூட விடுவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தண்ணீரில்லாமல் நாற்றுக்களை நடுவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, வடவார் கால்வாயை ஆழப்படுத்தவும் அகலப்படுத்தவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-33 a.m.

* **Sri K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூரிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவது பற்றி அவர்கள் கூறியிருப்பதற்காக சேலம் மக்களின் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து சென்ற ஆகஸ்ட்டு 1-ம் தேதியிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு main canal-லிருந்து தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பாசனத்திற்கு வேண்டியபடி கிளை வாய்க்கால்கள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும், மதகுகள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து வரும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் அங்கே கல்லூரி வேண்டுமென்று பல முறை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கல்லூரி விஷயத்தில்கூட சர்க்கார் சேலம் ஜில்லாவைப் புறக்கணிப்பது குறித்து நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம். அங்கே கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எப்பொழுது கோரினாலும், சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், குறிப்பாக ரெயில்வே ரிஸர்வ் நிதியில் நிறையப் பணம் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவுசெய்வதற்காக கூடிய சீக்கிரத்தில் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள கூட்டு உரவு மொத்த விற்பனை சங்கத்தில் ரிஸர்வ் நிதி இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் செலவு செய்வதற்கும் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. இந்த ஆண்டிலாவது இந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவுபிப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டியபடி சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது புதிதாக வந்துள்ள மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்தில் ஜனங்கள் விதைக்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு விதைப் பண்ணையை உடனடியாக ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விஷயத்தில், ஜனங்கள் இப்போதுதான் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு முன்வந்து வேலைகளைச்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [11th August 1956

செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் இந்த வருஷத்தில் அந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை, அதனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 150 லட்சம் இந்த ஆண்டிற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தைப் பார்க்கும்போது ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கினால்கூட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகையினால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி உடனடியாக ரூ. 3 கோடியை ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால் இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகம் மேன்மேலும் அதிகரித்து ராஜ்யம் முன்னேற்றம் அடையும். என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரில் தொழிலாளர்கள் வீடே இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வீடு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிலாவது மேட்டூர் பிராந்தியத்தை தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால் பாசனமுள்ள இடங்களில் இப்போதுள்ள தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளை விஸ்தரித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* **Sri M. MARIMUTHU** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழத்திய உரையைப் பாராட்டி சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நமது காருண்ய சர்க்கார் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தது. அந்த மக்களுக்குக் கடன்களாகக்கொடுப்பதற்கு நிர்ணயித்த தொகைகளில், பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது, இன்னும் பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. படுக்கோட்டை, ஒரத்த நாடு இரண்டு தாலூக்காக்களிலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இதுவரையிலும் கடனாக கொடுத்த தொகையானது, ஒவ்வொருவர்க்கும் 250 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்பட்டது.

இனிமேல் ஒவ்வொருவர்க்கும் ரூ. 50-லிருந்து 200 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுவதாகயிருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை ஹரிஜனங்களும், விவசாயிகளும் இந்த நிமிஷம் வரையிலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருப்பதை நான் இங்கு சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, புயல் நிவாரணக் கடன்களைக் கொடுக்கும்போது, உதவி பெற தகுந்தவர்களுக்கே கடன் கொடுத்து உதவுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வானம் சுருங்கினால் தானம் சுருங்கும் என்ற பழமொழிபோல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மழையில்லாத காரணத்தால், இது நிமிஷம் வரையிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில், குறுவை, சாணபோகம், நாற்றுவிடாமலும் தரிசு உழவு உழுகாமலும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை கவனித்து இது சம்மந்தமாக, விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அது என்னவென்றால், கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைப்பற்றியது. நமது சர்க்கார் தங்களுக்கு வரக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய், வருமானத்தை தவிர்த்து, கள் என்ற அரக்கனை ஒழிப்பதற்காக மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், சர்க்காருடைய நோக்கத்திற்கு விரோதமாக இப்போது வீட்டுக்கு வீடு, கள்ளச் சாராயம் காச்சுவது ரொம்பவும் விமரிசையாக நடந்துவருகிறது. நான் இளைஞனாக இருந்த காலத்தில்,

வேப்பம் பட்டை வேலன் பட்டை வேற்றிருக்கும் சாராயம்,
காத்திருந்து பூஜை பண்ணும் காவேரிப் பண்டாரம்.

11th August 1956] [Sri M. Marimuthu]

என்று இளைஞர்களும் பாடிக் கொண்டிருந்தபோது மரப் பட்டைகளைக் கொண்டு சாராயம் காச்சுவதாக சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். இன்றைக்கும் சாராயம் காச்சுவதற்காக மரப் பட்டைகளை வெட்டி மரங்களை நாசம் செய்கிறார்கள். இது தவிர இப்போது ஸ்டோட் அம்மோனியம், வெல்லம். சர்க்கரை இவைகளைக்கொண்டு, சாராயம் காச்சுவது மிக அதிகமாக நடந்து வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு நமது சர்க்கார் இன்னும் வெகு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எங்கு பார்த்தாலும், அடி, உதை, குத்து, வெட்டு, கொலை, எல்லாம் மிக அதிகமாக ஏற்படும் என்று திண்ணமாகக் கூறுவேன். போலீஸ்காரர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மாத முதல் மூன்று மாதங்கள் வரையில் ரிசாவ் போலீஸுடன் தங்கி அங்குள்ள தோட்டம், துறவு, வீடு வாசல், சந்து பொந்து எல்லாயிடங்களிலும், ஊறல் செய்து சாராயம் காச்சுபவர்களைப் பிடிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சரியான தண்டனை கொடுத்து ராஜ்யத்தில் கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைத் தடுக்கவேண்டும்.

ஆகையால் ஊறல் வைத்து காச்சுபவர்களுக்கு 10 வருஷமும் விற்பனை செய்பவர்களுக்கு 10 வருஷமும், குடிப்பவர்களுக்கு 5 வருஷமும் தண்டிக்கவேணுமேயொழிய அபராதங்கள் போடுவதை வியாபார்கள் கட்டிவிட்டு மறுமுறையும் அதே வேலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார்க்கு நான் அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

VI,—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

11·43 a.m.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Deputy Speaker, I rise to present a memorandum on behalf of the Madras Government Hospital Workers' Union. This Union proposed to stage a strike about five months ago, but because of the pressure of public opinion and their desire not to create a crisis in the State, they did not actually stage the strike.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

SRI S. KANDASAMI GOUNDER: சார், ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் மூன்று நாட்களாக பேசவேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறேன், எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னை இன்னும் கூப்பிடவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: The workers withdrew their strike notice on the assurance given by the Hon. Minister concerned that their grievances would receive sympathetic consideration at the hands of the Government. Five months have elapsed and yet what proposal is being considered by the Government has not emanated from this august body. On the other hand, far from doing elementary justice to the poor workers, a positive injustice is being sought to be done. A directive seems to have been issued that on and from 1st August—that is, from this month—the house-rent allowance will be cancelled. Right up to 31st July 1956, these workers used to pay a nominal sum as rent for the quarters that they were occupying. In view of the nature of their employment, they have to attend the hospital at infrequent and odd hours. Naturally, they have to live as near the hospital as possible. When the workers employed in the hospitals have asked for some bread, instead of assuring them of the same, the Government have done a positive injustice to them. On behalf of these poor workers, I am presenting this

petition signed by the office-bearers of the Madras Government Hospital Workers' Union. The petition reads: 'The Madras Government Hospital Workers' Union presents this petition to the hon. Members of the Madras Legislative Assembly in the hope that they would intervene in time and see that elementary justice is rendered to the hospital employees, who are discharging the noble task of attending to the sick and ailing citizens of our country.' Now, it will not be fair and proper on the part of the Government to exploit the patience of these workers to any very great extent. On the assurance given by the Government, they have withdrawn the token strike they intended staging. The Government are now trying to force a positive injustice on them. If the Government fail to do justice to these poor workers, by not implementing the assurances already given, the workers will be compelled to resort to their earlier threat of going on a strike. Sir, these workers are in an occupation where the hazards to life and limb are greater than in any other avocation. Still, they are not covered by the Workmen's Compensation Act. Moreover, they are subject to many of the occupational and infectious diseases. There is no provision made by the Government for the payment of a lump-sum compensation. The Government of Madras have not implemented the Minimum Wages Act in respect of these workers. That Act was introduced in the Central Legislature with a view to preventing exploitation of such workers. If only that Act was given effect to, the Government will not be in a position to extract work for long hours from these poor workers. They cannot ask the workers to work for more than 8 hours a day, if they are covered by the Minimum Wages Act. At present, these workers are made to work for more than 12 hours, or even 15 hours a day without receiving any additional allowance for the overtime work that they do. If a private employer behaved towards his employees in such a manner, all the provisions under the law would be used against him. The provisions of the Minimum Wages Act must be applied to these workers. They must be asked to work normally for only 8 hours a day. If they are asked to work for more than 8 hours on any day, they should be paid overtime allowance for the extra work that they are asked to do. The provisions of the Workmen's Compensation Act should also be made applicable to these workers as they are subject to infectious and occupational diseases.

The Governor has referred to the fact that various policies and decisions of the Government are being sought to be implemented. One of the very important recommendations made by the Taxation Enquiry Commission is that the disparity in emoluments drawn by the various people in the country should not exceed the ratio 1 : 30. Nowadays, the party in power talks of socialism, or the creation of a socialistic pattern of society and all that. Here is a specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission that the disparity in income should not be too large. Even as a first step, the Government have not come forward to fix the ratio as 1 : 30. In my opinion even this is not fair ratio. Charity begins

11th August 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

at home. There is a wide disparity in the wage structure of the Government's own employees. The Government have not done anything to fix the wage structure of their own employees in the ratio 1 : 30. Let us take the salaries paid to the Hon. Ministers themselves. They have raised it from Rs. 500 to Rs. 1,500 on the plea that the cost of living has gone up. Applying the ratio 1 : 30 with reference to the salary drawn by the Ministers, the lowest salary should be Rs. 50. And if we take the salaries drawn by the civil servants, the lowest pay should be Rs. 100. But, is that the case to-day? There are a number of employees of the Government who draw a sum of Rs. 19 per month plus a few rupees as dearness and other allowances. Though there is the specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission and though that recommendation has been accepted by the Government, it has not been given effect to and there seems to be no attempt on the part of the Government even to take the first steps in that direction. It is stated that the national income has risen. We hear so much about the creation of a socialistic pattern of society and all that. In view of this rise in the national income and the avowed objective of the party in power; are not people right in expecting a humane consideration of these problems? I only refer to this matter to point out that there should not be this wide disparity in the levels of income drawn by people in various sectors of society.

It is useless referring to the fact that Government servants should only starve while at the same time these people who preach to those Government servants should live in a state of luxury. Why have so many questions been put in this House for improving the lot of the Government servants? It is because they are being denied a fair deal. The extravagant expenditure of the Ministers must be controlled and kept to the minimum. For that reason alone, I think, many Members have protested against the lavish and extravagant expenditure incurred in respect of Governor's establishment, Governor's parties and so on and so forth. I strongly protest against the number of parties that are being given by the Ministers and the Governor at a time when it is alleged the Government do not have the necessary finance to give even a none-rupee increase in the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers immediately as that would result in an extra expenditure of Rs. 24 lakhs. But lakhs and lakhs of rupees are being spent extravagantly. 11-50 a.m.

As my time is short, I shall refer only to one more point. There is a unanimous opinion throughout the country—even the Government have admitted it—that the rise in the price of food-grains is due to one reason only, viz., the hoarding of foodgrains by unsocial elements. That diagnosis is accepted universally without question. When the diagnosis is known, instead of seeking to remedy the situation by taking action against hoarders and other anti-social elements and preventing them from going beyond certain limits, the Government are opening fair price shops. We are supposed to import rice from other countries when it is

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [11th August 1956

already available in the country, to drain our foreign resources. Now, Sir, the Government are not in any way reluctant to apply the Preventive Detention Act in the case of trade unionists if they resort to strikes or lead processions. If they can take action against the trade unionists, why do they hesitate to apply the Preventive Detention Act in the case of these anti-social elements and hoarders and put them behind prison bars? Let them at least say that they will take strong action against those who hoard foodgrains even though they may be reluctant to do so. This is a period of electioneering and they do not want to take action against any one who may pay something into the Congress coffers. At least let them mobilise public opinion against the activities of hoarders. Public opinion must be mobilised against them so that there may be a general boycott of such trading elements. Sir, though five months have passed, still these is a strong tendency for a rise in the inflationary pressures in our economy. It is due only to an open conspiracy to loot the public. In that looting of the public, the Government apparently seem to have a share. The prices of agricultural commodities at the time of the harvest would represent the actual money the agriculturists would have got. The difference between the prices of agricultural commodities then obtaining and the prices now quoted by hoarders would represent the extent of the loot of the public. This group of people have even got the temerity to indulge in a conspiracy of booking wagons and then cancelling them at the last minute, so that the supplies may not reach their destination. This clever design by the hoarders has been openly alleged by the Government. When such an open conspiracy is being carried out in front of the public, my question is why it is that this Government have not taken any action against such hoarders. Are we to take it that this Government have also a part in this conspiracy? Therefore, my humble submission is that this Government should take steps to bring to book these hoarding elements by at least utilising the Preventive Detention Act and arresting a few of them and putting them behind prison bars. I am sure, there will be no need to open more fair price shops, if a little deterrent action is taken right at the beginning against them. In this connection, I wish to refer to the speech made by the Leader of the Congress Party, Mr. Nehru, at the time of Bengal famine, as soon as he was released from prison. He said that if he had been at the helm of affairs, every lamp post would have been decorated with the corpses of the blackmarketeers. But to-day at least in the City of Madras we find that the lamp posts only carry advertisements to the effect that there is a film called 'Madurai Veeran.'! In brief, I can plead once again that there should be justice done to the Government servants at least on the basis of the recommendations made by the Taxation Enquiry Commission, as a first step in that direction. For the hospital workers who are employed for 13 to 15 hours, the provisions in the Minimum Wages Act and the Workmen's Compensation Act at least should be made applicable. Secondly, effective action should be taken against hoarders who are causing so much pauperisation among

11th August 1956] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

the poor people and the salaried workers. By doing so, they can to a large extent reduce the expenditure on the purchase of foreign foodgrains. The net saving would go a long way towards the actual implementation of the Second Five-Year Plan. Thank you, Sir.

(Mr. Speaker resumed the Chair at this stage.)

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை பரிசீலிக்குங்கால், அது மிக அழகாகவும், மேனி மினுக்காகவும், அத்திப் பழம் போல் காண்கிறது. ஆனால் அந்த அத்திப்பழத்தை உடைத்துப் பார்த்தால், உள்ளே புழுக்களும், கொசுக்களும், ஈக்களும் மொய்த்து பார்ப்பதற்கே அருவெசையாகயிருக்கிறது. அதே போன்று, கவர்னர் உரையில் விளக்கங்கள் நன்றாக இருந்தபோதிலும், நடைமுறையில் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் ஏதாவது குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், ஒன்றையும் காணோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக, லட்சாதிபதிகளுக்கும், சோடிலவர்களுக்கும், மில் முதலாளி களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. 11-58 a.m.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைத்திருக்கிறோம், நீர்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், ஆஸ்பத்திரிகள் சாலைகள் நிறுவியிருக்கிறோம், கனரக தொழிற்சாலைகள் அமைக்க இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சர்க்கார் சொல்லும் போது, மேனாட்டவர்களும், மேதாவிகளும், அறிஞர்களும், அறிவாளிகளும் பாராட்ட தகுந்த முறையில் தான் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் நாட்டிற்கு தேவைதான், நன்மை பயக்கக் கூடியது தான். ஆனால் நடை முறையில் இவற்றின் பலன் பெரிய முதலாளி களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் போய் சேருகிறதே ஒழிய, ஏழை மக்களுக்கு அல்ல. அவர்கள் நாளுக்கு நாள் நலிந்து வருகிறார்கள். பட்டினி, பஞ்சம், வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஆகிய கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள்.

அரசாங்கம் சொல்லுகிறது, அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள் நெல் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறதென்று, ஆனால் என்ன காண்கிறோம். சென்ற வருடம் படி 8 அணாவிற்கு விற்ற அரிசி இன்று ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. ராஜாஜி காலத்தில் கிடைத்த சிமெண்ட், இரும்பு, இன்னும் பல பொருட்கள், இன்று கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள் மக்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில், 100 டன்கள், 200 டன்கள் என்று, சிமெண்ட், steel முதலியவை, பணம் படைத்தவர்களுக்கு, மேதாவிகளுக்கு, அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அமைச்சர் களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பணக்காரர்களுக்கு, ஆகியவர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. எதோ 10 மூட்டை சிமெண்டு, அல்லது 5 அந்தர் steel தகடுகள் வெண்டுமென்றால், பொது மக்கள், ஆறு மாதம் அல்ல இரண்டு வருடங்கள் மனுக்கள் போட்டு, பிளான்கள் அனுப்பினாலும் ஒரு வித பலனும் ஏற்படாமல் மோசடி செய்யுமளவிற்கு இன்றைய தினம் கன்ட்ரோல் (control) முறை இந்த சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, இத்தோடு மட்டுமில்லாமல், அந்த அலுவலகங்களிலுள்ள அதிகாரிகளும், குமாஸ்தாக்களும் பொதுமக்களுக்கு பல இன்னல்களை, அநியாயங்களை விளைவிக்கிறார்கள். நாம் நினைக்கிறோம், கண்டிரோல் முறையை வைத்திருக்கிறார்கள், நியாயமான விலைக்கு எல்லோருக்கும் பொருள்கள்—விநியோகிக்கப்படுமென்று, ஆனால் நடைமுறையில் மக்கள் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை திட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களை வைதுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் எப்போது மாறும் என்று கருதுகிறார்களே தவிர வேறு கிடையாது. எங்கே பார்த்தாலும் உணவுப் பஞ்சம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்.

பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எங்கே சென்று வேலை கேட்டாலும், உங்களுக்கென்று தனி இலக்கா இருக்கிறது. அங்கே போய் கேளுங்கள்

[Sri A. Ratnam] [11th August 1956

என்கிறார்கள் அவர்களுக்கு யாதொரு சலுகையும் காட்டுவதில்லை. நிலம் கொடுபபது கிடையாது. எந்த விதமான நன்மையும் எந்த அதிகாரியும் செய்வது கிடையாது. காரணம் பொறுமை, ஜாதி வேற்றுமை. அந்த இனமக்கள்—முன்னேற்றமடைந்து விட்டால், நாம் படுபாதாளத்தில் போக வேண்டி ஏற்படுமேயென்ற பயத்தால், எல்லா இலாக்காக்களிலும் அவர்களுக்கு வேலையில்லை என்று இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகிறது. சென்ற நான்கு வருட காலத்தில், ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வேலையோ அல்லது கூலி வேலையோகூட ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்டில் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், வேறு எந்த டிபார்டுமெண்டில் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதை நீங்களே புரிந்து கொள்ளக்கூடும். வேறு எந்த டிபார்டுமெண்டில் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், 20 லட்சம் மனுக்கள் வந்தன வென்றும், ஒரு சில ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்றும் சொன்னாரே தவிர, யாதொரு புள்ளி விவரமும கொடுக்க வில்லை. 100க்கு 99 பேர் இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை நீக்க ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்னவென்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பொருள்களின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழை N.G.O.-க்களின் நிலை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வோ, பஞ்சப்படி உயர்வோ கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த சர்க்காரால் பஞ்சப்படி, இதே ராஜ்யத்தில் வேலை செய்கிற மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுவது போன்று. தங்களுக்கும் கொடுக்கவெண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய N.G.O.-க்கள் கேட்கிறார்கள், ரெயில்வேயில் வேலை செய்கிற போர்ட்டருக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்திற்கும், இந்த சபையில் வேலை செய்கிற ஒரு பியூனுக்கு—கொடுக்கிற சம்பளத்திற்கும் உள்ளே பேதம் மிகவும் அதிகம். போர்ட்டர் 100 ரூபாய் வாங்குகிறான். ஆனால் இங்கே பியூன் வேலை செய்கிற, நாம் கொண்டு வருகிற சட்டங்களையெல்லாம் நடை முறைக்கு கொண்டு வருகிற சிப்பந்திகள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

போலீஸ் இலாக்காவில் என்ன காண்கிறோம் ? மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சேரியில் சென்று சாராயத்தை காய்ச்சுங்கள். குடிசைத் தொழிலாக்குங்கள் என்று மக்களை ஊக்குகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்களெல்லாம் பாதைகளில், சாலைகளில் குடிக்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு காவலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். காட்டன் (cotton), விபசாரம் இது போன்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் நமது போலீஸ் இலாக்கா காவலாளியாக இருக்கிறதே தவிர, அவைகளை ஒழித்து சட்டத்தை நிலை நிறுத்த—அவர்களில்லை. சர்க்கார் கொண்டு வருகிற சட்டங்களெல்லாம், கவர்னர் குறிப்பிட்டுள்ளாரே அந்த சட்டங்களைல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டால், மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா என்றால், நடுத்தர மக்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு நன்மை பயக்காது, பணக்காரர்களுக்கு தான் பயக்கும். ஆனால்—ஏழைகளின் மேல் அவைகள், கொடூர் ரூபத்தில், அரசர்களைப் போல், குண்டு, துப்பாக்கியோடு பாயும், விவசாயத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால், நியாயமான கூலி கேட்டால், அடி பிடி, உதை அடை சிறையில், சுட்டுக்கொல் என்று சீறும். ஆனால் மிராசுதாரர்கள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால், பெரிய முதலாளிகள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால். அவர்களை தொடாது. பாட்டாளி மக்களுக்கு, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நியாயம் கிடையாது. கேள்வியும் கிடையாது. சத்தியவேடு, புகலம்பாடி கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் 3 வராமாக பட்டினி கிடைக்கிறார்கள். ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவில்லை மிராசுதாரர்கள். என்ன செய்கிறது போலீஸ் ; கலேக்டர்கள், அமைச்சர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் ? ஹரி ஜனங்கள் வேலைக்கு செல்லவில்லையென்றால் ரிஸர்வ் போலீஸ் படை கொண்டுவரப்பட்டு நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே மூன்று வாரமாக ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற ஜாதிக்காரர்களை வெளியிடங்களிலிருந்து அழைத்து வந்து, வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். எங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு நியாயம் செய்யப்

11th August 1956] [Sri A. Ratnam]

படுகிறது. ஏழைகளுக்காக போடப்படுகிற சட்டங்கள் எல்லாம், அலுவலக அறைகளில் சாமியர்களைப் போல் தபஸ கிடக்கிறது, உண்ணாவிரதம் கிடக்கிறது குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் படுத்து தபஸ் கிடக்கிறது, உண்ணாவிரதம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் Compulsory Labour Act இருக்கிறதே அது, அவர்கள் பேரில்—உடனடியாக வேலை செய்கிறது. இது போன்ற சமயங்களில் எல்லாம் நமது அமைச்சர் குழாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கவேண்டும். N.G.O.-க்கள் சம்பள உயர்வு கேட்கும் போது பணமில்லை என்கிறது சர்க்கார். N.G.O.-க்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், பெரிய project வேலைகளில் கோடிக்கான பணத்தை முதலாளிகள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அது மிகவும் உண்மையாகத் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்றால், இந்த நாடு குட்டிச் சுவராகி விடும்.

எனவே நியாயத்தைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. அதைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். இன்று உணவு கஷ்டம், படிப்பதற்குக் கூட கஷ்டம். பணம் இல்லாதவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும், அவனுக்கு காலேஜில் இடம் கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கவர்ன்மெண்ட் காலேஜுக்குச் சென்றால் அனுமதி கிடையாது. ஆகையினாலே "உனக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஸ்தானம், அங்கே இருக்கிறது போ" என்று விரட்டி அடிக்கிறார்கள். எனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாரிகிறார்கள். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனுக்கள் போட்டால் 1,000 கணக்கிலே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களில் 40, 50, பேர்கள் தான் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்குத்தான் வசதி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒருவருக்கும் கிடையாது. மெடிகல் காலேஜை எடுத்துக் கொண்டால், எங்கே பணம்? என்று கேட்கப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் கொண்டு வந்து 3,000, 2,000 ரூ. என்று கணக்கிட்டுக் கொடுத்தால் தான், அவர்களுக்கு நடக்கும். பணக்காரர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறதே, தவிர, அதில் ஏழை மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமலேயே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வாடுகிறார்கள். காலேஜிகள், மெடிகல் காலேஜ் என்ஜினியரிங் காலேஜ்கள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் இதை ராஜ்யத்தில் ஆஸ்பத்திரியில் இப்போது நோய் வருவதற்குக் காரணம், வறுமை வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். பஞ்சம், பட்டினி இவைகள்தான். இவைகளில் கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இடம் இருக்கிறதா என்றால், இடம் கிடையாது. General Hospital போன்றவைகளில் எல்லாம் நீங்கள் போய் பாருங்கள். பணம் கொடுத்தால் பாக்டாகளுக்கு 50, 100 ரூ. என்று பணம் கொடுத்தால் தான் அங்கே மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. 2, 3. மாதமாக, Stanley ஆஸ்பத்திரியிலும், General ஆஸ்பத்திரியிலும், இடம் கிடைக்காமல், பல பேர் தெருவில் செத்தார்கள். கனம் மந்திரி ஷெட்டி அவர்களுக்கு இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியை என்னைப் போன்றவர்கள் போய்ச் சொன்னால், இவர்கள் திட்டுகிறார்கள். மருந்து இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் மந்திரியிடம் சொல்லியும் இதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இதைப் பற்றி நான் முறையிட்டேன் என்ன நடந்தது? உங்களுக்குக் குற்றச்சாட்டு சொல்லும்படியாக இருக்கிறது. இடம் கொடுக்க முடியாது என்றார்கள் இப்படி நோயாளிகள் மருந்தில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில் இடமில்லாமல் 2 பேர் தெருவில் செத்துக்கிடைக்கிறார்கள் என்று ஏழைகளுக்கு இந்த நாட்டிலே வேறு இடம் கிடையாது. சாதாரணமாக பொது மக்கள் பணத்தைக் கொண்டுதான் ஆஸ்பத்திரியும் மற்ற காலேஜுகளும் இவைகளின் நிர்வாகம் நடக்கிறதென்றால் பணக்காரர்களுக்குதான் ஆதிக்கம் லஞ்சம் நடை பெறுகிறது என்றால் ஏழைகளுக்கு கிடையாது. பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தைச் சரிக்கட்டி, பணக்காரர்களுக்குச் செல்கிறது என்றால் எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? யாருக்குச் செல்கிறது பணம்?

12-08 p.m.

[11th August 1956

12-10 p.m. **SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്ണർ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ മലബാറിലേയും തെക്കൻ കണ്ണൂടകത്തിലേയും അംഗങ്ങൾക്കു ഭാവുകം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നു. കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ചില പരിശ്രമങ്ങൾ അങ്ങുമിങ്ങും അണിയറയിലും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കേൾവികൾക്കു വിരാമം ഇട്ടുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്ണർ ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. മദിരാശി ഗവമ്മേണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക കേരള സംസ്ഥാനസ്കീമിനെ സ്വാഗതംചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു ഗവണ്ണറുടെ പ്രസംഗം തെളിയിച്ചിരിക്കയാണ്. ലോകസഭയിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസ്സംഘടനാ ബിൽ പാസ്സാകുന്നതോടുകൂടി ഇനി കേരളത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ തടയാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കു വിജയമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലബാറിനെ സ്പർശിക്കുന്ന പല പ്രധാന കാര്യങ്ങളും ഗവണ്ണർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു് വളരെ വ്യസനകരമാണ്. മലബാറിലെന്റെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദിപ്രമേയത്തിനു ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദഗതിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിലേക്കു സഭയുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്.

"(*a*) That no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasaragod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

(*b*) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasaragod taluk;

(*c*) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(*d*) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, Local Bodies and Administrative Services; and

(*e*) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrassas and similar religious institutions."

സർ, മലബാറിലേയും കാസർഗോഡു താലൂക്കിലേയും എം.എൻ.എ മാരുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചു മദ്രാസ് ഗവമ്മേണ്ട് വേണ്ടപോലെ ഗൌനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാര്യം മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വലിയ അസ്വാസ്ഥ്യവും വേദനയും ഉളവാക്കിട്ടുണ്ട് എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രസിഡെണ്ടിന്റെ ഭരണം മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ജനാധിപത്യഭരണം മലബാറിലെയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിക്കപ്പെടാൻ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ യാതൊരു രാഷ്ട്രീയക്ഷുഭിതവും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനാ ബില്ലിലെ ഒരു ന്യൂനത നിമിത്തം മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങളും സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനത്തോടുകൂടി പ്രസിഡെണ്ടിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വന്നുചേരാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ദുസ്സ്ഥിതിയുണ്ടാകുന്നതു് ഗാന്ധിയുഗത്തിൽ നമ്മുടെ മഹത്തായ ജനാധിപത്യഭരണഘടനയ്ക്കു തന്നെയും വിരുദ്ധമാണ് യാതൊരപരാധവും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്നു ഭരണഘടനമൂലം ഇന്ത്യയിലെ

11th August 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

ജനരോഷം ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന പ്രജാധിപത്യഭരണം നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രസന്ധിയാണ് ഇതുമൂലം സംജാതമാകാൻ പോകുന്നത്. അതു ഒരിക്കലും ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയുടെ കാലാവധി കഴിയുന്നതുവരെയോ മലബാർ ജില്ലയിലേയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലേയും ജനങ്ങൾ പ്രജാധിപത്യഭരണം തന്നെ അനുഭവിച്ചും ആസ്വദിച്ചും തുടർന്നുപോകുന്നതിന്നു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഗവർമ്മേണ്ട് ഉണ്ടാക്കിലും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും മെമ്പർമാരെ ചേർത്തു ഒരു താൽക്കാലിക ഗവർമ്മേണ്ട് രൂപീകരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഞങ്ങൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണ് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ നിലപാടെങ്കിൽ കേരളത്തിൽ ഒരു ജനകീയഭരണം വരുന്നതുവരെ മലബാറിലെയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലേയും ജനങ്ങൾക്ക് മിതശീതോഷ്ണസ്ഥാനത്തിലെ പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൻകീഴിൽ തുടർന്നുപോകുന്നതു സൌകര്യമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നതാണ് മന്ത്രിസഭ ഇന്നു ഭരണം നടത്തുന്ന മന്ത്രിസഭയിൽ മലബാറിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയില്ലാതിരുന്നിട്ടും മന്ത്രിസഭയിൽ നിലവിലുള്ളതു ഒരു ജനകീയഭരണം മാത്രമാണെന്നു എന്നെപ്പോലുള്ള പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ആശ്വസിക്കുകയും അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അധിപത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനു അടിസ്ഥാനം ഏതിരായി അവരെ ജനപ്രതിനിധിഭരണത്തിൽനിന്നു പുറത്തുള്ളി നിർബ്ബന്ധിച്ചു രൂപീകരിച്ചതിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തള്ളിവിടുന്നതു ഞാൻ അത്ഭുതമിക്കുന്നു. ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ മിതശീതോഷ്ണഗവർമ്മേണ്ട് അതിന്നുവേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇനിമേലെങ്കിലും ഉടനടി അതിരുവേണ്ട നടപടി കൈക്കൊള്ളണമെന്നു എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ട്.

രണ്ടാമത്, വിഭജനം നടക്കാൻപോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഭരണക്കാരെയുപ്പററിയും ഗവർമ്മേണ്ടിനെപ്പററിയും പലവിധത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും കേൾക്കാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ നിർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. മലബാറിൽനിന്നു മിച്ചം കിട്ടുന്ന വരുമാനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, മരങ്ങൾ മുറിച്ചു കടത്തുന്നു, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നീക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ആക്ഷേപങ്ങളും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം മലബാറിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടെ അനുബന്ധപ്രദേശവിഭജനകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും അവരുമായി ആലോചിച്ചു അവരെക്കൂടെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടെ ഈ കാര്യത്തിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളും ആശങ്കകളും നീങ്ങിപ്പോകും. തിരു-കൊച്ചി അഡ്വൈസർ ശ്രീമാൻ രാവു മേനോൻ ഗവർമ്മേണ്ടുമായും മന്ത്രിമാരുമായും ഡിസ്കസ്സിന്റെ മേധാവികളുമായും വിഭജനസംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ചർച്ചചെയ്തുവന്നതും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതെന്നു പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുമ്പോൾ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതപ്പെടുകയാണ്. മലബാറിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ശ്രീമാൻ രാവുവിന്നു എന്തറിയാം? മിതശീതോഷ്ണ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മഹാമനസ്കതകൊണ്ട് മലബാറിന്നു വല്ല സ്വത്തുക്കളോ സാധനങ്ങളോ നീക്കിവെക്കുന്നെങ്കിൽ മിതശീതോഷ്ണ, മലബാറിന്റെ സ്ഥിതിക്കുറിച്ചും ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാത്ത, മലബാറുമായി യാതൊരു രക്തത്തിലും ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ശ്രീമാൻ രാവുമേനോൻ ആലോചനകൾ നടത്തുകയും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിന്നുവേണ്ടി കൊതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലബാറിലെ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ വലിയ ഉൽക്കണ്ഠയോടും ചേതനയോടുമുള്ളിൽ ആണിനെ പീഡിക്കുന്നതു്. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെയുണ്ട്. വിഭജനം സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളിലും അവരെക്കൂടെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ മലബാറിനോടു നീതിചെയ്യുന്നു എന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ സംഗതി ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിക്കാതെ പോയതു് വളരെ ദുഃഖകരമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഗവർമ്മേണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു മാററം വരത്തക്കവിധം വിഭജനം സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മലബാറിന്റെ ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടി പങ്കെടുപ്പിക്കാനും വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [11th August 1956

സാധനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതുമൊന്നും അത്ര വലിയ കാര്യങ്ങളല്ല. ആനകളെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഉൽകണ്ഠയില്ല. ആനകളിനിയും പൊറവു പെരുകിക്കൊള്ളും. മരങ്ങൾ മുറിച്ചു മാററിയാലും ഞങ്ങൾക്കു ഭയമില്ല. മരങ്ങളിനിയും തളിർത്തു വളർന്നുകൊള്ളും. കാട്ടുകൾ നശിപ്പിച്ചാലും ഞങ്ങൾക്കു വേവലില്ല. കാട്ടുകളിനിയും തഴച്ചു വളർന്നുകൊള്ളും. മലബാറിൻെറ മണ്ണും ആ മണ്ണിൽനിന്നു വേർപെടുത്താൻ വയ്യാത്ത വൃക്ഷങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും അവിടെനിന്നും നീക്കംചെയ്യാത്തിടത്തോളം കാലം ഇത്തരം നിസ്സാരങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ നക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വളരെയൊന്നും വേവലിക്കുന്നവരല്ല മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ വിദേശജനം സംബന്ധിച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ അവരെ പങ്കുചേരാൻ അനുവദിക്കാത്ത ആ ഒരു മനസ്ഥിതി, ഇക്കാര്യത്തിൽ ജനപ്രതിനിധികളെ അകററിനിർത്തുകയും അവരുടെ സഹകരണം പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനഃസ്ഥിതി ഗവർമ്മേണ്ടു് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു് മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു വേദനാജനകമാണ്. തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാത്ത അവരുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ആളുകൾ ക്രിയാലോചിച്ചു തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നവരുള്ളതു് ജനങ്ങൾക്കു വളരെ വേദനയുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളാണ് സ്വത്തിനേക്കാൾ പ്രധാനം. അതുകൊണ്ടു് സംശയത്തിന്നു കരുക്കുത്തതന്നം ഇടംകൊടുക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഗവർമ്മേണ്ടു് അങ്ങേയററം ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എൻെറ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്ന മററു രണ്ടു കാര്യങ്ങളെപ്പററിക്കൂടെ ചുരുക്കത്തിൽ ചിലതു പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെപ്പററി വളരെയൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾ അവശ്യപ്പെട്ടതും ആഗ്രഹിച്ചതും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു ഗവർമ്മേണ്ടു് പ്രഖ്യാപിച്ചതുമായ രണ്ടു അതിപ്രധാന പദ്ധതികളാണ് കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതിയും പാലക്കുഴി പദ്ധതിയും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു പദ്ധതികളും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മിററി നാട്ടിലെ സ്ഥിതിയും ജനങ്ങളുടെ അവശ്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് പല വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഗവർമ്മേണ്ടിനെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടു. അതു മുഴുവനുമൊ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ മടിക്കാതെ ഗവർമ്മേണ്ടു പരിശ്രമിച്ചു എന്നു പറയാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. മലബാറിൻെറ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കാൻ ഇന്നു ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മദിരാശി ഗവർമ്മേണ്ടു് മലബാറിനു വേണ്ടി പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ എന്തെന്തെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി പിടിച്ചെന്നും അവ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു എന്തെല്ലാം നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണാതെ പോയതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേദനയുണ്ട്.

സർ, സാമുദായികനീതി പരിപാലിക്കുന്നതിനെപ്പററിയും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. മുസ്ലീമുകൾക്കും മററു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്കും ഈ സഭയിലും ഗവർണ്ണമെന്റിലും ഉദ്യോഗാർത്ഥികളിലും ശരിയായ പ്രാതിനിദ്ധ്യം അനുവദിക്കണമെന്നുള്ളതു് എത്രയും ന്യായമായിട്ടുള്ള ഒരു വാദമാണ്. ഈ സഭയിൽ പണ്ടു 215 അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു 21 മുസ്ലീമുകൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ഈ സഭയിൽ 230 ലധികം അംഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലീങ്ങൾ എല്ലാ പാർട്ടിയിലുംകൂടെ ചേർത്തു ആറോ ഏഴോ മാത്രമേയുള്ളു. ഇതു സമുദായനീതിക്കു ചേർന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ടു കാലത്തു ഉദ്യോഗങ്ങളിലും മററും സമുദായനീതി പാലിക്കണമെന്നു ആശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതെല്ലാം കത്തകയാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ പരിഷ്കാരയോഗ്യത, കാര്യക്കമത മുതലായ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടാണു് അതിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. പിന്നീട് ടി. എം. നായരുടെ മേധാവിത്വത്തിൽ ഈ കത്തകസമ്പ്രദായത്തിന്നെതിരായി നടന്ന പ്രക്ഷോഭണം വിജയപ്രദം അതിൻെറ ഫലമായി പഴയ കത്തകകളെയെല്ലാം പൊളിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് നിർബ്ബന്ധിതമായതും വളരെ കൃതജ്ഞതയോടെയാണ് ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നതു്. സാമുദായികനീതി പുലർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണ് ഇന്ത്യയിലെ മററു പല സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നല്കിട്ടുള്ളതു്. ഈ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണ് പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും ഭരണം കൈകാര്യനടത്താനും ഔദ്യോഗിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കാനും

11th August 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

അഹ്തയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടെന്നു ഇന്ത്യയിലെ മററു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. പരിജ്ഞാനയോഗ്യതയുടേയും പ്രാപ്തിയുടേയും പേരിൽ പുറത്തുള്ളപ്പെട്ടിരുന്ന സമുദായങ്ങളിലും ഭരണയന്ത്രം നടത്തുന്നതിനും ഭരണാധികാരത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ പിടിക്കുന്നതിനും ഏററവും ഉന്നതമായ പദവികൾ വഹിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തിയുള്ളവരുണ്ടു് എന്നു ഇന്നു സകലരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്ലീങ്ങളേയും മററു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും ഈ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മതവിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിലോ സമുദായത്തിന്റെ പേരിലോ ഭരണഘടനയെ എല്ലാ പൌരന്മാർക്കും ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സന്ദർഭസമത്വം നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഏതു ന്യൂനപക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട ആളായാലും സകലവിധ സന്ദർഭങ്ങളും തുല്യവകാശങ്ങളും നൽകേണ്ടതാണെന്നും നമ്മുടെ മഹത്തായ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മുസൽമാനാണെന്നോ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നോ മറേറതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്നോ പറഞ്ഞു ആരേയും മാററിനിർത്താൻ പാടില്ല, ഒരിക്കലും അവിടുന്നു അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെടരുതു് എന്നാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മുമ്പിലും മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം ഇക്കാര്യത്തിൽ മററു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കുന്നു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന. മദ്രാസ് ഗവർമ്മെണ്ടു് എന്നും ആ സൽകീർത്തി നിലനിർത്തിക്കാണുവാനാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ഇന്നു മലബാറിൽ മുസ്ലീംങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വള്ളിക്കുടിലുകളും മദ്രസകളും മററു മതസ്ഥാപനങ്ങളും കയറുകയും നനയ്ക്കുകയും ചുതുക്കുകയും വിസ്തൃതിക്കുകയും മററും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ചില വിഷമതകളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോഡ് തന്നെ ഒരു പ്രമേയംമൂലം ഇക്കാര്യം ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രമേയത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ അസംബ്ലിയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടു അതു ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കയാണെന്നാണ് മറുപടി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. മദ്രാസ് ബിൽഡിങ്ങ് മൂൾസിലുള്ള ചില തരക്കേടുകളാണ് ഈ വിഷമതയ്ക്കു കാരണം. ഈ വൈഷമ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു ബിൽഡിങ്ങ്സ് രൂപകളിൽ അടിയന്തരമായി ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെണ്ടു് സത്വരശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ വിലകയററം നിമിത്തം സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമത അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിലകയററം തടയാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കാപ്പുകൾ തുറക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൂടാതെ ഇന്നു വിലകയററത്തിന്റെ ഭയങ്കരത. പാലക്കാടു ടൌണിൽ ന്യായവില കാപ്പു തുറന്നിട്ടില്ല. നെല്ലു് സംഭരിച്ചു വില്ക്കുന്ന ധാന്യം കൂപ്പവകുപ്പുള്ള ഒരു പട്ടണമാണ് പാലക്കാടു്. എന്നിട്ടും അവിടെ ഇന്നു അരിനാരായത്തിന്നു 14-0 15-0 അണയ്ക്കാണ് വില്ക്കുന്നതു്. ഈ വിലകയററത്തെ തടയുന്നതിന്നു അടിയന്തരമായി പാലക്കാട്ടും ന്യായവിലക്കാപ്പുകൾ തുറക്കേണ്ടതാണ്. തുറക്കുമെന്നു കലക്ടർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോഴും തുറന്നിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിലും ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I do not wish to take the cue from His Excellency and bid adieu to the House for unlike him I suppose I will have another opportunity to do it. I would like to avail of this opportunity to invite the attention of the Government to some of the difficulties arising from the change-over which I know are inevitable but a satisfactory solution of them is necessary in order to avoid leaving over a residue of misunderstanding, ill-feeling, suspicion and hatred. 12-27 p.m.

Many a Member has made reference on the floor of this House to elephants being transported across the borders, and of trees being cut. I am not worried about that for I have ample faith in Mother Earth and in mother elephants to replace these in

[Dr. K. B. Menon] [11th August 1956

an ample measure. What I am worried about is, as I said, the passions and emotions that are whipped up by interested parties. These things are talked in buses, in railway trains, in street corners and in tea-shops. The contradictions issued by the Government have been ineffective because there has not been consistency in the wording and in the content of these statements. I feel under these circumstances that in order to avoid this residue of ill-feeling being left over, the Government should consider the appointment of a Partition Council, as was done in the case when the Andhra State was formed, with popular representation on it.

12-30 p.m. Next, I would invite the attention of the Government to the safety and security of those Government employees who have opted for Malabar. We should remember that our association with the Madras State is many centuries old and that people from Malabar have served the Madras State very loyally and it would be very sad if at the time of the partition they are left in the lurch. Tamil Nad will not have those problems which Malabar will be having after the partition. Malabar is part of a State and there will have to be an integration effected in services and in many other ways with the Travancore-Cochin State, the residuary State. What kind of Government will be coming in this State we are not sure. People are afraid of a political instability that is likely to result from the partition, that is from the creation of the Kerala State. I would therefore request the Government of Madras to see that those who have opted for Malabar are given security of service. It must be remembered that many of them have served for nearly 10 or 12 years without being confirmed and if those cases are not carefully handled, they will be completely at the mercy of a Government that will be coming into existence in Kerala and we do not know what kind of Government it will be. I feel that it is the responsibility of the Madras State to safeguard the interests of those servants who have opted for Malabar. I need not speak of those who are remaining in Tamil Nad, for I am perfectly sure that the future Government of Tamil Nad will be very impartial and will take care of them.

Then, I would invite the attention of the Government to the Five-Year Plan. The Governor's Address says that the District Plan for Malabar has been finalized. If I remember aright, there was a meeting some four months ago of the Planning Board in the Secretariat attended by the Hon. the Finance Minister himself. There were some issues about which we were to be given information and on which further discussion was called for, but the Planning Board never met. I understand that the Planning Board of South Kanara met. It is high time that the Collector called for a meeting of the Planning Board and discussed these Plans with the Members. There is a feeling among the people that during the interim period Malabar will be 'a no-man's land' with no responsibility of the part of the Travancore-Cochin State. Therefore, it is the responsibility of the Madras Government to create confidence in the people of Malabar that during the interim

11th August 1956] [Dr. K. B. Menon]

period, the Second Five-Year Plan will not go by default. I had personal talks with the Hon. the Finance Minister on the subject and though I am convinced that there will be no neglect, I would like him to tell the people of Malabar that so far as the implementation of the Second Five-Year Plan is concerned, Malabar will not be neglected during the interim period and that she will have her due share.

Next I would like to refer to the constitutional position to which reference has been made by so many Members. To extend the President's Rule to a Part-A State from a Part-B State will be unfair and will also be unconstitutional. The attention of the Government has been drawn to that, but I do not know how they are going to solve the problem. To impose the President's Rule will be unfair and to send away the Members who have been elected to the Madras State without any formality will, I feel, be arbitrary. I would like to invite the attention of the Government to this problem, and we would also like to have some clarification from the Hon. the Leader of the House on this point.

Leaving these constitutional issues aside, I would like to mention that certain offices like that of the Deputy Registrar's in Kasargod are shifted to outside the proposed Kerala State—may be without the knowledge of the Minister concerned. Of course, these things may be done by local officers, but these are being resented locally. Further, this will only add to the ill-feeling.

Now coming to local problem, a deputation consisting of Sri S. Swayamprakasam and myself waited on the Hon. Sri A. B. Shetty in connection with some of the grievances of the students of what is now known as the College of Integrated Medicine. Mr. Shetty was good enough to redress some of their grievances. There must be registration of the students who come out of these colleges either under the old Act or under a new Act. If that is done, I am sure, their status will be raised. It is only reasonable that they must be given the same status as the other medical practitioners, because they are spending the same amount of time and they are undergoing the same curricula of studies. They would also like to have the Royapettah Hospital brought under the Dean of that College and five beds allotted for each student. They must be allowed to register themselves as medical practitioners.

I would next invite the attention of the Hon. the Minister for Education to a letter which I sent regarding the exemption of fees for students up to III Form in Oriental language schools. To take away the exemption will only be a handicap for the study of Oriental languages, particularly Sanskrit and the few institutions in the Madras State are having a rather difficult existence. If the Hon. the Minister would exempt those students also from payment of fees, I think it may serve as a kind of encouragement for the study of Oriental languages.

I wish to thank the Hon. the Finance Minister for interfering in the settlement of the dispute between the management and

[Dr. K. B. Menon] [11th August 1956

the teachers in the Ganapati High School which went to the unfortunate extent of the teachers going on a strike. The teachers have called off the strike on certain assurances and I am sure that his helpful interference will solve the problems.

Before I close, I would like to refer to the Police affair in Malabar. We have been complaining about the increase in the murder cases and alleged suicides. I had occasion to investigate into a case of alleged suicide and I have gathered sufficient evidence and placed it before the Collector in order that he might have the case reinvestigated. Unfortunately, the doctor gave a certificate of suicide. I also could produce written statements from witnesses that the doctor received money from the parties concerned on various accounts before he gave the certificate. The Collector therefore, asked him, I understand, to retire. I would like to invite the attention of the Government and the Director of Medical Services to this and see that such medical practitioners are severely dealt with.

12-40 p.m. Yesterday I had occasion to preside over the Ninth August Day celebration and I was told that the Police refused permission for the meeting to be held in that hall. That is rather unfair. I think it is better that the Police do not provoke persons to defy orders, and that they accommodate when there is no difficulty in doing so. Five street meetings were held by the Congress between the 23rd and 30th July with the permission of the Police. But when another party applied for permission to hold meetings, passing of orders on the application was delayed. When our comrades met the Commissioner, he seems to have said that the Department has to be partial to the party in power. I am afraid that this is a very irresponsible statement or commitment by a very responsible officer. This is an attitude which should be nipped in the bud. I request the Leader of the House to see that that attitude does not spread in the Police Force and that no discrimination is made between the party in power and other parties. Thank you, Sir.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : சபை மண்டலத் தலைவர் அவர்களே ! கவர்னர் சொற்பொழிவு என்பது இந்திய அரசியல் சட்டப்படி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்தப் சொற்பொழிவிலிருந்து மக்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன வென்றால் மக்கள் தற்போது என்னென்ன சிரமத்தில் ஈடுபட்டிருக் கின்றார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்த பரிகாரங்கள் செய்ய அரசாங்கம் என்ன திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர் என்பதைத் தெரிந்தவுடனே ஒரு விதமான ஆறுதல் அடைவர். மேலும் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளை எல்லாம் எந்தெந்தத் துறையில் செய்வது என்று அரசாங்கம் எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு சுன்மையிலே மக்கள் ஒரு விதத்திலே ஆனந்தமாக இருப்பது இந்த இரண்டு முறையையும் பார்த்து சட்டபூர்வமாகக் கவர்னர் அவர்கள் இம்மாதிரி பல தடவைகளில் சொற்பொழிவு நடத்துவது என்று வருமானால் என்னைப்போல் மனிதனும் மற்றவர்களும் அந்த சொற்பொழிவில் என்ன இருக்கவேண்டு மென்று நினைக்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் செய்ததை ஒரளவு சுருக்கமாகச் சொல்லி எதிர் காலத்தில் என்னென்ன திங்குகளை நிவர்த்திப் படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அல்லது செய்யப்போகும் நன்மையை இன்னென்னது என்று விபரம் சொல்வார்களேயானால்,

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இருக்கின்ற தீமைகளை உள்ளபடியே அறிந்து பரிகாரம் செய்திருப்பார்களேயானால் மக்களுக்கு ஒரு விதமான அமைதி ஏற்படும் என்பது உண்மை. அந்த விதத்தில் பார்க்கின்ற காலத்தில் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவானது மிகவும் ஏமாற்றத்தை கொடுக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே பலரும் பேசினார்கள் இன்றைய தினம் மக்கள் பல சாமான்களுடைய விலை உயர்வினால் படும் கஷ்டத்தை கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவிலும் உணவு தானியங்கள் விலை உயர்ந்திருக்கின்றது என்று மட்டும் சொன்னார். மற்ற உணவுப் பொருள்களின் உயர்வைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. அப்படி விலை பல உணவுப் பொருளைகளின் விலை இவ்வளவு அதிகமாய் இருக்கின்ற காலத்தில் அவருடைய சொற்பொழிவிலிருந்து பார்க்கிறபோது யார் பதுக்குகின்றார்கள் என்றால் அதுவும் நகரப்புறங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் தான் பதுக்குகின்றார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத் தகுந்தது. அவர்கள் செய்கின்றார்கள் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. மற்ற இடங்களில் இருப்பதையும் குறிப்பிடாமல் இருப்பது வருந்தத் தகுந்தது. அதுவும் நகரப்புறங்களில் ஏதோ ஒரு வகுப்பினர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் மட்டும் தான் பதுக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. ஆகையினாலே இதிலிருந்து அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு நாட்டில் இருக்கும் உண்மையைத் தக்கபடி தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இன்றைய தினம் காலேஜில் உணவுப் பங்கிடும் முறையைக் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் என்ன இருக்கிறது? உணவு தானியங்கள் விலையை குறைக்க அதற்காக நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றனர். அதற்கு மேலே அரசாங்கம் ஏதும் செய்யவில்லை என்பதும் நன்றாக வெளிப்படுகின்றது. இன்றைய தினம் நாட்டில் பார்க்கிறபோதானால் தருணை ஜில்லா சமுதாயத்துப்பட்ட வரையில் சொன்னால் நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அரிசியைக் கொடுப்பது என்பதற்கு மட்டும் மற்ற தானியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததாத் தெரியவில்லை. அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினாலே தான், இன்றைய தினம் நாட்டுப்புறங்களில் சாதாரண நடுத்தர மக்கள் என்று சொல்கின்ற எத்தனை போர்களும் மற்ற உணவுப்பொருள் தானியம் விலை ஏறியதால் பலவிதமான கஷ்டங்களில் படுகின்றார்கள் என்ற அந்த நிலைமையை காட்ட அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற தன்மையில் அவருடைய சொற்பொழிவு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்றால் இது மிக மிக வருந்தத் தகுந்தது என்பதை நாம் எடுத்துச்சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகையினாலே தனி நாட்டில் இருக்கும்படியான உண்மையான நிலையை இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் விளக்கப்படவில்லை, அதற்குப் பரிகாரமும் பார்க்கவில்லை என்பது தான் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக "எப்போதும் செல்வது போல்" என்னும் பேரால் இந்த முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் அல்லது 5 ஆண்டுத் திட்டம் பற்றியும் பெருமையானது என்பதை அந்தச் சொற்பொழிவு காட்டுகிறது. முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப் பற்றியும், 2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப்பற்றியும் இங்கு மட்டுமல்ல மந்திரிகள் பேசுவது மட்டுமல்ல நாட்டில் இதற்காகச் சம்பளம் கொடுத்து பிரச்சாரம் செய்பவர்கள் எல்லாம் இந்தியாவில் இருக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள். அந்த 2-வது 5, ஆண்டுத் திட்டம் பிரச்சாரம் பல இடத்தில் நடக்கிறது என்றால் அதில் ஏதாவது சில நன்மைகளைச் செய்கிற முறைல் அமைக்கவில்லை. இத்தனை பிரச்சாரத்துக்கும், இத்தனை சொற்பொழிவிற்கும், இத்தனை பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் தகுந்த முறையில் பலன் உண்டா என்று பார்ப்பது நமது கடமையல்லவா என்பதைதான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எத்தனையோ கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்கின்றார்கள் அத்தனை ரூபாயக்கும் தகுந்த பலன் இங்கு வரமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கிற போதுதான் மனது வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆங்காங்கு வரி கொடுப்போரின் பணத்தைக் கொண்டுதான் இது ஈடேற வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலைமையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்

[Sri S. Swayamprakasam] [11th August 1956

என்னவென்றால் : ஒரு சில தொழில்களுக்கு மட்டும் செலவு செய்து விட்டு பின்னால் எந்த வேலையையும் பாக்கி வேலைகளைக் கைவிடாமல் அரசாங்கம் இன்றைய தினம் தேர்மையாகச் செலவு செய்து வீண் செலவல் போகின்ற பணத்தைத் தக்கபடி செலவு செய்வதில் அரசாங்கம் அதில் தகுந்த காரணம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

12-46 p.m. அங்குள்ள பலவிதமான உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் என்ன வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அதிகார பூர்வமாக உத்தரவு வந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதுவரையில் அவர்களுக்காக கொடுக்கப்படும் சம்பளப் பணம் வீணாகப்போகின்றது. என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காத வரையில் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் ? இப்படி பொது மக்களுடைய வரிப பணம் விரயமாக்கப்படுகிறதே என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சில ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கோயமுத்தூர், இராமனாதபுரம், நீலகிரி, சேலம், மலபார், செங்கற்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும், இதர ஜில்லாக்களுக்கு கூடிய சீக்கிரம் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு ஆண்டு முடியப்போகிறது. எனக்குமுன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் கே. பி. மேனன், மலபார் ஜில்லாவிலே இப்படிப்பட்ட திட்டம் முடிவடைந்திருக்கிறது என்பது தமக்குத் தெரியவில்லை என்று பேசினார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களின் நிலைமையைக் கொஞ்சம் அலசிப் பார்த்தால், அங்கு சாதாரண மக்கள் பேசிக்கொள்வது என்னவென்றால், எந்த எந்த ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மந்திரி சபையில் இருக்கிறார்களோ அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு ஏராளவு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு முடிந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகம் சாதாரண மக்களிடையே அவர்கள் பேசிக் கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. வேண்டுமென்றோ, வேண்டாமென்றோ அந்த முறையிலே அமைந்திருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுதுதான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு முடிந்ததாக மக்கள் பேசிக் கொள்கின்ற முறையிலிருந்து தெரிகிறது.

இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் ராஜ்யத்திலுள்ள பல பகுதிகளைத் தனித் தனியாகப் பிரித்து, எங்கெங்கு சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில் தீவிரமாக வேலை செய்து, குறுகிய காலத்தில் அதிக பலனை எதிர்பார்த்து காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த இடங்களில் அதிகப் பலனுக்காக அதிகப் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்படி பிளாக்குகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சில இடங்கள் வரிசையாக புறக்கணிக்கப்பட்டுவருகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, பிற்போக்குத் தன்மையிலுள்ள பிரதேசங்கள் என்றைக்குத்தான் அபிவிருத்தி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமோ என்பதைப்பற்றி அங்குள்ள மக்கள் கவலை படவேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் திட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்கப்போகிறோம் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வருஷா வருஷம் சில பகுதிகளில் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படாமலிருப்பதைப் பார்த்து ஒருவாறு அந்தப் பகுதிகள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதோ என்று மக்கள் நினைக்க இடம் இருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால், இரண்டாவது திட்டத்தில் எல்லாம் வந்து சேர்ந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 23 புதிய பிளாக்குகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி எடுத்துக்கொளளப்படும்போது, உண்மையிலேயே புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகள் மேலும் மேலும் புறக்கணிக்கப்

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்குமா, அல்லது எடுத்துக்கொண்டாலும் குறைவான நன்மைகளைத்தான் அங்கு செய்துகொடுப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. முதலில் ஆரம்பித்த இடங்களில்தான் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்குமோ என்று அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. சேர்ந்தாற்போல் பல இடங்களில் சில நன்மைகளாவது செய்கின்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கமுடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதாடுகூட, மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட மனக்குறைவு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் முதன் முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும், அந்த இடங்களைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி பிற்பட்ட இடங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால்தான் உண்மையிலேயே உத்தியோகஸ்தர்களின் வேலையினுடைய பயன் மக்களுக்கு நன்றாகப் புலப்படும் என்று பல காலம் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். அப்படித்தான் செய்யப்படுகிறது என்றும் அரசாங்கத்தார் சொல்லிவருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று பல தடவை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் தாலூகா, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு, அறந்தாங்கி ஆகிய இடங்கள் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன என்று அரசாங்க ரிகார்டுகளிலே காணப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட இடங்கள் இன்னும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் வரவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது பரிதாபத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது.

புயலினாலும் வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கிற இடங்களில் புதிதாக இரண்டு அபிவிருத்தி பிளாக்குகளை ஏற்படுத்கப் போகிறோம் என்று அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருப்பதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலும் புயல் அடித்தது. அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு தாலூகா மக்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. அங்கு இரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். இன்றையதினம் என்ன தெரிகிறதென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் புதிதாக பிளாக்கே ஏற்படுத்தப்போவதில்லை என்று செய்தித்தாளிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த பிளாக்குகள் எங்கே போயிற்று என்று விசாரிக்கும்போது, அவைகள் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப்போய்விட்டன என்று சொல்கிறார்கள். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அபிவிருத்தி பிளாக்குகள் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு தாலூக்காக்களும் புயலினால் பாதிக்கப்படவில்லையா? அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுவதாக இருந்த பிளாக்குகளின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்கின்றேன். அங்குள்ள மக்கள் எந்தக் காலத்தில்தான் உருப்படுவது? புதிய பிளாக்குகள் அங்கு ஆரம்பிக்கப்படாதது பாரபட்சம் அல்லவா? அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த பிளாக்குகள் மாற்றப்படுகின்றனவா? அரசியல் காரணங்களுக்காக அரசாங்கம் நடக்குமானால், நாளை இந்த அரசாங்கமே எப்படி மாறுபட்டு எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான எல்லா நன்மைகளையும் பரவலான முறையிலே எப்படிச் செய்யப்போகின்றார்கள் என்ற அயர்வும் சந்தேகமும் மக்களிடத்திலே ஏற்படத்தான் செய்யும். இவ்விதத் தன்மைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களின் நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி பல மெம்பர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றி

[Sri S. Swayamprakasam] [11th August 1956

நான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. என்.ஜி ஒ.-க்களின் விஷயமானது தீவிரமான ஒரு நிலையை அடைந்துவிட்டதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் என் ஜி.ஒ.-க்கள். இன்னொரு பக்கம் அரசாங்கத்தார். இந்த இரண்டு பக்கங்களையும் பார்க்கும்போது வரப்போகிற தேர்தலைப் பார்த்துத்தான் இப்படிச் செய்கின்றார்களா என்று ஒரு எண்ணம் வருகிறது. அப்படி இருக்குமேயானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்பதை என்.ஜி.ஒ.-க்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதும், அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்னையைத் தள்ளிக் கொண்டே போவதும் மிகவும் பரிதாபத்திற்கு இடமாகும். நிதி மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போதுகூட, இதற்கு எவ்வளவோ பணம் செலவாகுமென்றும், எந்த முறையிலே வரி போடுவது என்பதற்கு சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள் யோசனை சொல்வார்களானால், அதைக் கவனிக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து என் ஜி.ஒ.-க்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயம் என்பது நிச்சயமாகிவிடுவதால், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு எப்படிப் பணம் கண்டுபிடிப்பது என்பதற்கு எந்தத் துறையில் வரி போடுவது என்பதைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்திப்பதுபோல் இந்தப் பிரச்னையை வரிப் போட்டுத்தான் தீர்க்கவேண்டும் என்பது அல்ல எங்களுடைய எண்ணம். சிக்கன முறையைக் கையாண்டு, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் தீர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைப்பார்களானால், இது வெகு சீக்கிரமாக தீர்ந்துவிடும். வெகு சீக்கிரமாகவும், அவசரமாகவும் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்திலும், பஞ்சப்படியிலும் அதிகமான, ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிதான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஏனென்றால், ஒரே வீட்டில் அண்ணன் தம்பிகள் இருந்து, ஒருவர் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும், இன்னொருவர் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும் இருந்து, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தி அதிகமாக வாங்குவதைப் பார்த்து, ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தி கஷ்டப்படுவது இயற்கை. ஒருவன் அதிகச் சம்பளம் வாங்கி பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சுகமாக வாழ்வதும் இன்னொருவன் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதும் மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த ஏற்றத்தாழ்வை சகிப்பது கஷ்டம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக இரு அரசாங்கங்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தோன்றுகிற காலத்திலே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெற்றாவது அவர்களுடைய கோரிக்கையைத் தீர்க்க முடியாதா என்பதுதான் பிரச்னை.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிரச்னையை ஒரு அளவுக்குத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்று நான் பல காலமாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதோடுகூட, அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைப் போடுவார்களானால் அவர்களுடைய கஷ்டம் சற்று நீங்குவதற்கு வகை ஏற்படும். அதற்குத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறோம் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியம். தேர்தல் சமயத்தில் என்.ஜி.ஒ.-க்கள் நெருக்கடி செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் நினைப்பதும், தேர்தல் வரையில் எப்படியாவது இதை ஒத்திப்போட்டு விடக்கூடாதா என்று அரசாங்கம் சிந்திப்பதுபோல் இருக்கும் நிலைமையும், அவ்வளவு நல்லதல்ல. நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக என்று என்.ஜி.ஒ.-க்கள் நினைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே, எப்படியாவது இந்தப்

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்ற திட எண்ணத்துடனே அரசாங்கம் முன்வருவார்களானால் நல்ல முறையிலே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

எட்டு பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரியில் ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொற்பொழிவில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மக்கள் உணவுப்பொருள்கள் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக வியாபாரிகள் அதிகமாக கஷ்டப்படுவது அதிகாரிகளின் உபத்திரவத்தினால்தான். கடைசியில் எல்லாப் பொறுப்பும் வாங்கி உண்ணும் பொது மக்கள் தலையில்தான் விழுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

ஒரே வரியில் ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் இவர்களுடைய நலன்கள் எப்பொழுதும்போல கவனிக்கப்பட்டு வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் கூறிவிட்டார். அவர்கள் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு இப்பொழுது செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஏற்கனவே உள்ளதைவிட கொஞ்சம் அதிகமான நலன்களைச் செய்துகொடுக்க ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதை நிறைவேற்றிவைக்கவும் வேண்டுமென்பது என்னுடைய முழு ஆசை.

பொதுவாக எப்பொழுதும் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஜனங்களின் பொது சுகாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அவர்கள் உண்ணும் உணவு சத்துள்ளதாயிருக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வரும் வியாதியஸ்தர்களில் 100-க்கு 60 பேர்களுக்கு சத்துக் குறைவான உணவை சாப்பிடுவதினால்தான் வியாதி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் உண்ணும் உணவை கட்டுப்பாடு செய்து சத்துள்ளதாகச் செய்வதற்கும், சுகாதாரமுள்ளதாகச் செய்வதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn for lunch and meet again at 2 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2 p.m.)

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY—*cont.*

SRI K. P. GOPALAN : Sir, with your kind permission, I am presenting a petition to this Honourable House on behalf of the Corporation Labour Union, Madras, regarding their grievances in the matter of house rent, City allowance, Dearness allowance, etc.

The Member then presented the petition to the Secretary.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I would like to make a personal request. I am not feeling well and it is rather difficult for me to make a speech just now. If everyone agrees, I would like to make my speech on Monday immediately after the question hour and the Hon. Leader of the House also can reply on Monday.

[11th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I welcome the suggestion and I have absolutely no objection to accepting it. Acceptance of the suggestion means that the House should adjourn now and meet again on Monday. I hope the Hon. Speaker also will agree to it.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : We will have to bear in mind the curtailment of the time allotted for the other items of legislative business consequent on our encroaching upon that time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I had already had that in view. I have been advised by the Law Department that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, cannot be gone through before taking up the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill. Therefore the consideration of the former Bill will have to be postponed and I have given notice of it to the Legislature. Therefore, we will have time and there may not be any need to curtail the time allotted for the other items.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. It is said that if we adjourn now, this time could be made up by not taking up the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill. Will there be any encroachment upon the time allotted for non-official business? If the assurance that there will not be any encroachment upon non-official time is given, we have no objection to the adjustment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will only say it is not likely.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the purpose for which the adjournment is sought and proposed to be granted?

MR. SPEAKER : The hon. Member should have listened to what the Leader of the Opposition said.

SRI P. RAMAMURTHI : I find it difficult to make a speech now, as I am not feeling well, apart from my throat trouble.

MR. SPEAKER : I also feel that some of the hon. Members are overworked and we see a very thin House just now. In pursuance of the wish of the House, the House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 13th August 1956.

2·05 p.m. The House then adjourned.

VII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 2056, Revenue, dated 28th May 1956, regarding the extension of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to Sri Chockalingam Pillai Endowments in Vadamatta, Nannilam taluk, Tanjore district, in view of certain irregularities in the management.

APPENDIX

(Vide item III on page 410 supra.)

COMPOSITION OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS, 1956–57.

CHAIRMAN :

DR. K. B. MENON.

MEMBERS :

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Minister for Finance*) (*ex-officio*).
Sri A. APPU.
Sri K. P. GOPALAN.
Dr. U. KRISHNA RAO.
Sri K. KUNHI MOHAMMED SHAFEE.
Sri Y. MANJAYYA SHETTY.
Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
Sri N. K. PALANISWAMI.
Sri C. R. RAMASWAMI.
Sri V. S. SIVAPRAKASAM.
Sri M. P. SUBRAMANIAM.
Sri R. V. SWAMINATHAN.
Sri S. P. THANGAVELU.
Sri K. R. VISWANATHAN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

[11th August 1956

REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE ACCOUNTS OF THE STATE OF MADRAS FOR THE YEAR 1952–53.

I

INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee on Public Accounts, having been authorized by the Committee to submit the Report on its behalf, present this Report on the Appropriation Accounts, 1952–53, and the Audit Report, 1954, and the Finance Accounts for the year 1952–53 of the composite State of Madras.

2. The constitution and functions of the Committee are governed by rules 171 to 175 of the Madras Assembly Rules. The Committee on Public Accounts for the financial year 1955–56 was constituted on 21st March 1955. The same Committee continues to hold office in 1956–57 also, as a new Committee has not been constituted.

II

MEETINGS OF THE COMMITTEE.

3. The Committee held eleven sittings to consider the Appropriation Accounts for 1952–53 and the Audit Report, 1954, and the Finance Accounts for the year 1952–53. Sri A. Kalyanaraman, Accountant-General, Madras, was present by invitation at all the meetings and the Committee takes this opportunity to place on record its appreciation of the very valuable assistance rendered by him in its deliberations. A record of the proceedings of each meeting of the Committee has been printed separately as Volume II of this Report.

4. The members of the Madhya Bharat Public Accounts Committee, who visited the Madras State in the course of their tour, for studying the working of other State Public Accounts Committees, were present at the deliberations of the Committee on the 16th, 17th and 18th February 1956. They were appreciative of the Committee's method of working, particularly with reference to the Committee's preliminary discussions with the Accountant-General.

III

ACTION TAKEN BY GOVERNMENT ON THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE ACCOUNTS OF 1951–52.

5. The report on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee on the Accounts of 1951–52 has not yet been received in full by the Committee. The Committee's observations on the report will be published either separately or included in the report on the next Appropriation Accounts taken up for consideration.

11th August 1956]

IV

APPROPRIATION ACCOUNTS, 1952–53, AND THE AUDIT REPORT, 1954.

6. The Appropriation Accounts for 1952–53 and the Audit Report, 1954, were laid on the table of the Assembly on the 22nd November 1955.

7. The Committee took up for consideration the accounts for 1952–53 early in 1956. The Appropriation Accounts for 1953–54 (first half) and the Audit Report for 1955 were placed on the table of the House on 3rd March 1956. The Appropriation Accounts and the Audit Reports for the years, 1953–54 (second half) and 1954–55, are likely to come up before the Committee during the current financial year, and the Committee hopes to complete consideration of the two Accounts and the connected Audit Reports, before 31st March 1957.

8. The Committee has been furnished with notes prepared by the departments of the Secretariat, on the matters mentioned in the Appropriation Accounts and the Audit Report, falling under the following heads :—

(i) Unnecessary or excessive supplementary grants.

(ii) Re-appropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements.

(iii) Injudicious re-appropriations and surrenders causing excesses over allotments.

(iv) Cases of non-surrender of savings.

(v) Unremedied or uncovered excesses of expenditure over final appropriations.

(vi) Excesses over voted grants and charged appropriations.

(vii) Financial irregularities, losses, etc.

(viii) Results of local audit and inspection and disposal of inspection reports.

(ix) Clearance of audit objections.

(x) Government Commercial concerns—Financial review.

(xi) General results of State Trading Schemes.

(xii) Other important comments of the Accountant-General.

The Accountant-General also furnished, for the information of the Committee, notes on some important items in the accounts.

9. The matters relating solely to the Andhra State were not considered by the Committee.

10. The Secretary and the Deputy Secretary, Finance Department, were present helping in the deliberations of the Committee at all its meetings except on days when there were informal discussions. The Secretaries and other officers of the departments of

the Secretariat, as also the heads of departments concerned, were generally present, when the Committee considered the subjects relating to their departments.

11. The following section of this Report contains the observations and recommendations on the more important points considered by the Committee. As regards the less important ones, the Committee is generally satisfied with the explanations, and the information, furnished by the departments as indicated in Appendix A.

V

Savings and excesses over Grants—General summary of the Figures and Comments.

12. The sub-joined table shows the total amounts of grants "Voted" and "Charged" and the actual expenditure against them for the year under report :—

(1)	Total grant. (2)	Total expenditure. (3)	Excess +. Savings —. (4)	Percentage of savings or excesses on the total grant. (5)
	LAKHS. RS.	LAKHS. RS.	LAKHS. RS.	
Voted ..	11,046·06	10,809·41	— 236·65	— 2·1
Charged ..	*1,727·35*	*1,432·01*	*— 295·34*	*— 17·1*
	12,773·41	12,241·42	— 531·99	— 4·2

Savings.

13. The percentage of savings, in previous years since 1948–49, was as shown below :—

Year. (1)	Percentage of savings. Voted or authorized. (2)	*Charged.* (3)	Total voted or authorized and charged. (4)
1948–49 ..	— 11·7	*— 3·0*	— 11·4
1949–50 ..	— 12·1	*— 4·0*	— 11·8
1950–51 ..	— 8·2	*+ 0·1*	— 6·1
1951–52 ..	— 6·7	*— 71·1*	— 25·2

14. The previous Committees had consistently held the view that variation in expenditure up to 3 per cent (as compared with the final appropriation) would be a reasonable limit for condonation, under the present scale of Governmental activities. Judged by this criterion the percentage of savings and excesses, for the year under Report, should not call for serious criticism. As, however, the savings had exceeded 10 per cent of the final grant in a good number of cases, the Committee feels that the percentage of savings could be reduced considerably, if not altogether eliminated, by applying departmental controls more strictly. It would recommend, for the consideration of Government, the possibility of a

more liberal application of lump sum or percentage cuts, especially on those departments which are notoriously prone to under-spending.

Savings on "Voted" heads have occurred mostly under 14 grants and the reasons therefor have been explained in paragraph 5 of the Audit Report.

In the "Charged" section there was a large saving of about Rs. 2·95 crores, out of which the savings under "Public Debt—(Repayment)" alone, was Rs. 2·21 crores. This was mainly due, as in the previous year, to the non-issue of treasury bills on account of unfavourable market conditions.

15. The Committee was furnished with a note (Appendix 'B') showing the net excesses over "Voted" and "Charged" appropriations under each grant with explanations for the excesses. It recommends that demands for grants to cover these excesses be presented to the Legislature under Article 205 (1) of the Constitution.

16. Several cases of variations between the final appropriation and the actual expenditure were brought to the notice of the Committee. Some glaring instances are detailed below :—

Grant No. X—State Legislature.

(*a*) An excess expenditure of Rs. 2,13,807 under this grant was explained as mainly due to the omission, on the part of the Collectors, to provide for a portion of the expenditure on the pay and allowances of the special staff, sanctioned for the work connected with the Annual Electoral Rolls, 1952, for the last quarter of 1952–53. The Committee feels that the Government in the Public Department, which finalized the estimates at headquarters, should have been able to detect this prominent omission on the part of its departmental subordinates and should have arranged to obtain adequate funds in time.

Debt Charges—Sub-head 4. a (xi)—Madras Government 4 per cent loan, 1964.

(*b*) The actual payment of interest was Rs. 7,37,450 as against the appropriation of Rs. 10,50,000, resulting in a saving of Rs. 3,12,550 equal to 29·8 per cent. The Department attributed the saving to the non-drawal of interest by rural investors before the 31st March 1953, owing to the delay in the issue of the loan scrips by the Reserve Bank of India, and in obtaining the necessary income-tax exemption certificates. It was also not possible for the Department to forecast with reasonable precision the probable amount of interest due for payment on open market loans, as interest was being paid, till the last day of the financial year, at all Government Treasuries and sub-treasuries, and at the branches of the State Bank of India, inside and outside the State. The Committee was given to understand that the Public Debt Office of the Reserve Bank of India had since taken steps to ensure prompt issue of the scrips to the investors, and that Government

had instructed the Treasury Officers to help the small investors in securing income-tax exemption certificates quickly. The Committee hopes that it would be possible for the Department to obtain from Treasuries and Public Debt Offices, outside the State, telegraphic information as to the amount of interest likely to be drawn in March, as such information will be extremely useful in regulating the final appropriation under this head.

Grant XXV—Civil Works—Works Sub-head h. B. Other Suspense Accounts—Highways Department.

(*c*) The actual expenditure under the sub-head was Rs. (—) 6·05 lakhs against the final grant of Rs. 22·12 lakhs, the saving being Rs. (—) 28·17 lakhs. The Department explained the saving as mainly due to the non-adjustment of the cost of bitumen, cement, road rollers, etc., amounting to Rs. 17·7 lakhs purchased by the Department, for want of debit advices from the Director-General (Supply) as well as bills from the suppliers. The Department admitted that the non-surrender of funds was attributable to the failure on their part to pursue the outstanding debits with the creditor parties, but said that instructions had since been issued to avoid a recurrence of this situation. The Committee hopes that this prominent case of defective control would serve as a pointer to all large spending Departments and stimulate them towards a "last minute" assessment of their budgetary position.

Grant XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account—Sub-head "a. D. 3".

(*d*) The expenditure under this Suspense Account was Rs. 3,08,932, as against the final grant of Rs. 61,500, the excess over the grant being Rs. 2,47,432. The excess was due to the non-clearance of the value of the work done for the Government Bus Service, from the Suspense Account. The Departmental explanation was that the bulk of the excess (Rs. 2·04 lakhs) relating to the renovation of bus bodies, could not be adjusted by transfer from the Suspense Account to the final heads of charge, as the connected bills required some splitting up, which work could not be finished before the accounts for the year were closed. The Committee, however, finds that the heads of account under which the charges should have been redistributed were controlled by the same officer and that the accounts for the year 1952–53 had been kept open till about November 1953. The Department should have obviously avoided the heavy excess (of nearly 400 per cent) by promptly splitting up the bills and putting through the necessary adjustments before the accounts for the year had closed. As the case reveals some lack of understanding between different sections in the headquarters office of the Transport Department, the Committee hopes that effective steps will be taken to achieve better co-ordination in that Department.

Grant XV—Education—Sub-head 1. *A. I.* (*i*) 4.

(*e*) As against the final grant of Rs. 71,50,000, the expenditure was Rs. 88,74,176, the excess being Rs. 17,24,176 (24 per cent over the grant). The Department explained the excess as

11th August 1956]

due to the payment of subsidies to local bodies sanctioned by the Government late in the year, which could not be anticipated by the Department. The Committee feels that, as the sanctions accorded by the Government are communicated to the Head of the Department simultaneously, it should be possible for the latter to make a reasonably accurate forecast of the expenditure likely to be incurred within the year and take timely steps to obtain sufficient funds to cover any possible excess.

Grant XV—Education—Sub-head "47. Miscellaneous Departments—d. B. 3".

(*f*) An excess of Rs. 1,52,570 (or 18·5 per cent over the grant) was explained by the Department as due to the opening of more examination centres and payment of remuneration to more Examiners and Assistant Superintendents than anticipated. During the interrogation of the departmental witnesses, the Committee elicited the information that the total number of centers had been decided upon as early as 15th February 1953. It was, therefore, obviously feasible for the department to have estimated the amount likely to be required for payment before 31st March, and to have obtained necessary reappropriation of funds to cover the extra expenditure, especially in view of the fact that the grant, as a whole, had closed with a saving of nearly Rs. 17 lakhs.

Grant XIV—Police—Sub-head "h. C. 5. Other Charges".

(*g*) A saving of Rs. 2,57,953 under this sub-head was attributed to less expenditure on the movement of Police "bandobust" parties at the end of the year. As the Department knew, in time, of the shrinkage in Police bandobust work, it should have been possible for it to forecast its annual requirement and to surrender the saving. In fact, the Departmental witness orally admitted that the saving was not surrendered due to oversight.

Grant XVI—Medical—Sub-heads "b. A. 6" and "b. B. I. 7".

(*h*) The excess expenditure of Rs. 2,82,265 (10 per cent) and Rs. 8,18,080 (13·4 per cent) over the grant under these sub-heads was attributed to supplies of medicines at higher rates having been made by the Medical Store Depot, Madras, to the hospitals towards the fag end of the year, contrary to expectations, and to the omission, on the part of the Departmental Officers, to provide for the 30 per cent extra (over the cost of the medicines) to meet the inevitable packing and transit charges. The Committee is of the view that, consistently with the revised 'Priced Vocabulary' communicated by the Medical Store Depot, the Department should have prepared a revised forecast of expenditure at the time of actual supply and obtained necessary funds in time to cover the excess. The omission to provide for the packing and freight charges is very unfortunate and reflects some looseness of control at the *Departmental level*.

[11th August 1956

Grant XXV—Civil Works—d. Highways—I—Communications.

(*i*) Against the final grant of Rs. 4,14,33,800 an actual expenditure of Rs. 4,46,14,714 was incurred, resulting in an excess of Rs. 31·8 lakhs (7·7 per cent over the grant). The Department explained that the officers of the Highways Department had exceeded the grant under the mistaken impression that expenditure in excess of '*appropriation*' was permissible up to 10 per cent of the latter. The Committee considers it rather remarkable that such an erroneous impression should have prevailed in the Engineering Department where the Engineering officials, at various levels, are supposed to be well-acquainted with the rules governing their financial powers and control over expenditure. The Committee feels that immediate and effective efforts should be taken to remove this misconception on the part of the Public Works Department officials. It would also like to see the Heads of this Department exercising a closer check on the progress of expenditure under their control.

Grant XXVIII—Sub-head II. E. g.—" Other suspense accounts ".

(*j*) Against the final grant of Rs. 5,18,600 under the sub-head the actual expenditure was Rs. 15,23,678, leading to an excess of Rs. 10,05,078 (about 200 per cent). The bulk of the excess was traced to the non-adjustment of the assets and liabilities, as on the vesting dates, of certain Electricity Undertakings taken over by Government, due to the delay in settling the method of their adjustment. Another reason offered was the non-adjustment of the cost of rails, obtained from abroad, for some Electricity Systems and Private Licensees, for want of the details necessary for the allocation of the cost between the various parties. The Committee feels that both the adjustments referred to above should have been dealt with in a more systematic and prompt manner, to avoid this large excess. It suggests that, if necessary, a suitable procedure should be devised to meet similar difficulties, in future.

Grant XXXI—Sub-head e. I.

(*k*) The expenditure incurred in excess of the grant under this sub-head was Rs. 3,21,835 (45·7 per cent) and was mainly attributed to the printing of electoral rolls, the expenditure on which, according to the Department, could not be forecast with precision. The Committee feels that as the Department was aware that printing was being done, on a large scale, by the District Collectors in private presses, it should have taken steps to anticipate and to provide for, the additional expenditure, by obtaining the required data from the Collectors in time. The Committee feels that the control exercised by the Department in this case was not as effective as could be desired.

Grant XLI—Sub-head 'c. F. (ii). 2.'

(*l*) There was a saving of Rs. 3,43,990 (11·1 per cent) under this sub-head owing to payments not having been made by the

11th August 1956]

Agriculture Department for the supply of pipes and fittings to the extent anticipated and to less purchase of steel pipes and fittings as a result of de-control. It is obvious that if a careful watch over the progress of expenditure had been kept by the Department, the amount of the grant not likely to be utilized, could have been promptly surrendered, and the heavy saving avoided thereby.

Defective Budgeting—Grant XI.

(*m*) The Government sanctioned in July-August 1952 a sum of Rs. 1,00,973 as payment of hire charges for running steamers to the Laccadive and Amindivi Islands for Inspection purposes. Though the expenditure was incurred and booked in the accounts, no provision to cover it was ever obtained by the Department and the entire expenditure became an excess. Owing to clerical error, the sanction to the expenditure, accorded by Government was not communicated to the Board of Revenue, which controlled the grant. This omission could, however, have been detected and necessary action to obtain funds taken, if the Department had promptly reviewed its expenditure figures before the close of the financial year. The Committee also feels that the Board of Revenue should have been aware of the Inspection arrangement, and its attendant cost.

The foregoing comments will show that the control over expenditure exercised by some Departments was not entirely adequate. The Committee hopes that, in view of its specific comments on similar defects noticed during its consideration of the accounts of 1951–52, the Departmental control will be more effective in future, particularly as regards the last minute appraisal of liabilities and their liquidation. The Committee notes, in this connection, that suitable instructions have already been issued by the Finance Department in their Memorandum No. 5369/56-4, dated 17th March 1956.

VI

Financial Irregularities, Losses, etc.

(i) *Incorrect estimation of road rollers and consequent loss—Grant XXVI.*

17. During the period from 1946 to 1951 the Highways Department purchased through the Government of India 594 road rollers at a cost of about Rs. 2½ crores. The rollers could not, however, be utilized as and when received, owing to the slowing down of the road works programme, mainly as a result of financial stringency. Many of the rollers had, therefore, to be kept in storage for a long time. Apart from the locking up of Government capital in this fashion, the expenditure incurred on the maintenance and storage, of the surplus rollers to end of 1952–53 alone, amounted to Rs. 15,000. The Committee was given to understand that, apart from twenty-three rollers which were beyond economical repairs, all the other serviceable rollers had since been distributed among the divisions, for useful service.

[11th August 1956

While sanctioning the purchase of those rollers at such great cost, Government had issued instructions that *pro forma* accounts should be prepared showing the interest, depreciation and maintenance charges on these rollers on one side, and the revenue derived through them, in the shape of hire charges from contractors and on the departmental works, on the other. No such accounts had been maintained by the Department so far, and Government, while condoning, as a special case, the omission to keep the *pro forma* accounts of these rollers to the end of 1953–54, ordered that the accounts for 1954–55 should be promptly produced for audit scrutiny.

The Committee observes, with regret, that no accounts should have been maintained by the Department *ab initio*, showing the operating results of the rollers which involved such a large outlay. It is also perturbed to find that the accounts for the year ending 31st March 1955 should not have been produced even till April 1956 when the Committee met. The Committee attaches considerable importance to these *pro forma* accounts and suggests that Government should kindly take action to see that the accounts for 1954–55 are submitted within 3 months from now and the accounts for 1955–56 within 3 months thereafter.

(ii) *Avoidable expenditure—Grant XVI.*

18. The Accountant-General brought to the Committee's notice the case relating to the purchase of 315 Radium needles, costing nearly Rs. 67,300 from a New York firm, in July 1947. The Accountant-General pointed out that as many as 279 of these needles were found to be defective and the Department had to consider sending back these needles for rectification, to the American firm. Although 5 years have passed since the defects were noticed, only 63 needles have apparently been treated so far by the firm and even with regard to these there is a dispute regarding the quality of the work done on a number of the needles.

In view of certain allegations which were made about this transaction, in the Press and in the Legislature, the Committee examined the case in some detail with the help of the departmental witnesses. Through the good offices of Government, the Chairman was allowed to peruse such confidential papers as were available on the subject, with Government.

As a result of the examination of the available records, and of the departmental witnesses, the Committee has come to the following conclusions on this case :—

(*a*) The evidence shows that the original purchase of the Radium needles was done in a *bona fide* manner, after obtaining competitive quotations, and from the firm offering the cheapest rate.

(*b*) There is no evidence to support the allegation that the needles which were received were substituted or tampered with.

11th August 1956]

(c) It is true that when the needles were orginally received, the " Purity Certificate " was not furnished by the firm, although this pre-requisite was clearly stipulated in the contract. The department failed to notice the absence of the certificate before full payment was made, but the certificate was subsequently obtained from the firm. The Committee gathers from the evidence tendered before it that the defects noticed in the Radium needles had no relationship to the " Purity Certificate " and that even if the certificate had been furnished in time, the defects would not have come to notice except for certain autophotograph tests subsequently conducted by the department, in its own laboratories.

The Committee considers that the omission to notice the absence of the " Purity Certificate " on the part of the purchasing officer, is extremely unfortunate although, in any event, it happened that this certificate (which was subsequently obtained) had nothing to do with the defects noticed by the department, in the filling of the needles. The Committee has no observation to make on the case except to point out the need for greater vigilance on the part of the purchasing officers in the matter of ensuring that, when supplies are obtained from abroad, all the stipulations mentioned in the agreement are rigidly complied with by the suppliers. Incidentally, it has come to the notice of the Committee that a technical officer of the department, most concerned with the purchase, obtained for his private professional use, from the same American company, Radium needles and cells to the value of about Rs. 10,000 concurrently with the purchase made by Government. It is admitted by this officer that he did not disclose to Government this simultaneous purchase, on his own private account. The Committee is satisfied that the purchase was paid for by this officer at the same rate as that accepted by Government and that full payment has been made by him to the American supplier. However, the Committee feels that he should have, as a matter of precaution and good faith, disclosed to the Government that he was trading with the same firm at the same time, on his private account.

(iii) *Embezzlement—Grant XVI—Medical.*

19. The Accountant-General had reported a case of embezzlement of Rs. 10,476 between 1949 to 1951 by a cashier in a City hospital. The cashier was prosecuted and convicted to undergo imprisonment for 18 months. After setting off a sum of Rs. 1,152 recovered from her, and Rs. 100 recovered as a nominal fine from the Lay Secretary of the hospital, the net loss of Rs. 9,224 was written off by Government.

The examination of the departmental witnesses revealed that the misappropriation was rendered possible through the failure of the supervisory staff of the hospital to exercise adequate check over the work of the cashier and the non-observance of the Code Rules regulating the accountal of Government money. Since, in this case, disciplinary action against the senior staff has been taken by Government in consultation with the Public Service Commission, the

Committee does not want to comment on the adequacy or otherwise of such action, but would like Government to impress on its Gazetted officers that laxity in financial control and supervision is likely to result in the bulk of any resultant loss being recovered out of the peccant officials.

It has transpired, in this case, that a security bond for Rs. 500 taken from the cashier had been allowed to lapse, and not renewed as required under the rules, and that consequently no realization could be made of the amount of the bond. The Committee regrets to note that, apart from lax supervision, the financial safeguards relating to the furnishing of securities by staff handling Government money, were not carefully adhered to in this case.

Losses under Grant VIII—Irrigation.

20. The right for collecting tolls for one year at a Toll station was leased, in February 1951, to a contractor for Rs. 22,225. According to the conditions of the lease, the lease amount was payable in three equal instalments. The lessee paid the first and second instalments with a lot of delay, but the third instalment was not paid at all. Including the interest due on the first two instalments, the amount recoverable from the lessee was Rs. 7,800 besides the interest on the third instalment, calculated from the date of its becoming due. The security deposit of Rs. 5,556 collected from the lessee was, therefore, forfeited and the recovery of the balance of Rs. 2,244 and interest on the third instalment was waived by Government, as the party had become bankrupt. The Government considered that no action need be taken against the departmental officers, who failed to watch the realization of the amounts due from the lessee, as they had no reason to suspect his financial instability.

The Committee, however, feels that action should have been taken by the department either to collect the dues promptly on the due date, in advance, or to terminate the lease forthwith and give the contract to another party, and that the department should not have postponed action to effect recovery till the lease period was over, thus allowing the contractor to irregularly collect the toll for the last period. The Committee hopes that suitable instructions will be issued by Government to prevent the recurrence of similar situations in future.

Losses under Grant XXV—Civil Works—Works.

21. The Accountant-General had drawn the Committee's attention to a case where certain surplus military buildings were acquired by Government for Rs. 23,000 in 1949, for locating a Basic Training School, but which were later abandoned and sold off by Government, in 1951, with a loss of over Rs. 15,000. The facts of the case revealed that, although the purchase was initially approved by the Engineering and the Educational authorities, yet the Education Department subsequently found the buildings too costly to be repaired and improved for effective use and also otherwise unsuitable,

11th August 1956]

from the point of view of location. It was also in evidence that the buildings were allowed to fall into great disrepair after purchase and that there was some delay in their ultimate disposal.

The Committee is convinced that the original purchase was authorized without the Educational authorities paying due attention to the cost of renovation and improvement and to the unsuitability of the site. On their part the Engineering officials seem to have grossly over-estimated the durability and intrinsic worth of the buildings.

The Committee cannot help observing that in this case both the Educational and the Engineering officials had not shown such cautious financial "awareness" as is expected of them. The Committee hopes that strict instructions will be issued by Government to all heads of departments to ensure that proper care is exercised, in future, in submitting proposals for purchasing lands or buildings for official use.

Unremedied or uncovered excess—Grant XXVIII—Electricity.

22. While examining the excess over the grant in the "Billing Suspense" account relating to the Madras Electricity System, the Committee noticed a very large outstanding (amounting to over Rs. 10 lakhs) due for recovery from the defunct Madras Electric Tramways Company, Limited, and shown as a receipt of the System. It was previously explained to the Committee that legal proceedings had been initiated by Government against the Company and that the matter was pending, on appeal with the High Court. The Committee now understands that the High Court has since delivered a judgment in the case from which it would appear that the amount likely to be realized from the Company will be far short of the sum of Rs. 10 lakhs due to Government from it. In the light of these developments, the Committee suggests that the department should take very prompt steps to recover such amounts as may be realisable, and clear the Suspense account of the very old outstandings, by a formal write-off, if necessary.

Injudicious re-appropriations and surrenders causing excesses over allotment—Grant XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.

23. While scrutinizing the reasons for the excess over the grant in the Electricity Department, the Committee came across a case where a payment of Rs. 43,300 was made to a contractor at his urgent request at the end of March 1953 for a work check-measured on the 24th March 1953. The Committee's attention was drawn, by the Accountant-General, to the Code Rules which require that the work done in March shall be measured and paid for in the same way as work done in any other month, i.e., it should be ordinarily not paid till the April following, unless the work had been completed in the earlier part of March in which case it may be measured and paid for before the end of March, if that would

be the normal course for the other months. In this case the payment should have been apparently postponed to April next. The department could not also establish that it was its normal practice in the other months to pay for work measured in the first-half of a month, in the same month. The irregularity had become more pronounced in view of the fact that there was no additional appropriation to cover the excess over the grant.

As the object of the Code Rule is to discourage incorrect and hurried payments on the basis of possibly hasty and imperfect measurements, the Committee would like the Government to impress, on all the departmental officers, the need for adhering strictly to this salutary provision.

Losses—(i) *Grant XXXI—Stationery.*

24. During the stock taking of the Government Press, Madras, for the 11-year period ending 31st March 1951, shortages in type metal and other plant and machinery amounting to Rs. 1,14,803 were written off by the Government. The loss in type metal (Mono and Lino) was explained by the department as due to constant re-melting. As regards the loss of other plant and machinery, assessed at Rs. 19,935, the departmental witnesses thought the loss to be negligible, considering the long period of eleven years intervening since the last verification. During oral examination it was conceded by the department that, as mentioned by the Stock Verification Officer, losses, in types, could also arise out of pilferage which existed on a considerable scale, in the Press.

The Committee feels that, while it may not be possible to arrange an annual stock verification, the present requirement of a quinquennial verification, should be rigidly enforced. In addition, the Committee recommends that surprise verification (by senior officers in charge) of particular branches of the press, or of types of stock may be arranged for annually. The Committee is also concerned about the admitted loss by internal theft and welcomes any steps to tighten up the security arrangements, which the department may suggest.

(ii) *Grant XXXII—Miscellaneous.*

25. The Accountant-General has brought to the Committee's notice the fact that the chowkidars employed on Price Control work in a district were being paid travelling allowance by the Collector every month as a regular feature, which payment was not strictly in accordance with the Madras Travelling Allowance Rules applicable to the Government servants of the lowest grade. The travelling allowance, which exceeded the corresponding pay and allowances drawn by the chowkidars, amounted to Rs. 32,741, over a period of nearly eight years since 1943. On this irregularity being pointed out, the payment of travelling allowance was stopped and the Government waived the recovery of the overpayments already made by the Collector.

11th August 1956]

During his examination, the departmental witness urged that the travelling allowance was paid to the chowkidars in the special circumstances prevailing in that district and that the travelling allowance rules applicable to normal times should not be applied to them. The Committee, however, feels that the proper procedure would have been for the Collector to have made out a case and obtained the prior orders of the Government for the payment of travelling allowance, if he considered that there were special circumstances justifying the departure from the rules. The Committee trusts that the Government will issue suitable instructions to all departments to guard against similar overpayments to low paid staff, which are necessarily difficult of recovery and have invariably to be written off.

(iii) *Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.*

26. In respect of the State Trading Schemes of Government worked by the Board of Revenue (Civil Supplies), losses to the extent of Rs. 11,97,497 were written off in respect of foodgrains during the year 1952–53.

The Committee went into the details of the various losses enumerated in the report. In one case it was found that Government had written off as irrecoverable an amount of Rs. 1,29,003, being the shortage of paddy and rice due to losses over-board, spillage, dryage, etc., during the movement of stocks from the Circars to Malabar by sea, during 1949–50. As similar losses, during water-transit, are not infrequent, the Committee suggests that Government should review its policy of not taking out insurance against all types of marine risks.

The total trading loss to the Government on account of the State Trading Schemes (Civil Supplies) was about Rs. 9·93 crores, including subsidies. The Accountant-General brought to the notice of the Committee that the losses were being carried forward from year to year and that, as the schemes had been practically wound up, it should be possible for the department to produce the final picture of financial deficit to the State, as a result of the various trading schemes.

The Committee would repeat its recommendation made in the last report and urge the Government to see that the accounts of the schemes up to 1955–56 are finalized and presented to it within three months or so to enable the Government to assess the ultimate losses to the State on its Civil Supplies Schemes, and to arrange for a formal write off, if necessary.

Relaxation of Statutory Rules.

27. An important case in which the Government had resorted to a relaxation of statutory rules for granting protection to a senior officer, against a supposed loss in his emolument, has been brought up before the Committee by the Accountant-General. The case relates to an I.A.S. Officer who was drawing a basic pay of Rs. 1,500 *plus* a special pay of Rs. 200 for the discharge of the duties attached to the post held by him and who, on appointment as Member of

a Statutory Commission, was allowed to draw the same special pay, even though he ceased to discharge, from the date of such appointment, the duties for the performance of which the special pay was initially granted. The Government explained that their intention in allowing the officer to continue to draw the special pay was that he should not suffer any pecuniary loss on his appointment as a Member of the Commission.

The Committee regrets that it is unable to share the view of the Government in this case, since the grant of special additions to pay is obviously not justified in cases, where the incumbent has ceased to perform duties which justify the drawal of such special pay. The Committee trusts that, in future, the Government will rigidly observe the principles underlying the grant of additions to pay and will not resort to the relaxation of the rules, merely on personal considerations.

VII

SPECIAL AUDIT OF THE ACCOUNTS OF AN INSTITUTION.

Grants relating to the Agricultural Department.

28. Among the several defects noticed in the accounts of the Agriculture Department for 1952–53, those relating to the office of the Agricultural Chemist, Coimbatore, were specially brought to the notice of the Committee.

The main types of irregularities observed in this case were—

(1) Omission to bring the purchases to account.

(2) Issues of stores in excess of quantities indented for, and of stores not indented for.

(3) Non-observance of the rules regarding the physical verification of stocks.

(4) Sanctions for purchases, in excess of financial powers.

(5) Interpolations and unattested alterations in the entries in the stock books, etc.

Another strange phenomenon observed by the Committee was an irregular delegation of financial power, by the Government Agricultural Chemist, to an attender, drawing a pay of Rs. 35 per mensem who was given authority to invite and accept tenders on behalf of the Agricultural Chemist and who had actually purchased stores amounting to Rs. 19,000 under this delegation.

The Committee was informed that, although a system of internal audit was introduced in the Department in 1949, yet prompt action was not taken on the internal audit reports, which in some cases were not seen by the Head of the Department at all. It was also in evidence that the inspection of the Chemist's office by senior departmental officers rarely touched on financial or accounts transactions.

The Committee is surprised to find this indifference to account matters on the part of senior officers, apparently under the belief

that it is the responsibility of the Accountant-General to keep the initial accounts in proper order. The Committee cannot too strongly emphasise that this responsibility cannot be shifted on to Statutory Audit and that it is the duty of the departmental officers to ensure the correctness and punctuality of the initial accounts kept by their staff. The Committee feels that, in the course of departmental inspections, the Heads of Departments or their Deputies should, incidentally, devote their attention to a test-check of the initial accounts, particularly with regard to cash transactions, tender purchases and the like. The Committee has necessarily to conclude from the evidence tendered by the Department that, as observed last year, there has been some neglect of duty in the lower ranks and general inadequacy of supervision on the part of the senior officials of the Department.

Savings—Grant XXI—Industries.

29. A saving of Rs. 78·35 lakhs under this grant was explained as being mainly due to the delay in starting the Hydrogenation Factory at Kozhikode. The factory could not be put into operation economically, as groundnut oil, which was the chief raw material required for running the factory, had to be obtained from Pollachi taluk, which was quite at a distance from the factory. On the recommendations of the Committee which was appointed to examine the financial aspects of this venture, the Government decided that it was not possible to successfully run the factory departmentally and that it should be either leased out or sold outright.

The capital investment on this unfortunate venture amounts to about Rs. 25 lakhs and a sum of about Rs. 2,000 per month is being incurred on the maintenance of the machinery installed in the factory. The Committee understands that the question of disposal of the factory is now pending with Government. In view of the substantial capital outlay and the recurring maintenance charges, the Committee suggests that Government should arrange for the leasing out, or the disposal, of the factory, in the quickest possible time. The Committee does not desire to go into the genesis of this unprofitable scheme as the original sanction to it was given as far back as 1945.

VIII

Disposal of Inspection and Audit Reports.

30. The Committee observes with satisfaction that the pendency in regard to the inspection reports and audit objections has been decreasing steadily of late. As, however, the number of Inspection Reports outstanding in the Highways Department is rather heavy, it supports the proposal placed before it, at the discussion, that the Chief Engineer (Highways) should arrange to clear all the pending reports to end of 1952–53, within a period of four months from now, by deputing a special officer from his department, for the purpose of settling the objections on the spot, in collaboration with an audit officer, whom the Accountant-General has kindly consented to associate with the Highways Department

for this purpose, for a short period. The Committee expects that substantial reduction in the number of pending objections will follow by adopting this method, which has yielded fruitful results in the past.

IX

Reviews of Government commercial concerns—Cinchona Department.

31. While considering the report on the accounts for 1951–52, this Committee referred to the Estimates Committee the question whether, in view of the anti-malarial activities of the various Governments in India, and the availability of cheaper synthetic drugs in the market, there was any scope for the continued operation, on the existing scale, or for the fruitful expansion, of the Cinchona Plantations, on which Government had invested very large sums. After perusing the report of the Estimates Committee, since furnished to it, this Committee trusts that by implementing the suggestions made therein there will be some tangible improvement in the financial position of this undertaking, which is now working at a loss. The Committee also hopes that the Department will spare no pains to make this industry as self-supporting as possible, in order to prevent an undue strain on Government's resources. It is noticed that, to utilise his spare land and man-power, the Director has turned his attention to other minor schemes like the plantation of medicinal and essential-oil plants. The Committee hopes that the expenditure on these new activities will be carefully regulated and that their commercial results checked up from time to time, through proper *pro forma* accounts.

X

Unprofitable Outlay in the Purchase of Diesel Buses.

32. The Public Accounts Committee which considered the accounts of 1949–50 dealt with the purchase of 25 Italian Diesel buses by Government in 1948 and expressed the view that in the purchase of Diesel buses the Government of the day should have exercised more care and caution.

The Accountant-General had, in this connection, brought to the notice of the Committee that the specific loss incurred on this purchase by Government had not yet been formally written off. It was argued by the Department that no write-off was necessary as the buses had been put to profitable use since then and had earned adequate revenue.

The Committee, however, feels that the above facts do not relieve Government from the need for a formal write-off and there should be no further delay in assessing the amount of unprofitable outlay with reference to all known factors. It supports the audit view that the scrapping of the diesel engines, along with the connected spare parts, must be regarded as an unprofitable outlay and it suggests that the Department should work out the amount of such infructuous expenditure on the lines suggested by the Accountant-General and get it written off under proper authority within about three months from now.

11th August 1956]

XI

New Services.

33. It is a well established principle of expenditure control that all new items of expenditure (other than of trifling value) which were not previously voted by the Legislature, should be financed from the Contingency Fund, which would be recouped by specific sanctions of the Legislature, given *ex-post facto*. The criteria for determining the types of expenditure which should be classified as 'New schemes' were last formulated by a previous Committee in April 1950. Since then certain difficulties have been felt in the application of these criteria, particularly as regards the following types of expenditure :—

(*a*) Expenditure on 'new instruments of service' which cannot be obviously treated as arising out of the normal increase of Government work;

(*b*) Expenditure on temporary establishments lasting beyond one financial year; and

(*c*) Outlay on any scheme, whose components consist of establishment, works and equipment, expenditure on each one of which may be below the limits laid down by the Public Accounts Committee in 1950.

In order to remove these lacunae in the rules on the subject, the Finance Department has proposed, at the instance of the Accountant-General, an amplification of the existing criteria as shown in Appendix 'C'. As the modifications proposed would conduce to a more effective control of expenditure by the Finance Department than is the case at present, and will also enable the Legislature to exercise a closer watch over new schemes of expenditure, involving a comparatively large outlay, the Committee accepts the proposed revision and recommends that it be given effect to from the accounts of 1956–57. The Committee notes that suitable illustrative cases will be included in the rules to be issued, to clearly bring out their scope and intention.

XII

General Observations.

34. While examining some of the accounts transactions pertaining to the earlier years, it was found that it would be advantageous for the Committee, to obtain the oral evidence of officers who were connected with or were in charge of the transactions at the time. The Committee, therefore, suggests to Government that, in all such cases where the officers who were responsible for the transactions are available, they should be required to appear before the Committee for examination, even though they may be working in other departments, at the time of the discussions. Such a step will, of course, be essential only in those cases where the Committee feels that such an appearance is necessary.

Ootacamund,
24th May 1956.

Dr. K. B. MENON,
Chairman.

APPENDIX A.

(Vide paragraph 11 of the Report.)

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		I—Unnecessary or excessive supplementary grants.		
1	Pages 9 and 53, Paragraph 12 (1).	Grant VIII—Irrigation—18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Irrigation Works for which no Capital Accounts are kept—Minor Irrigation—Revenue Department—h. Maintenance and Repairs—A. Ordinary Areas.	Saving of Rs. 17,75,906 on a final appropriation of Rs. 82,84,000.	Mainly non-utilisation, in full, of the amount provided for repairs of minor irrigation works as one of the special measures to provide employment to agricultural labourers in famine affected areas due to provision obtained late in the year.
2	Pages 9 and 91, Paragraph 12 (1).	Grant XIV—29. Police—c. District Executive Force—A. District Police—I. Ordinary Areas—4. Allowances and Honoraria.	Saving of Rs. 4,96,259 on a final appropriation of Rs. 2,47,65,400.	A supplementary grant of Rs. 43,05,300 was provided for to meet the increased expenditure on account of the Andhra agitation which was prevailing then. There was not the expected movement of bandobust parties as a result of which there was a saving which could not be anticipated and surrendered in time.
3	Do.	Grant XIV—29. Police—c. District Executive Force—A. District Police—I. Ordinary Areas—8. Clothing, Arms and Equipment.	Saving of Rs. 6,23,531 on a final appropriation of Rs. 36,27,700.	Mainly due to non-receipt in time of supplies from the Central Jails, Vellore and Coimbatore, and from the Ordnance Department, contrary to expectation.
4	Pages 9 and 109, Paragraph 12 (1).	Grant XXIII—47. Miscellaneous Department—a. Labour—II. Concessions to Backward Classes—Post-war Reconstruction—Scholarships.	Saving of Rs. 1,88,227 on a final appropriation of Rs. 10,75,000.	Scholarships are granted to eligible communities and Backward Classes. The saving is due to wrong classification.

5	Pages 9 and 267, Paragraph 12 (1).	Grant XXIX—54. Famine—A. Famine Relief—d. Miscellaneous—1. Measures for the Protection of Cattle.	Saving of Rs. 1,72,199 on a final appropriation of Rs. 2,00,000.	Non-utilisation of provision as the scheme for building up a reserve stock of fodder in Rayalaseema (Now in Andhra State) was in preliminary stage.
6	Pages 9 and 269, Paragraph 12 (1).	Grant XXX—Pensions—55. Superannuation Allowances and Pensions—d. Donations to Provident Fund—(iii) Government contribution under Pension-Provident-Insurance Scheme—Voted.	Saving of Rs. 1,90,469 on a final appropriation of Rs. 13,51,800.	Due to the delayed receipt of the gross pay statements from the Heads of Departments which resulted in the non-adjustment of contributions to the extent originally anticipated.
7	Pages 9 and 28, Paragraph 12 (1).	Grant XXXI—56. Stationery and Printing—I. Stationery—b. Purchase of Stationery stores—A. Stationery purchased in India.	Saving of Rs. 10,05,286 on a final appropriation of Rs. 60,00,000.	Due to non-inclusion of railway freight charges and non-payment in full within the year for the supply of paper from certain mills.
8	Pages 10, 282 and 375, Paragraph 12 (1).	Grant XXXII—63. B. Community Projects—II. Community Projects—a. District/Project Headquarters—5. Other Charges (Transport).	Saving of Rs. 2,55,503 on a final appropriation of Rs. 2,57,000.	Due to non-receipt of debits before the close of the financial year for the Jeeps supplied for use in the Community Project areas by the Union Government under the Technical Co-operative agreement.
		b. Agriculture and Animal Husbandry Extension.	Saving of Rs. 4,22,447 on a final appropriation of Rs. 33,67,700.	Due to receipt of lesser quantity of fertilisers than originally anticipated.
9	Pages 10 and 286, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—22. Interest on Debt and Other Obligations—A. Interest on Ordinary Debt—Rupee Debt—c. Floating Loans—(ii) Interest on Other Floating Loans (Charged).	Saving of Rs. 22,27,608 on a final appropriation of Rs. 48,26,000.	As a result of the failure of rains for five years in succession, severe famine conditions prevailed in the State in 1950-51 and subsequent years necessitating large-scale expenditure on relief measures, import of foodgrains, etc. Pending a decision on the question of getting special assistance from the Government of India for the purpose, overdrafts were allowed by the Bank and interest claimed on overdrafts at the same rate as for Ways and Means advances. The final appropriation for the payment of interest on overdrafts and Ways and Means advances was provided for on the assumption that they would be cleared in full, with interest, before the close of the year. But the Bank claimed and adjusted the interest only in June. As this could not be foreseen the savings could not be surrendered.

Serial number. (1)	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53. (2)	Head of Account. (3)	Defect brought to notice. (4)	Explanation submitted to the Committee. (5)
		I—Unnecessary or excessive supplementary grants—cont.		
10	Pages 10 and 287, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—22. Interest on Debt and Other Obligations—D. Transfers—Interest transferred to Commercial Department—(ii) Electricity Schemes (Charged).	Saving of Rs. 15,83,808 on a final appropriation of Rs. (—) 1,73,16,000.	Interest is calculated on the cumulative capital outlay at the beginning of the year and on half the capital outlay during the year, the other half of the outlay during the year being taken into account in calculating the interest for the following year. The saving is due to the non-inclusion of the interest for the half-year.
11	Pages 10 and 288, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—23. Appropriation for Reduction or Avoidance of Debt—b. Other Appropriations—Repayment of loans taken from the Government of India.	Saving of Rs. 9,00,115 on a final appropriation of Rs. 19,49,100.	Provisions for the repayment of the loan of Rs. 9 lakhs taken from the Government of India left unutilised as the loan was refunded to the Government of India in a single instalment without being utilised.
		II—Reappropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements.		
12	Pages 10 and 32, Paragraph 12 (2).	Grant I—7. Land Revenue—d. Assignments and compensation—C. Other compensations.	Saving of Rs. 1,21,274 on a final appropriation of Rs. 11,92,600.	As there was some defect in some of the proposals orders sanctioning payments could not be issued sufficiently early with the result that the Collectors in the districts could not make payments to the parties before 31st March 1953. This contributed to the savings which could not be anticipated.
13	Pages 10 and 104, Paragraph 12 (2).	Grant XV—37. Education—D. Special—m. Government Special Schools—A. Training School masters—(ii) Post-war Reconstruction—4. Basic Training Schools.	Saving of Rs. 2,31,479 on a final appropriation of Rs. 21,46,000.	Mainly due to non-receipt of articles for the craft equipment stores indented and provided for (Rs. 1,00,000), less payment of stipends to the trainees (Rs. 45,000), economy in expenditure (Rs. 30,000) and erroneous classification of expenditure on Normal Training Schools converted into Basic Training Schools (Rs. 60,000).

14	Pages 9 to 12 and 107, Paragraph 12 (2).	Grant XV—Education—37. Education—E. General—s. Miscellaneous—A. General—(1) Excluding Post-war Reconstruction—11. National Cadet Corps.	Saving of Rs. 1,13,249 on a final appropriation of Rs. 10,60,700.	Mainly due to belated sanctions and the debit for the supply of material by the Ordnance Department not having been adjusted before the end of the year. As per the revised financial arrangements, the Government of India, Ministry of Defence, have agreed to meet the entire expenditure connected with the supply of clothing to National Cadet Corps unit direct from the Union Funds, and as such the transactions connected with the cost of clothing will not be recorded in the State Budget. The irregularity regarding the non-surrender of savings on account of the supply of clothing to National Cadet Corps units will not recur in future.
15	Pages 10 and 152, Paragraph 12 (2).	Grant XXI—43. Industries and Supplies—a. Industries—B. District Executive Establishment—(i) Industrial Engineer—4. Pumping and Boring.	Saving of Rs. 8,50,190 on a final appropriation of Rs. 27,89,900.	The savings detailed below are mainly due to non-receipt of debits from the Director-General of Supplies and Disposals before the close of the year towards the purchase of drills, pipes and casing pipes:—

	RS.
(1) Savings in the provision made for Assam disposal pipes ..	3,47,950
(2) Savings in the provision made for the purchase of casing pipes ordered through the Director-General of Supplies and Disposals..	1,82,371
(3) Savings in the provision made for the purchase of 17 power drills (payment for 5 numbers of drills ordered through the Director-General of Supplies and Disposals)	2,72,086
(4) Savings under freight and cartage and wages, etc. ..	47,593
	8,50,000

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		II—Reappropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements—cont.		
16	Pages 10 and 294, Paragraph 12 (2).	Grant XXXV—68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation works—Unproductive—21. Tank Improvement Scheme—(i) Under the control of Public Works Department and (ii) Under the control of Revenue Department.	Saving of Rs. 11,00,095 on a final grant of Rs. 86,00,000.	The grant was a lumpsum provision as a measure of accelerating food production. It was not possible to apportion the amount among several sub-heads. According to the breakup figures furnished by the Accountant-General for 'Works, Establishment and Tools and Plant' the total amounted to Rs. 85·9 lakhs. There was therefore not much variation.
17	Pages 10 and 319, Paragraph 12 (2).	Grant XXXVI—72. Capital Outlay on Industrial Developments—a. Investments in Government Commercial Undertakings—J. Kerala Soap Institute.	Saving of Rs. 2,24,485 on a final appropriation of Rs. 2,50,000.	An amount of Rs. 2,10,000 was provided by additional appropriation for paying the market value of the building of the Kerala Soap Institute, Kozhikode. The building was owned by the P.W.D. and necessary book adjustments had to be made by debiting the value to the Industries Department with a corresponding credit to P.W.D. The value of the building was estimated to be Rs. 2,24,400. Since final orders of the Government in the matter were received late no adjustment could be made.
18	Pages 10, 342, 343, 347 and 348, Paragraph (12) 2.	Grant XXXVIII—(1) 81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—1. Hydro-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Saving of Rs. 1,13,186 on a final appropriation of Rs. 1,24,300.	The provision in respect of these items were based on the forecasts of the High Commissioner for India or the Director-General, India Stores Department, London, as well as the anticipated payments for certain items for which materials had been received. As pay-
		(2) B. Mettur Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Saving of Rs. 1,02,892 on a final appropriation of Rs. 1,20,900.	

	(3) A. Pykara Hydro-Electric Scheme—2. Pykara Plant Extension III—and final stage—d. Suspense—London Stores.	Saving of Rs. 1,70,142 on a final appropriation of Rs. 4,17,400.	ments were not made by the High Commissioner as per his forecast, and as certain debits did not materialise, the savings occurred.
	(4) B. Mettur Hydro-Electric Scheme—1. Madras-Mettur Interconnection—d. Suspense—London Stores.	Saving of Rs. 5,55,376 on a final appropriation of Rs. 12,08,600.	

III—Injudicious reappropriations and surrenders causing excesses over allotments.

19 Pages 10 and 74, Paragraph 12 (3).	Grant XI—25. General Administration, District Administration and Miscellaneous—C. Grant for Sinking of Wells for Grow More Food.	Excess of Rs. 5,37,345 on a final appropriation of Rs. 36,15,000.	Due to conversion of larger number of subsidy loans towards the end of the year not foreseen and provided for.
	Administrative Charges—Expenditure on Special Staff Employed in connection with the Wells Scheme.	Excess of Rs. 20,817 on a final appropriation of Rs. 79,800.	Due to excess expenditure on account of the payments made during the year towards arrear salaries, T.A., etc., not anticipated and provided for.
20 Pages 11 and 81, Paragraph 12 (3).	Grant XII—Administration of Justice—27. Administration of Justice—b. Criminal Courts—F. Compensations to Local Bodies, Forest Panchayats and Others in lieu of Magisterial Fines.	Excess of Rs. 1,48,270 on a final appropriation of Rs. 2,14,500.	Mainly due to heavy payments during the closing months of the year not anticipated for want of particulars pending reconciliation of the departmental and treasury figures and consequent delay in the issue of reconciliation certificates by the District Magistrates.
21 Pages 10 and 57, Paragraph 12 (3).	Grant XVII—b. Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works for which Capital Accounts are kept—Working Expenses—Irrigation Works—Productive Works—b. Maintenance and Repairs.	Excess of Rs. 4,14,287 on a final appropriation of Rs. 1,11,82,700.	Consequent on the reclassification of the Pennar River Canals System from the productive category to unproductive category with effect from 1952-53 the provision for the system under "XVII. b. Maintenance and Repairs" had to be surrendered. As the repair works to the Krishna Anicut consequent on major breaches at that time were in full swing the exact requirements could not be accurately foreseen. The additional appropriation asked for was not sanctioned by Government. Hence the excess which is only about 37 per cent.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		III—Injudicious reappropriations and surrenders causing excesses over allotments—cont.		
22	Pages 10, 11, 260 and 262, Paragraph 12 (3).	Grant XXVIII—52. Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electricity Schemes—(ii) Post-war Reconstruction—a. Pykara Hydro-Electric Scheme—1. Moyar Scheme (Charged).	Excess of Rs. 13,66,462 on a final appropriation of Rs. 1,08,400.	The reasons for the variations are as follows:—Having regard to the fact that it will not be reasonable to charge a full year's interest on the capital outlay spread over all the months of the year, interest is calculated on the cumulative capital outlay at the beginning of the year and half the capital outlay during the year at the prescribed rates. On this basis, the final appropriation for 1952-53 should have comprised of the following:— (1) Interest on capital outlay adjusted in the accounts of 1951-52. (2) Interest on half the capital outlay in 1951-52 not taken into account in item (1) above. (3) Interest on half the capital outlay in 1952-53.
		4. Pollachi Scheme (Charged) ..	Saving of Rs. 12,02,738 on a final appropriation of Rs. 12,16,300.	
		d. Machkund Hydro-Electric Scheme (Charged).	Excess of Rs. 5,93,054 on a final appropriation of Rs. 20,97,800.	
				Due to misapprehension that the provision for item (2) was already included in item (1) above, the final appropriation was calculated for items (1) and (3) only. Such a thing happened in 1951-52, also and the matter has already been fully discussed by the Public Accounts Committee. The correct procedure is being followed in the subsequent years. This is only an internal adjustment in the Government Accounts. While the final appropriation was based on the estimated outlay in the year, the adjustment was with reference to the actual outlay. This has also contributed to the variation.
23	Pages 11 and 346, Paragraph 12 (3).	Grant XXXVIII—81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—1. Hydro-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—C. Papanasam Hydro Thermal Scheme—d. Suspense—1. London	Excess of Rs. 3,07,980 on a final appropriation of Rs. (—) 2,25,500.	The provision under this head was as per High Commissioner's forecast. The actuals as per departmental books under this head are Rs. (—) 1,64,965 only. The actuals under other Suspense Accounts 1 (d) (2) are Rs. 33,23,006 as per Accountant-General's

	Stores.		books and Rs. 35,70,451 as per departmental books. If the Accountant-General's figures under the heads "London Stores" and "Other Suspense Accounts" are taken together, it will be seen that the totals as per Accountant-General's books and the departmental accounts agree. With reference to the departmental figure, the net variation to be explained will be only Rs. 60,535 (Rs. 2,25,500 — Rs. 1,64,965). This is mainly due to payment having been made to the extent of Rs. 16,624 over and above the forecast of the High Commissioner and less credits on account of non-receipt of materials to the extent of Rs. 43,911.
24 Pages 11 and 374, Paragraph 12 (3).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—2. Suspense (Personal Deposit).	Excess of Rs. 90,09,314 on a final appropriation of Rs. 8,64,22,000.	As a sum of Rs. 68,47,400 under this head was expected to become surplus to requirements it was surrendered. The excess was due to— (1) remittance in transit in March 1953 and brought to account by District Supply Officer in the next year; (2) non-adjustment of advances made at the end of the year.
25 Pages 11 and 420, Paragraph 12 (3).	Grant XLII—Loans and Advances by the State Government—Loans to Municipalities, Port Funds, etc.—c. Loans to Municipalities—A. Loans for the Construction of Roads, Bridges, Markets and Buildings, Electric Lighting, etc., sanctioned by the Local Administration Department.	Excess of Rs. 2,25,950 on a final appropriation of Rs. 8,05,900.	The excess amount of Rs. 2,25,950 represents the loan sanctioned by the Government of India for re-lending to the Madurai Municipal Council for the extension of sewage farm. As the loan was financed by the Government of India, no provision was made in the State Budget under a misapprehension.

IV—Cases of non-surrender of savings.

26 Pages 11 and 123, Paragraph 12 (4).	Grant XVII—Public Health—39. Public Health—c. Works—B. Post-war Reconstruction—Rural Water Supply—I. Estimates for the Board of Revenue—Expenditure on the Development of Rural Water Supply—(ii) Scheduled Areas—Works.	Saving of Rs. 1,10,364 on a final appropriation of Rs. 1,60,000.	Due to the slow progress in the execution of works.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		IV—Cases of non-surrender of savings—cont.		
27	Pages 11 and 127, Paragraph 12 (4).	Grant XVIII—40. Agriculture—d. Agricultural Demonstration and Propaganda including Public Exhibition and Fairs—1. Ordinary Areas—(i) Excluding Post-war Reconstruction—3. Purchase and Distribution of Seeds, Manures, etc.	Saving of Rs. 4,19,033 on a final appropriation of Rs 8,06,100.	Due to adverse market conditions, cotton seeds could not be procured as expected and hence the saving.
28	Pages 11 and 155, Paragraph 12 (4).	Grant XXI—Industries—43. Industries and Supplies—a. Industries—N. Post-war Reconstruction—(viii) Intensive Khadi Scheme—3. Other Charges.	Saving of Rs. 1,12,451 on a final appropriation of Rs. 36,95,500.	The savings under this sub-head were due to the curtailment of production on account of heavy accumulation of stocks of Khadi in Khadi centres. Consequent on the heavy accumulation of stocks of yarn in the Intensive Khadi Centres, instructions were issued on 30th January 1953 that the expenditure on the purchase of yarn, which forms the major items of expenditure under this head, should be curtailed. The savings were mainly due to the above reason and could not be anticipated.
29	Pages 11 and 267, Paragraph 12 (4).	Grant XXIX—54. Famine—A. Famine Relief—b. Relief Works—2. Irrigation Works.	Saving of Rs. 5,78,934 on a final appropriation of Rs. 18,80,900.	Mainly due to wrong classification. Certain items of expenditure under the sub-head "b. 2. Irrigation Works", was wrongly debited to "b. 3. Other Works" or "18. Minor Irrigation Works".
30	Pages 11 and 277, Paragraph 12 (4).	Grant XXXII—57. Miscellaneous—f. Contributions—F. Technical and Vocational Training for ex-servicemen.	Saving of Rs. 1,94,734 on a final appropriation of Rs. 4,68,400.	Mainly due to erroneous provision of Rs. 2,00,700 proposed under this sub-head in addition to the provision of Rs. 2,04,600 under the head "47. Miscellaneous—a. Labour—III. Commissioner of Labour—A. Direction—5. Charges Payable to Other Governments, Departments, etc.," to which the expenditure is correctly debitable. Necessary action has since been taken to guard against a recurrence of such double provision in future.

31	Pages 11 and 374, Paragraph 12 (4).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—C. Wheat and Wheat Products—2. Suspense (Personal Deposits).	Saving of Rs. 6,92,733 on a final appropriation of Rs. (—) 1,20,52,900.	Due to non-receipt of debits from an Accounts office and large sale proceeds.
32	Pages 11 and 376, Paragraph 12 (4).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—C. Other Miscellaneous Schemes—D. Purchase and Distribution of Paddy and Other Seeds—2. Suspense (Personal Deposits).	Saving of Rs. 1,40,389 on a final appropriation of Rs. 2,000.	Due to adjustments made in March 1953 supplementary accounts in clearance of certain outstanding items which arose as a result of omission of credits in the departmental accounts from 1949-50 to 1952-53. The extent of the adjustment that could be carried out in the departmental accounts as a result of the reconciliation, could not be anticipated at the time of submission of proposals for final grant. Hence this variation.

V—Cases of unremedied or uncovered excesses.

33	Pages 11 and 53, Paragraph 12 (5).	Grant VIII—Irrigation—18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Irrigation Works—Works for which no Capital Accounts are kept—Minor Irrigation—Revenue Department—h. Maintenance and Repairs—B. Scheduled areas.	Excess of Rs. 1,92,157 on a final appropriation of Rs. 1,02,300.	Expenditure wrongly classified under this head instead of under "g. A." not pointed out in time by the Departmental Officer for rectification.
34	Pages 11 and 70, Paragraph 12 (5).	Grant XI—25. General Administration—District Administration and Miscellaneous—w. Other Establishments—B. Ryotwari Village Service—1. Ordinary Areas—2. Allowances.	Excess of Rs. 1,41,951 on a final appropriation of Rs. 55,70,000.	Due to the payment of Dearness Allowance to the following additional village establishments sanctioned in 1952-53 over and above the strength of 1951-52 :— Munsifs and Headmen, 128. Karnams, 39. Vettis, 286. Though the excess expenditure appears to be large (Rs. 1·42 lakhs) it is only 2½ per cent of the final appropriation.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		V—Cases of unremedied or uncovered excesses—cont.		
35	Pages 11 and 102, Paragraph 12 (5).	Grant XV—Education—37. Education—C. Primary—1. Grant to Local Bodies—I. Ordinary Areas—2. Grants under proviso to section 37 of Act VIII of 1920.	Excess of Rs. 9,74,869 on a final appropriation of Rs. 28,15,000.	Mainly due to wrong classification.
36	Pages 12 and 155, Paragraph 12 (5).	Grant XXI—Industries—43. Industries and Supplies—a. Industries—N. Post-war Reconstruction—(viii) Intensive Khadi Scheme—4. Contingencies.	Excess of Rs. 87,043 on a final appropriation of Rs. 1,62,043.	The excess under this sub-head was mainly due to wrong classification of expenditure in the Intensive Khadi centres between the sub-heads of account as explained against 'Other Charges'.
37	Pages 12 and 168, Paragraph 12 (5).	Grant XXIII—47. Miscellaneous Departments—Harijan Welfare Department—D. Communities eligible for help by the Harijan Welfare Department—Public Health—1. Construction and Repair of Wells, Pathways, etc.	Excess of Rs. 1,32,108 on a final appropriation of Rs. 5,77,600.	There was a saving of Rs. 1,05,386 under the detailed head, viz., grant towards half cost of acquisition of house sites for Adi-Dravidas under the same head. If expenditure on both the detailed sub-heads is taken together there is no considerable excess expenditure.
38	Pages 12 and 174, Paragraph 12 (5).	Grant XXV—50. Civil Works—h. Suspense—B. Other Suspense Accounts—Public Works Department.	Excess of Rs. 5,39,059 on a final appropriation of Rs. 7,40,300.	The minor head 'Suspense' is not a final head of account. It relates to interim transactions in respect of which further action in the form of payment or adjustments of values is necessary before they can be considered complete. The excess is mainly due to debit advice received from the High Commissioner, London, for machinery supplied by him and adjustment of debits in supplementary accounts not anticipated.
39	Pages 12 and 235, Paragraph 12 (5).	Grant XXVI—50. Civil Works—Establishment and Tools and Plant—f. Tools and Plant—Highways Department—A. Excluding Post-war Reconstruction—2. Repairs and Carriage—I. Ordinary Areas.	Excess of Rs. 2,43,764 on a final appropriation of Rs. 36,23,900.	Out of the excess of Rs. 2,43,764 a sum of Rs. 1,01,389 relates to the divisions now in Andhra State and the balance of Rs. 1,42,375 of the excess is due to certain adjustments not anticipated.

40	Pages 12 and 270, Paragraph 12 (5).	Grant XXX—Pensions—55. Superannuation Allowances and Pensions—h. Deduct Pensionary Charges Transferred to Commercial Departments—e. 81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes.	Saving of Rs. 1,73,255 on a final appropriation of Rs. (—) 3,36,000.	This is an adjusting head. Pensionary charges relating to "81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes" are shown under that head and are therefore deducted from the head "55. Superannuation Allowances and Pensions." The excess under this head is due to the savings in the other head, viz., "81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes".
41	Do.	Grant XXX—Pensions—55-A. Commutation of Pensions Financed from ordinary revenues—a. Amount Transferred from "83. Payments of Commuted Value of Pensions—Voted".	Saving of Rs. 1,96,161 on a final appropriation of Rs. 15,50,600.	Due to recoveries from other Governments being less than anticipated.
42	Pages 12 and 271, Paragraph 12 (5).	Grant XXXI—56. Stationery and Printing—I Stationery—a. Stationery Office—E. Packing and Carriage of Stationery.	Excess of Rs. 3,02,856 on a final appropriation of Rs. 80,000.	Due to the wrong inclusion of freight charges on account of paper consignments received from the various paper mills under this head of account.
43	Pages 12 and 295, Paragraph 12 (5).	Grant XXXV—68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive—Post-war Reconstruction—5. Malampuzha Project—J. Suspense.	Excess of Rs. 1,02,102 on a final appropriation of Rs. 5,75,600.	Due to adjustment of debits in respect of supplies from the India Stores Department and larger debits under purchases than anticipated.
44	Pages 12 and 296, Paragraph 12 (5).	68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive Post-war Reconstruction—7. Manimuthar Project.	Excess of Rs. 1,11,161 on a final appropriation of Rs. 5,20,000.	Due to acceptance of debits advised by the Public Works Workshops in March 1953 supplementary accounts for materials which were actually received after 1st April 1953.
45	Pages 12 and 297, Paragraph 12 (5).	68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Navigation Works—Unproductive—Post-war Reconstruction—10. Lower Bhavani Project.	Excess of Rs. 3,52,628 on a final appropriation of Rs. 14,12,500.	Due to adjustment of debits on account of cost of cement supplied by India Stores Department and Railway credit notes not anticipated and provided for.
46	Pages 12 and 319, Paragraph 12 (5).	Grant XXXVI—82. Capital Account of the Works Outside the Revenue Account (Industries Department)—(1) Excluding Post-war Reconstruction—a. Original Works—A. Sinking of Artesian Wells—6. Other Charges.	Excess of Rs. 1,00,722 on a final appropriation of Rs. 92,800.	Mainly due to omission to make provision for adjustment of drilling expenses and due to mis-classification in the accounts.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		V—Cases of unremedied or uncovered excesses—cont.		
47	Pages 12 and 355. Paragraph 12 (5).	Grant XXXVIII—81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—II. Thermo-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—D. Madras Thermal Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Excess of Rs. 1,05,839 on a final appropriation of Rs. 14,900.	An adjustment transferring Rs. 52,565 from London Stores to other Suspense Accounts made in IV Supplemental Accounts of 1952-53 has not been taken into account by the Accountant-General. Excluding this, the net variation to be explained would be as follows:— RS. Excess as above .. .. 1,05,839 *Less* Credit in IV Supplemental Accounts .. .. 52,565 53,274 This excess is due to the adjustment of certain payments relating to previous years in the Supplemental Accounts and also due to anticipated credit adjustments not having materialised.
48	Pages 12 and 371, Paragraph 12 (5).	Grant XXXIX—82-B. Capital Outlay on Road Transport Schemes Outside the Revenue Account—a. Passenger Bus Service—D. Suspense—1. Purchase.	Excess of Rs. 1,78,080 on a final appropriation of Rs. 45,000.	Due to receipt of larger number of debit advices from the Accountant-General than anticipated. The debits had to be cleared in the year itself.
49	Pages 12 and 374, Paragraph 12 (5).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—1. Cost of Purchase of Grain.	Excess of Rs. 10,65,369 on a final appropriation of Rs. 2,27,13,800.	The provision was based on the actuals available at the time of framing the final revised estimates for 1952-53 in December 1952. As payments of subsidy in the closing months was heavier than anticipated there was an excess.
50	Do.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—A. Common Suspense for Grain Supply Schemes.	Excess of Rs. 18,79,141 on a final appropriation of Rs. (—) 33,400.	Non-utilization of provision for adjustment of outstanding items of previous years for want of particulars.

51	Do.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Scheme—D. Other Grains—1. Cost of purchase of Grain.	Excess of Rs. 1,47,447 on a final appropriation of Rs. 9,00,900.	Due to heavy payments in a district in March 1953 on account of extra transport charges and losses.
*52	Do.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—D. Other Grains—2. Suspense (Personal Deposits).	Excess of Rs. 37,62,785 on a final appropriation of Rs. 82,13,600.	Due to advances made to a State Government for supply of jowar at the close of the year. Credit expected from the Government of India having been received too late for modifying the provision, etc.
53	Pages 12 and 420, Paragraph 12 (5).	Grant XLII—Loans and Advances by State Government—d. Advances to Cultivators—F. Loans under the special rules for pumping installations.	Excess of Rs. 1,96,370 on a final appropriation of Rs. 6,13,000.	Due to the adverse seasonal conditions in the Composite State, there was heavy demand for loans. The excess expenditure was met from the appropriation under the head "Loans under the Land Improvement Loans and Agricultural Loans Act."
		VI—Other Items.		
54	Pages 16 and 33, Paragraph 19.	Grant I—Land Revenue.	Loss of Rs. 1,200, due to non-recovery of rent.	The sum of Rs. 1,200 has been recovered subsequently.
55	Pages 16 and 43, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	1. Loss in revenue of Rs. 5,950, plus Rs. 325 on sale of fuel and bamboo coupes.	The Solvency certificate submitted by a tenderer who made the highest offer was not correct. He was rejected and the next highest tenderer was accepted. The loss was therefore written off by Government. Instructions have been issued to the effect that solvency certificates issued by Tahsildars or Deputy Tahsildars only should be accepted at the time of sale.
			2. Loss of Rs. 2,006 being the balance of arrear lease amount after adjusting the security deposit of Rs. 300 in respect of the lease of a coupe.	Amount not recovered from the lessee. The solvency certificate issued by the Magistrate was not correct.
56	Pages 16 and 44, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	Loss of revenue Rs. 4,477 on removal of auctioning of cardmoms.	The right to collect and remove cardamoms was auctioned and the highest bidder was for Rs. 6,577. The lessee who paid the earnest money and produced a solvency certificate did not pay the bid amount. A resale was conducted and the bid amount was less by Rs. 4,777. The net loss was Rs. 4,477 and it could not be recovered. The solvency certificate was incorrect. The Adhikari of Mondur Amsom who issued the certificate was suspended.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		VI—Other Items—cont.		
57	Pages 16 and 44, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	Loss of Rs. 15,936—8—0.	The district Forest Officer, Salem South notified the sale of certain fuel coupes in public auction at Salem on 4th March 1946. The bids for certain coupes were not satisfactory and hence fresh tenders were called for. There was a second sale. Instead of enforcing the terms of agreement certain traders were given the option of resiling from the contract and were allowed the refund of their earnest-money deposit. As a result of this second sale there was a loss of Rs. 15,936-8-0 which was waived by Government.
58	Pages 16 and 136, Paragraph 19.	Grant XVIII—Agriculture	Loss of Rs. 4,688	The amount of Rs. 4,688 represents the cost of indigo seeds left unsold, as its germination capacity was poor and the season was unfavourable. The amount was written off by the Government.
59	Pages 17 and 236, Paragraph 19.	Grant XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	Loss of Rs. 12,872 ..	Due to non-recovery of the share of Tellicherry Municipality towards the cost of constructing a protective wall along the sea coast in that Municipal area.
60	Pages 386-388, Paragraph 4.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—III. Schemes under the control of the Director of Industries and Commerce.	The scheme resulted in a net loss of Rs. 10,909.	1. Though the production in the Beypore Coir Factory was stopped from 31st August 1952, the establishment of the factory was continued up to 31st December 1952. A skeleton staff had to be continued up to 31st December 1952 to look after the work connected with the winding up of the transactions of the factory, disposal of goods, closing of account, etc. 2. There was a loss of Rs. 3,214 due to the revision of price of coir goods consequent to the steep fall in price of coir and coir goods in the market. 3. The Superintendent and the Senior Assistant Inspector who were in charge of the coir factory were placed under suspension for the various irregularities and shortages noticed The Superintendent was subsequently removed from Public Service. Action against the Senior Inspector is being pursued.

61	Pages 11 and 22, Paragraph 28.	Grant Nos. I to XXXVII ..	.. Non-receipt of reconciliation certificates from the Chief Controlling Officers.	As per the recommendations of the Committee the Government have informed all officers that they will be constrained to take severe disciplinary action against the officers responsible for any avoidable delay. The Accountant-General has also been asked to bring to the notice of the Government individual cases of bad delays for taking suitable action against the defaulting officers. In view of these instructions issued in May 1954 the Government expect that a certificate of reconciliation will be furnished to the Accountant-General in time before the accounts of the year are closed.
62	Page 18, Paragraph 23.	Local Audit and Inspection	.. Irregularities pointed out by the Audit.	The accounts of the General Road Traffic Board (now State Transport Authority) for the year 1952–53 were test-audited by Accountant-General's Office Staff on 11th and 12th January 1954. The defects pointed out by the Accountant-General were rectified and a final report was sent to him on 11th March 1955.
63	Pages 21–22, Paragraph 27.	Clearance of objections ..	.. Items of objections raised upto end of 1952–53 and outstanding on 30th November 1955 in Public Works Department.	Chief Engineers are taking necessary steps to clear off outstanding objections by paying special attention on this item of work.

[11th August 1956

APPENDIX B.

(Vide paragraph 15 of the Report.)

NOTE FOR THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

[Paragraphs 8 and 9 on pages 7 and 8 of the Appropriation Accounts for 1952–53 and the Audit Report, 1954.]

[SUBJECT.—*Appropriation Accounts of the State of Madras for 1952–53—Expenditure in excess of final appropriation under certain grants—Regularization.*]

The Accountant-General, Madras, has reported that the following excesses over voted grants and charged appropriations occurred in the year 1952–53:—

Serial number.	Number and name of grant.	Final grant.	Expenditure.	Excess.	Percentage of excess.
(1)	(2)	(3) RS.	(4) RS.	(5) RS.	(6)
	A. Voted Grants.				
1	II. State Excise Duties.	80,20,800	80,46,963	26,163	0·3
2	X. State Legislature.	32,22,800	34,36,607	2,13,807	6·6
3	XI. District Administration and Miscellaneous.	6,04,27,900	6,09,16,721	4,88,821	0·8
4	XII. Administration of Justice.	1,60,96,000	1,64,52,209	3,56,209	2·2
5	XIII. Jails	1,43,86,100	1,44,58,035	71,935	0·5
6	XVI. Medical ..	3,71,93,100	3,80,33,356	8,40,256	2·3
7	XXV. Civil Works—Works.	5,93,38,100	6,19,45,863	26,07,763	4·4
8	XXVII. Civil Works—Grants-in-aid.	1,55,82,100	1,58,43,361	2,61,261	1·7
9	XXVIII. Electricity.	4,03,36,100	4,17,96,683	14,60,583	3·6
10	XXX. Pensions ..	2,17,33,400	2,22,98,705	5,65,305	2·6
11	XXXIII. Road Transport Schemes.	1,11,28,500	1,16,48,040	5,19,540	4·7
12	XXXIX. Capital Outlay on Road Transport Schemes.	7,45,400	10,36,851	2,91,451	39·1
13	XLI. Capital Outlay on Schemes of State Trading.	8,95,04,700	10,56,05,611	1,61,00,911	17·9

11th August 1956]

Serial number.	Number and name of grant.	Final grant.	Expenditure.	Excess.	Percentage of excess.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS.	RS.	RS.	
	B. Charged Appropriations.				
1	IV. Forest	1,500	1,507	7	..
2	VI. Motor Vehicles Acts.	92,87,100	92,88,670	1,570	0·01
3	X. State Legislature.	48,200	50,706	2,506	5·2
4	XXI. Industries ..	2,16,900	2,50,771	33,871	15·6
5	XXII. Cinchona and Fisheries.	5,93,100	6,08,211	15,111	2·5
6	XXXII. Miscellaneous.	57,300	57,361	61	0·1
7	XXXIII. Road Transport Schemes.	3,85,100	3,88,897	3,797	1·0

The Annexure to this note explains the reasons for the excess expenditure in each case. According to Article 205 (1) of the Constitution of India, if any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Legislative Assembly a demand for such excess. The procedure prescribed in regard to the presentation, etc., of the annual financial statement and demands for grants will apply to excess demands also. The Public Accounts Committee's recommendation is requested in regard to the presentation of demands to the Legislative Assembly to cover the excess expenditure during 1952–53.

ANNEXURE.

A. Voted Grants.

(*See* paragraph 1 of the note.)

1. *Grant II—State Excise Duties* (*Excess Rs.* 26,163—*Voted*).—The percentage of excess to the final grant is 0·3 only and does not call for any special remarks.

2. *Grant X—State Legislature* (*Excess Rs.* 2,13,807—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following Heads:—

(i) Elections—r. Other Elections—Charges—A. Elections—

	RS.
1. Pay of Special Officers and Establishments ..	68,053
2. Allowances	1,61,664

The excess was due mainly to the fact that while submitting reports on the estimated expenditure for the three months from 1st January to 31st March 1953, most of the Collectors omitted a portion of the expenditure on the pay and allowances of the special staff sanctioned for the work connected with the annual revision of electoral rolls, 1952.

As the final appropriation was based on the figures furnished by the Collectors and other officers concerned, the excess expenditure under this sub-head could not be anticipated in time and provided for.

3. *Grant XI—District Administration and Miscellaneous* (*Excess Rs.* 4,88,821—*Voted*).—The excess was due to the conversion of larger number of loans into subsidies towards the end of the year which could not be foreseen and provided for. The excess is only 0·8 per cent of the final appropriation and is negligible.

4. *Grant XII—Administration of Justice* (*Excess Rs.* 3,56,209—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following sub-heads:—

		RS.
(i)	27. Administration of Justice—b. Law Officers —C. Allowances and Honoraria.	59,740
(ii)	27. Administration of Justice—h. Criminal Courts—E. Contingencies.	53,404
(iii)	27. Administration of Justice—h. Criminal Courts—F. Compensation to Local Bodies and others in lieu of Magisterial fines.	1,48,270

Item (i).—The original appropriation was Rs. 4,24,200. A supplementary appropriation of Rs. 98,200 and a re-appropriation of Rs. 16,000 were obtained raising the final appropriation to Rs. 5,38,400. But, due to additional expenditure on account of fees to the Advocate-General and to Pleaders not in Government service in cases where the Government was a party, the actual expenditure worked up to Rs. 5,98,140 resulting in an excess of Rs. 59,740 which could not be anticipated and provided for.

Item (ii).—The excess expenditure was mainly due to sanction of temporary additional courts, payments of travelling allowance and diet and road money to Prosecutors and witnesses which could not be correctly estimated and provided for.

Item (iii).—The excess was due to heavy payments during the closing months of the year which could not be anticipated for want of particulars pending reconciliation of the departmental and treasury figures and consequent delay in the issue of reconciliation certificates by the District Magistrates.

5. *Grant XIII.—Jails* (*Excess Rs.* 71,935—*Voted*).—The percentage of excess to the final grant is 0·5 only and does not call for any special remarks.

6. *Grant XVI.—Medical* (*Excess Rs.* 8,40,256—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following sub-head:—

	RS.
38. Medical—b. Hospitals and Dispensaries—B. Mufassal Hospitals and Dispensaries—I. Ordinary areas—7. Medicines and Hospital necessaries.	8,18,080

The excess was due to the increase in the number of patients treated in Government Hospitals and also to the omission to provide funds for packing and transit charges for stores indented for. Heavy payments towards stores supplied by the Medical Stores Department received towards the end of the year which was not anticipated also contributed to the excess expenditure.

11th August 1956]

Though a supplementary grant of Rs. 15,46,700 was obtained in March 1953, the actual expenditure was much larger and this could not be foreseen.

7. *Grant XXV—Civil Works—Works* (*Excess Rs.* 26,07,763—*Voted*).—The excess was due to less recovery than anticipated from the Government of India on account of National Highways and increased expenditure on other road works than anticipated.

8. *Grant XXVII—Civil Works—Grants-in-aid* (*Excess Rs.* 2,61,261—*Voted*).—The excess occurred mainly under " 50. Civil Works—g. Grants-in-aid—(ii) Post-war Reconstruction—G. Grants to Local Bodies for new road works "—3,49,550.

A provision of Rs. 40,00,000 was made under this head in the Budget Estimates. A sum of Rs. 34,94,950 was distributed to district boards and the Chittoor Municipal Council towards the expenditure on the normal programme of Post-war Road Development Works. The adverse seasonal conditions caused by the failure of the monsoon necessitated the sanctioning of additional grants to some of the district boards which were asked to take up works for providing relief to unemployed agricultural labourers. To meet the requirements, an additional amount of Rs. 11,00,000 by re-appropriation was provided. A token supplementary grant was also obtained. The final grant was thus fixed at Rs. 51,00,000. But the actual expenditure was even larger (Rs. 54,49,650), resulting in an excess of Rs. 3,49,550 which was unexpected and could not be provided for.

9. *Grant XXVIII—Electricity* (*Excess Rs.* 14,60,583—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
(i) XLI. Receipts from Electricity Schemes—Working Expenses—II. Thermo-Electric Schemes—B. Vijayavada Scheme—g. Suspense—Other Suspense Accounts.	4,56,905
(ii) XLI. Receipts from Electricity Schemes—Working Expenses—II. Thermo-Electric Schemes—E. Madras Scheme—g. Suspense—Other Suspense Accounts.	10,05,078

The excesses were due to increase under billing suspense and miscellaneous Public Works advances, which were not anticipated and hence not provided for. The excess is only 3·6 per cent of the final appropriation of Rs. 403·4 lakhs.

10. *Grant XXX—Pensions* (*Excess Rs.* 5,65,305—*Voted*).—The excess was due to larger expenditure than anticipated on payment of pensions to Madras Government pensioners and also to larger number of commutations than anticipated.

11. *Grant XXXIII—Road Transport Schemes* (*Excess Rs.* 5,19,540—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
(i) XLVI-A. Receipts from Road Transport Schemes—Working Expenses—b. Operation—A. Bus Service—	
(*a*) 7. Petrol, diesel oil and other fuels ..	1,15,604

	RS.
(*b*) 9. Repairs and servicing including spare parts, accessories and lubricants.	1,80,409
(*c*) 11. Other charges	1,09,326
(ii) XLVI-A. Receipts from Road Transport Schemes—Working Expenses—b. Operation—D. Depreciation Reserve Fund—1. Provision for depreciation for transfer to the Depreciation Reserve Fund.	1,37,462

Item (i)—(*a*), (*b*) *and* (*c*).—The increase in expenditure was due to the increase in the price of petrol, diesel oil and other fuels and under other charges. There was also larger expenditure on repairs and on servicing of buses due to the bulk of the fleet being over-aged. This could not be correctly gauged and provided for.

Item (ii).—The original appropriation under this sub-head was Rs. 11,74,000. But due to an underestimation of the contributions payable for the year, a sum of Rs. 6,56,700 was surrendered, reducing the final grant to Rs. 5,17,300. This resulted in an excess expenditure of Rs. 1,37,462.

12. *Grant XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes* (*Excess Rs.* 2,91,451—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
82. B. Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account—a. Passenger Bus Service—D. Suspense—	
1. Purchase	1,78,080
2. Miscellaneous Advances	2,47,432

The excess was due to larger debits than anticipated in respect of supplies made by the Supplies Department and debits for the value of supplies and services rendered to other Governments, departments, etc., not having been raised during the year due to non-receipt of bills duly accepted by the departmental officers before the close of the year.

13. *Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading* (*Excess Rs.* 1,61,00,911—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
(i) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—A. Common suspense for grain supply schemes.	18,79,141
(ii) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—2. Suspense (Personal deposits).	90,09,314
(iii) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—D. Other grains—2. Suspense (Personal deposits).	37,62,785
(iv) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—c. Other Miscellaneous Schemes—E. Purchase and distribution of manure—2. Suspense (Personal deposits).	50,75,128

11th August 1956]

Item (i).—For want of particulars and pending finalization of correspondence in the matter, outstanding items of previous year could not be adjusted in the year, as anticipated. Likewise, for want of particulars, some debits and credits relating to 1952–53 also could not be adjusted. These contributed to the excess expenditure under this sub-head.

Item (ii).—The excess was due to the fact that the remittances from out of the Personal Deposit Account of the Commissioner of Civil Supplies made to District Supply Officers which were in transit on the last date of March 1953 were brought to account by the latter in their accounts for April 1953 (Rs. 57·01 lakhs). Besides due to non-movement of the entire stocks of rice before the end of the year, a sum of Rs. 33 lakhs advanced to certain State Governments towards the close of the year could not be adjusted. This also contributed to the increase in the expenditure.

Item (iii).—The excess was due to unanticipated advances made to a State Government towards the close of the year for the purchase of jowar; non-receipt of the credit expected from the Union Government for supply of milo during the year and non-realization of the subsidy anticipated from the Union Government.

Item (iv).—The excess was due to the raising of debit by the Government of India in the year towards the value of chemical fertilizers supplied by them. This was not anticipated and hence could not be provided for.

B. CHARGED APPROPRIATIONS.

(*See* paragraph 1 of the note.)

The excesses under items 1, 2, 3, 5, 6 and 7 are small and do not call for any special remarks.

14. *Grant XXI—Industries—(Excess Rs.* 33,871—*Charged*).—The excess was mainly due to the cumulative Capital Outlay on which interest is charged being larger than estimated.

APPENDIX C.

(Vide paragraph 33 of the Report.)

NOTE FOR THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

Criteria for treating schemes of new expenditure as " New Services ".

The Government often find it necessary to introduce in the course of a year schemes of new expenditure, i.e., schemes which have not been provided for in the budget of the year. Some of the schemes have to be treated as " New Services " requiring the *prior* approval of the Legislature, while in the case of other schemes, expenditure can be incurred within the funds already provided by the Legislature under the demand concerned.

The Madras Public Accounts Committee has fixed certain criteria for treating new schemes as " New Services "—See *Annexure* I. These criteria are in force with effect from the 1st April 1950. The Accountant-General, Madras, has now pointed out that the working of the existing rules has given rise to some difficulties in interpretation and has suggested that they may be clarified on the lines indicated by him—See *his note in Annexure II.*

[11th August 1956

The Government are in general agreement with the suggestions of the Accountant-General and accordingly propose that the existing criteria for treating schemes as "New Services" may be modified as shown below:—

Item of expenditure.	*When to be treated as a "New Service"*	
	Under the existing rules.	*As proposed.*
(1)	(2)	(3)
(1) Employment of additional staff for re-organization of an existing administrative unit such as the bifurcation of a Revenue or a Police district or the creation of a new administrative unit, e.g., a new P.W. Circle.	When the cost involved exceeds Rs. 30,000 per annum. *Note.*—Employment of additional staff for normal increase of work in connection with an existing service or for a purely temporary need in Government Departments need not be treated as a "New Service".	If the extra expenditure on the expansion of an existing service exceeds Rs. 30,000 recurring per annum or Rs. 1 lakh non-recurring, taking the scheme as a whole (i.e., cost of establishment, buildings, equipment, other amenities, etc.) the scheme should be brought specifically to the notice of the Legislature.
* *	*	* *
(3) Works	When the cost of a new work exceeds Rs. 2 lakhs in the case of Electricity Schemes for extensions and improvements and Rs. 1 lakh in other cases.	As in column (2) *except* that expenditure on works relating to new schemes which also involve expenditure on staff, equipment, etc., the cost of the scheme as a whole should be taken into account and dealt with as in item (1).
* *	*	
(5) Purchase of additional machinery, etc.	When the cost exceeds Rs. 1 lakh.	

As suggested by the Accountant-General, examples to show how the new rule will work in practice will be embodied in the instructions to be issued by the Government. The main point is that employment of additional staff costing more than Rs. 30,000 per annum should be treated as a "New Service", when it involves the adoption of a new policy by the Government, i.e., the sanction or increase of the cadres of services or number of posts of a particular kind (either permanently or as a temporary measure) and that only when the expenditure is not likely to extend beyond a single financial year, it should be treated as arising out of a temporary need not requiring to be brought to the notice of the Legislature specifically.

2. The Public Accounts Committee is requested to indicate whether the existing procedure may be revised as indicated above.

T. A. VARGHESE,
Secretary to Government.

11th August 1956]

ANNEXURE I.

Instructions issued by the Government of Madras in 1950 in regard to new service schemes.

* * * *

General Instructions.

(i) The Government will not be prepared to sanction a "New Service" scheme for introduction in the course of a financial year, unless it satisfies one of the following criteria:—

(*a*) It is so essential that delay in sanctioning it is likely to cause a breakdown in the machinery of administration.

(*b*) It is highly remunerative.

(*c*) It relates to additional staff required very urgently for a project (i.e., large construction work) already sanctioned.

(*d*) Delay in sanctioning it is likely to cause permanent loss of revenue to the Government, e.g., cases of extension of supply of electric power to new industries, etc., that may utilize an alternative source of power.

(ii) The Madras Public Accounts Committee has fixed the following criteria for treating schemes as on "New Services" with effect from 1st April 1950:—

Item of expenditure. (1)	*Monetary limit.* (2)
1 Employment of additional staff for re-organization of an existing administrative unit such as the bifurcation of a Revenue or a Police district or the creation of a new administrative unit, e.g., a new Public Works Department Circle.	When the cost involved exceed Rs. 30,000 per annum.
2 Grants and contributions for existing purposes.	When the amount involved exceeds Rs. 12,500 recurring and Rs. 50,000 non-recurring.
3 Works	When the cost of a new work exceeds. Rs. 2 lakhs in the case of Electricity Schemes for extensions and improvements and Rs. 1 lakh in other cases.
4 Establishments and Committees for new objects and purposes.	When the expenditure is estimated to exceed Rs. 10,000 recurring and Rs. 30,000 non-recurring.
5 Purchase of additional machinery, etc.	When the cost exceeds Rs. 1 lakh.
6 Expenditure to be met from the lump-sum provision made in the budget for Irrigation and Electricity Schemes.	Irrigation schemes costing more than Rs. 1 lakh and electricity distribution schemes costing more than Rs. 3 lakhs, if the schemes are to be financed from the lump-sum provision made in the budget.
7 Revision of scales of pay ..	When the revision of a scale or scales of pay involves an extra cost of over Rs. 25,000 per annum.

[11th August 1956

(iii) The Public Accounts Committee has also decided that the following schemes need not be treated as on " New Services " whatever be the cost involved:—

(1) Employment of additional staff for normal increase of work in connexion with an existing service or for a purely temporary need in Government departments, except in cases covered by item (1) in clause (ii) above.

(2) Cases already approved by the Legislature but where the expenditure is subsequently expected to exceed appreciably the amount originally intimated to the Legislature.

NOTE.—Information regarding large variations should be given in the Budget Memorandum. Full information should be furnished to **the Finance (Budget General)** Department by the Departments of the Secretariat **in time for incorporation** in the (Budget Memorandum).

(3) Experiments, investigations and demonstrations.

NOTE.—All expenditure of this character incurred each year without fruitful result should be reported to the Accountant-General for **incorporation in the Appropriation Accounts, with suitable explanation for report to the Public Accounts Committee** in due course. For this purpose, **each department of the Secretariat** should send a **consolidated** statement of such **expenditure to the inance Department** every year by the 31st May. **'Nil' returns also should be sent to the Finance Department.**

ANNEXURE II.

[*Subject.*—Note by the Accountant-General, Madras, dated 27th January 1956—Schemes of New Expenditure treated as on a " New Service " by the Madras Government.]

Will the Secretary to Government, Finance Department, kindly refer to the note, dated 6th December 1950, wherein the revised criteria for " New Services " have been laid down?—*See* Annexure I.

2. According to item (iii) (1) of Part IV of the instructions, all expenditure on employment of additional staff for *normal* increase of work in connexion with an existing service, or for a purely temporary need in Government departments, is not to be treated as " New Service ", whatever be the cost involved. But in case of expenditure exceeding Rs. 30,000 per mensem on the employment of *additional* staff for reorganization of an existing administrative unit or the creation of a new administrative unit, the same is to be treated as " New Service ". The working of this rule appears to give rise to certain difficulties in interpretation, as illustrated by the example below:—

3. In G.O. No. 1117, Education, dated 23rd June 1955, Government have sanctioned the opening, from the academic year 1955-56, of three Government *Training* Colleges at Pudukkottai, Vellore and Komarapalayam (one of the three colleges being a Women's College). A broad break-up of the amount of expenditure covered by the sanction is as below:—

	RS.
(i) Establishment	**42,000 per annum.**
(ii) Buildings (construction of class rooms).	**50,000 non-recurring.**
(iii) Equipment and furniture	**54,000 non-recurring.**

11th August 1956]

(i) *Establishment.*—According to the rulings cited in paragraph 2 above, the expenditure is to be treated as a " New Service ", if it is not considered as expenditure on additional staff for *normal* increase of work in connexion with an existing service, viz., running of Government colleges. It can, however, be argued (and this principle is accepted in other States) that the creation of new institutions like Colleges, Hospitals and Jails cannot be considered to be in response to the normal increase of work in Government departments. I personally feel that it will be risky to consider the creation of new institutions as arising out of " normal increase in Government work ", as in that case, almost any expenditure, however large, on fresh but additional institutions can be taken out of the " New Service " category

(ii) *Buildings.*

(iii) *Equipment and furniture.*—Each of these items is within the limit of Rs. 1 lakh mentioned in items (ii) (3) and (ii) (5) of the Instructions and therefore does not constitute a " New Service ".

But, taking the scheme as a whole, which costs about Rs. 1·04 lakhs (non-recurring), it involves a substantial increase in expenditure on the existing service and therefore apparently constitutes a " New Instrument of Service ", which may require to be specifically brought to the notice of the Legislature with reference to item (ii) (1) of the Instructions.

4. In this connexion, I invite a reference to the Comptroller and Auditor-General's instructions issued in his memorandum on the working of the Public Accounts Committees in India—*See* Enclosure (2). It may be seen therefrom that distinction has been drawn between a " New form of Service " and a " New Instrument of Service ". While a new form of service is one of a new type where the Legislature has not voted expenditure of a similar nature in the past (e.g., a Homeopathic College or a Nuclear Research Institute), a new instrument of service is an extension of an existing type of service such as the provision of a new Jail or Hospital or the establishment of a new Government University. I suggest that if the extra expenditure on the expansion of the existing service is considerable and exceeds, say, Rs. 30,000 (recurring) per annum / Rupees one lakh (non-recurring) taking the scheme as a whole (which covers cost of establishment, buildings, equipment and other amenities, etc.), and not cost of establishment alone, the scheme may have to be regarded as a " New Instrument of Service " to be brought specifically to the notice of the Legislature. If this is agreed to, the existing criterion laid down in paragraphs (ii) (1) read with paragraph (iii) (1) of the instructions will require suitable amplification. Examples to show how the rule will work in practice may also be incorporated somewhat on the following lines:—

I. Extra expenditure on staff in particular establishment.

If, owing to a reduction of work-load, the number of typists in all Government offices is increased or if an extra clerk is given for each Taluk office owing to the growth of Land Revenue work, the extra cost does not constitute a " New Service " or " New Instrument of Service ", as it is obviously the result of a normal growth of Government work.

[11th August 1956

II. Introduction of new schemes.

If, however, on the introduction of a new scheme (e.g., Community Development Work), an additional Revenue Inspector or Accountant is given to each taluk, the expenditure involved will be one on "New Service" as the total annual cost would exceed rupees 30,000 and as it involves the adoption of a new policy of Government, i.e., the sanction or increase of the cadres of services or number of posts of a particular kind (either permanently or as a temporary measure).

5. Further, the expression "temporary need" used in connexion with item (iii) (1) of the instructions appears to be so elastic as to cover items of expenditure which may be sanctioned on a temporary basis from year to year without any limit of time. It would, therefore, appear expedient to so restrict the scope of this term as to exclude expenditure which is likely to extend beyond a single financial year.

6. I would suggest that the ideas outlined by me above may kindly be examined and the reactions of the Finance Department communicated to audit.

7. In this connexion, the undersigned may also furnish for the information of the Government, particulars of the monetary limits laid down by the Governments of Bombay, Madhya Pradesh and Orissa for classification of expenditure as a "New Service" and a "New Instrument of Service" (vide statement enclosed).

A. KALYANARAMAN,
Accountant-General.

ENCLOSURES.

(1)

Statement of limits for classification of New Schemes of expenditure.

Description.	Bombay.	Madhya Pradesh.	Orissa.
	RS.	RS.	
New Form of Service—			
Recurring	1,000 per annum.	5,000 in each case.	Each item exceeding Rs. 5,000. (Finance Department to be referred to in cases of doubt.)
Non-recurring	10,000		
New Instrument of Service—			
Recurring	5,000 per annum.		
Non-recurring	25,000		
New Major Works	20,000 (non-recurring)	Major works (costing Rs. 10,000 each).	..

11th August 1956]

(2)

Extract from the Instructions of the Comptroller and Auditor-General of India.

* * * *

The question constantly arises in the Audit Offices under the control of the Auditor-General whether a particular expenditure has been incurred on a " New Service " not contemplated in the demand. It has, therefore, become necessary for the Auditor-General to communicate a working rule to be followed by his officers when such a question comes up for decision. That working rule has been explained somewhat as follows:—

A new service may be a new *form* of service or a new *instrument* of service. It is desirable to explain by a concrete illustration, the difference between these two. If in a province there is no Borstal Institution and one is inaugurated, that undoubtedly is a new *form* of service. In every province there are jails. If it is decided to build a new jail, this is *not* a new *form* of service, because jails already exist. It is however, a new *instrument of service* . . . When expenditure is to be incurred on a new *form* of service, it should be held that the expenditure is to be incurred on a new service within the meaning of the Act. A new instrument of service, however, may be a new University in the province, or it may be an additional chowkidar. It is not practical politics to insist that an additional grant shall be obtained to meet expenditure of Rs. 60 per annum on a new chowkidar, when there are already thousands in existence. It is, however, obviously essential to obtain an additional grant, if the new instrument of service is to be of the importance of a University and to entail very considerable expenditure. Exactly where between these two extremes, the line of demarcation is to be drawn is a matter which must be settled by Case Law . . . It is a very important function of the Public Accounts Committee to obtain by discussion with the Executive, a clear enunciation of the correct interpretation of this phrase (New Service) and also to draw the attention of the Legislature to the cases in which this rule imposed by Statute appears to have been violated by the Executive.

* * * *

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS